

9 770353 734051

Intervju s Francem in Boštjanom Jagrom str. 26-27

NAŠA TEMA

Olimpijci so redki kot zadetki na loteriji str. 12-13

ŠPORT

V Celju Tina drugič, Robert prvič str. 17

Št. 4 / Leto 71 / Celje, 28. januar 2016 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

POJDI Z MENOJ

str. 31

Nepozabnen festival v Žalcu

V treh večerih se je na odru jubilejnega desetega BUMfesta zvrstilo več kot 50 glasbenikov iz desetih držav. Organizatorji edinega mednarodnega festivala tolkalne glasbe pri nas pravijo, da so presegli celo lastna pričakovanja. Neusahljiv vir energije, ki jo dajo tolkala in mešanica kultur na odru, so zares pričarali glasbeni dogodek, ki ga Žalcu lahko zavida tudi kakšno večje mesto. str. 11

Foto: Grupa

AKTUALNO

Se obeta Celju nov begunski center? str. 2

Zaradi davčnih blagajn mrtvilo na tržnici str. 3

GOSPODARSTVO

Poslovanje Unior Turizma se izboljšuje str. 4

CELJE

Gasilec podelili odlikovanja za hrabrost str. 6

Knjiga kot poklon celjskemu športu str. 7

ŠMARJE PRI JELŠAH

Nemirni časi za zdravstveni dom str. 9

PODLISTEK

Celjski rokomet: jubilejno leto 2016 str. 19

AKCIJA

(S)hujšajmo z Novim tednikom in Radiem Celje

str. 32

UVODNIK

Žoga ali računalnik?

Po tečaju v vrtcu je deklica vzljubila plavanje. Najprej je bila vse skupaj zabavna igra, kasneje je postajal to vse bolj resen trening. Danes osnovnošolka trenira vsak dan razen ob nedeljah. Ob koncih tedna so tekmovanja, po možnosti na drugem koncu Slovenije. Ne samo da vse to zahteva veliko njenega časa in energije, brez podpore staršev in širše družine ne bi bilo nič. Izmenjujejo se pri prevozih na trening in na tekmovanja ter so pripravljene tudi na cel kup stroškov, ki jih prinaša ukvarjanje otroka s športom. Nenazadnje, tudi hladilnik mora biti vedno poln, saj zaradi napornih treningov plavalci veliko pojedjo. Deklica, danes najstnica, je vmes sicer že odnehala. Takrat so se tudi starši vprašali, ali naj jo silijo, da vztraja, ali naj ji dovolijo, da odneha. Nazadnje je sama ugotovila, da brez plavanja ne more.

TATJANA CVIRN

To je le ena od zgodb današnjih otrok. Zelo so si podobne, saj je postalo ukvarjanje z različnimi dejavnostmi po pouku tako rekoč obvezno. Včasih je to glasbena šola, drugič so jezikovni tečaji, tretjič športni trening ali kar vse troje, tako da nekateri skoraj nimajo proste ure, ki bi jo lahko izkoristili po lastni želji. Dokler otrok neko dejavnost obiskuje zato, ker mu je tam fino, ker rad vadi ali trenira, s tem seveda ni nič narobe. Določene obveznosti ga pripravijo na kasnejše zahteve v življenju, zna si čas bolje razporediti, njegov razvoj bo bolj zdrav in manj bo možnosti, da zaide. Sploh ukvarjanje s športom, dokler je namenjeno rekreaciji, je eno najbolj priporočljivih.

Koliko otrok bi zmoglo splezati na drevo? Koliko mam bi jim to sploh dovolilo?

Le redkokdo računa na to, da bo ob vpisu v športni klub njegov otrok postal vrhunski športnik. Bolj gre za to, da najde nekaj, kar ga veseli, da koristno porabi prosti čas, se razgiba in sprosti in tako lažje prenaša vsakodnevne obveznosti. Čeprav, roko na srce, mnogo otrok bi ob ponujeni izbiri žoga ali računalnik vselej izbralo slednjega.

Še pred leti so se okrog našega bloka podili otroci in se skrivali, dekleta so skakala »gumitvist«, fantje pa so obuli rolerje in igrali hokej na asfaltu ali so šli streljat z žogo na gol na bližnjem šolskem igrišču. Zadnje čase ni na dvorišču nikogar. Kot otrok sem lahko splezala na marsikatero drevo, če ne drugače, s pomočjo »ravbarske« katerega od prijateljev. Pa danes? Koliko otrok bi to zmoglo? Koliko mam bi jim to sploh dovolilo? Danes hodijo otroci popoldne na treninge, kjer se lahko pod nadzorom varno razgibajo, ali pa imajo kup drugih aktivnosti, kjer sedijo in se učijo. O slabih gibalnih sposobnostih naših otrok in o njihovi prekomerni teži je bilo narejenih že kar nekaj raziskav, ukrepov pa je bolj malo. Igrišča za igre z žogo so le pri šolah, po možnosti varno zaklenjena. Tam, kjer so se včasih lahko igrali otroci, so danes parkirišča, kjer je treba paziti, da se ne poškoduje dragocena pločevina. Vsa skrb za gibanje otrok je tako odvisna od osveščenosti staršev in njihovih finančnih možnosti. Nekateri si žal ne morejo privoščiti niti prevažanja na razne aktivnosti, kaj šele, da bi si lahko privoščili plačilo vseh stroškov, ki jih prinašajo. Lahko pa otroku kljub temu privzgojijo veselje do gibanja. Kar ne stane skoraj nič, so pohodi, kolesarjenje v naravi ali igre z žogo na dvorišču. Le čas si je treba vzeti.

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA	NEDELJA
1	10	-1	10
3	9	3	9
PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK
5	13	5	11
3	9	-1	7

Misel tedna

Buške so znak zdravega odraščanja.

(Zinka Ručigaj)

Celjski nastanitveni center, ki je bil lani oktobra takole poln, zaenkrat sameva. Če se bo zgodba na Celjskem ponovila, bo treba iskati novo lokacijo za nastanitve migrantov.

Se Celju obeta nov nastanitveni begunski center?

Na Celjskem sejmu prostori na voljo samo še do konca februarja

Zatem ko je Avstrija pretekli teden omejila vstop migrantov na območje svoje države, na slovenskem notranjem ministrstvu pravijo, da naša država še vedno »obvladuje migracijski tok«, a da je pripravljena tudi na različne scenarije. Da policisti na šengenski meji izvajajo poostren nadzor že od prvega septembrskega begunskega vala, na ministrstvu trdijo že ves čas, pred dnevi pa so mejni nadzor še poostri. V praksi to pomeni, da zaradi avstrijskih in nemških ukrepov Slovenija dovoli vstop v državo samo tistim, ki nameravajo v Avstriji ali Nemčiji zaprositi za azil, druge zavrne.

Policisti zdaj poostreno varujejo območja izven mejnih prehodov, saj je mogoče pričakovati vstop migrantov tudi po drugih poteh. O tem, da je Slovenija sprejela

Čez slovenske mejne prehode je do zdaj prešlo že več kot 350 tisoč migrantov. Pretekli teden je bil tudi poseben sestanek humanitarnih in nevladnih organizacij in predstavnikov občin, v katerih je največ prihodov migrantov. Zaradi preobremenjenosti vseh, ki so vpeti v delo z migranti, predvsem pa prostovoljcev, vlada v naslednjih mesecih načrtuje vzpostavitev urada za migracije, ki bo prevzel celotno oskrbo migrantov in razbremenil nevladne in humanitarne organizacije ter pripadnike civilne zaščite.

nekoliko strožje ukrepe, je obvestila vse države vzdolž zahodno-balkanske migrant-ske poti.

Slovenski javnosti z notranjega ministrstva sporočajo, da »je kakršna koli zaskrbljenost odveč, saj ukrepamo v vseh smereh, da bi stopnjo varnosti v naši državi ohranili«. A to javnosti glede na dogajanje v drugih državah ni pomirilo, čeprav od konca preteklega tedna, ko je začel tudi v Sloveniji veljati strožji nadzor, težav ni bilo. Mi-

grante so registrirali na Dobovi, nato so jih odpeljali na dve izstopni točki iz države – v Šentilj in na Karavanke. Povečanja ilegalnih prehodov v teh dneh na našem območju ni bilo.

Spet aktualen nekdanji dijaški dom?

Na mejnih prehodih na Celjskem že dva meseca ni bilo migrantov, prav tako sameva begunski center na Celjskem sejmu. Toda brez

skrbi ne gre. Če bo begunski oziroma migrantski val v prihodnjih tednih na našem območju doživel stopnjevanje, bo moralo ministrstvo za notranje zadeve na Celjskem poiskati novo lokacijo za nastanitev migrantov. S Celjskim sejmom ima namreč o najemu prostorov sklenjeno pogodbo le še do konca februarja, nato bo družba Celjski sejem te prostore potrebovala zaradi sejemskega dogajanja.

Torej ni prav nobene možnosti več, da bi bil center na Celjskem sejmu tudi od marca. Do takrat ni veliko časa, a kakšen je »plan B«, še ni znano. Nastanitveni center v nekdanjem dijaškem domu ekonomske šole v središču Celja je sicer še vedno možnost, a so po pritožbi Celjanov, da ne spada v središče, na notranjem ministrstvu pojasnili, da ga umaknili ne bodo, bodo pa vanj, če bo potreba, namestili le družine, torej ranljive skupine migrantov.

Kljub temu da migrantov na Celjskem v zadnjih dveh mesecih ni bilo, to ne pomeni, da policisti Policijske uprave Celje ne delajo več na področju migrantske krize. Približno dvajset celjskih policistov namreč ves čas pomaga drugim policijskim upravam – največkrat na območju Dobove – pri preverjanju migrantov, ki mejo prestopijo tam.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA

SŠol

Zaradi davčnih blagajn mrtvilo na celjski tržnici

Kot pravi upravnik tržnice Boštjan Jelenko, je promet upadel za tretjino

CELJE – Ponedeljek zjutraj ob devetih na tržnici. Večinoma praznina na stojnicah, ki sem jo sicer opazil že minuli teden, ko je bilo res mrzlo. V ponedeljek mraz ni tako pritiskal kot nekaj minulih dni, a branjev in branjevcev zato ni bilo nič več.

Prvi dan v tednu je sicer, kot je povedal vodja tržnice **Boštjan Jelenko**, tržnica najslabše obiskana, zato ni najbolj primeren, da bi si ustvarili sliko dogajanja na celjski tržnici, ki jo od leta 2014 upravlja podjetje Simbio.

Oklevanje prodajalcev

A kljub temu ponedeljek ne spremeni splošne ugotovitve Boštjana Jelenka, da v januarju novega leta v primerjavi z lanskim istim obdobjem opažajo kar občuten padec števila branjev in branjevcev, predvsem tistih, ki prodajajo na podlagi dopolnilne dejavnosti in so bili pavšalno obdavčeni do uvedbe davčnih blagajn. Prav te so po mnenju sogovornika vzrok za januarске prazne stojnice na celjski tržnici, čeprav je deloma tudi mraz opravil svoje. »Iz pogovorov s prodajalci smo lahko razbrali, da je marsikdo okleval, če bi bil v januarju prisoten na naši tržnici. Upamo, da se bodo prilagodili novi davčni zakonodaji in da bodo prišli k nam februarja ali marca ter potem v spomladanskih, poletnih in jesenskih mesecih, ko je prodaja največja,« je še povedal Jelenko. Po analizi, ki jo je naredilo vodstvo tržnice, se je število branjev in branjevcev zmanjšalo za 30 odstotkov v primerjavi z enakim obdobjem lani. Tudi konec tedna je za približno 20 odstotkov manj ponudnikov, kot jih je bilo lani, ko je bila v celem letu zasedenost na tržnici približno 85-odstotna.

Obisk na tržnici med tednom precej niha

Manjša udeležba tega tipa prodajalcev na tržnici v letošnjem januarju se pozna predvsem pri ponudbi doma pridelane zimske zelenjave,

Ponedeljškova praznina na stojnicah celjske tržnice

Boštjan Jelenko, upravnik tržnice v Celju, verjame, da se bo v nadaljevanju leta kljub uvedbi davčnih blagajn udeležba branjev in branjevcev vendarle povečala.

radiča, bučnic, kislega zelja in repe. Po besedah upravnika tržnice je nekoliko manjši osip med stalnimi najemniki, ki prodajajo tekstil, sadje, pekarske izdelke, ribe, olje ... »Najemno pogodbo sta odpovedala dva in kot vzrok na-

vedla prav davčne blagajne,« pravi Jelenko.

»Med tednom malokdo kuha doma, sobota in nedelja sta dneva, ko se zbere družina in zato mnogi že v četrtek razmišljajo, da bo treba po nakupih. Ponedeljek je najslabši trgovalni dan, ker nekaj stvari ostane še od nakupov prejšnjega tedna. Potem se obisk povečuje, najboljša je sobota, ko imamo običajno stodontno zasedenost, in takrat lahko dodamo še premično stojnico, če je potreba za to.«

V soboto tako celjsko tržnico lahko obišče tudi več kot tisoč ljudi. A vse te ugotovitve so seveda veljale bolj ali manj do letošnjega januarja.

»Kmetice in gospodinje smo postale uradnice«

Redke branjevke in branjevci, ki smo jih v ponedeljek izsledili na tržnici, niso bili nič kaj pripravljeni spregovoriti o spremembah, ki so jih pri njihovem delu povzročile davčne

S 1. februarjem strožji nadzor

Z začetkom prihodnjega meseca bodo nadzorniki Finančne uprave RS začeli strožji nadzor in dosledno izrekanje glob vsem zavezancem, ki še ne bodo vključeni v sistem davčnih blagajn. Sankcionirane bodo tudi vsebinske in programske nepravilnosti pri davčnem potrjevanju računov. Prekrškovne postopke bodo vodili tako zoper zavezance, ki bodo kršili zakonodajo, kot tudi zoper programske hiše, ki računalniških programov izdelali v skladu z določbami zakona. Posebna pozornost bo namenjena tudi neizdajanju računov.

Cene najema stojnic na celjski tržnici

Rezervacija pol metra stojnice znaša 6,10 evra. V skladu s tržnim redom prodajalce, ki plačajo rezervacijo, čaka stojnica, ki so jo izbrali, do 8. ure. Če ne pridejo pravočasno, jo lahko zasede drug naključni najemnik. Cena dnevne najema stojnice je subvencionirana in je odvisna od pridelka, ki je na prodaj. Dnevni najem za branjevce, ki prodajajo solato, krompir in druge podobne pridelke, je 0,39 evra za pol metra stojnice, za branjevce, ki prodajajo bučnice, kisló zelje, repo, oreščke ... pa 1,22 evra za pol metra stojnice.

blagajne. »Res ne razumem, kako so se lahko domislili kaj takšnega. Smo samo kmetice, gospodinje, ki moramo doma vse postoriti, čistiti, prati ... Da bomo zdaj še uradnice, to je pa res višek vsega. Kako se naj s tem ukvarjam pri svojih 70 letih?« je bila ogorčena branjevka. Uvedba davčnih blagajn se ji zelo pozna pri stroških. Kot je povedala, je morala nabaviti tiskalnik, tablico, gre za 400 do 500 evrov. »Prihodek na tržnici pa veste, da je zelo slab, saj se je tržnica precej izpraznila,« je povedala branjevka, ki je ob našem obisku prvič imela davčno blagajno.

Na tržnico tudi zaradi družbe

Nekoliko bolj zgovorna je bila gospa, ki med drugim prodaja čebulo, česen, korenček in jabolka. Povedala je, da na tržnico prihaja predvsem

zato, da še pride med ljudi, da je v družbi. »Zasluzek je res skromen. Če prodam za deset evrov, sem lahko srečna, da imam vsaj za stroške. A ni ljudi, saj vidite, da je tržnica čisto prazna. Kaj se zdaj ukvarjam z nami starimi, mi smo samo še za odložiti,« je bila jedka.

Nekoliko bolj zgovoren je bil prodajalec sadja pri enem od stalnih najemnikov, a tudi ne kaj preveč razpoložen in optimističen: »Zaprli bomo, tako je to. Šef, ki je že v pokoju, je rekel, da se ne bo več s tem ukvarjal ... Saj vidite, da je prazna tržnica. Promet nam je precej padel. Predragi so kmeti na tržnici, tržnica se počasi uničuje, to je cilj inšpektorjem. Davčne blagajne ... za ene je v redu, za druge ne ...« je še pristavil nekoliko nejevoljen prodajalec sadja.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

ANKETA

Žalostna praznina

Kako gledata na januarsko mrtvilo na celjski tržnici in uvedbo davčnih blagajn, smo povprašali tudi dva obiskovalca. Bila sta med tistimi redkimi, ki smo jih v ponedeljek zasledili na tržnici.

Silva Kukovič, Šentjur:

»Pogrešam branjevko, ki je bila vedno na svojem mestu. Verjetno je tem preprostim, pridnim kmečkim ženskam preveliko breme še pisati račune. Ni prav, da so te davčne blagajne uvedli še za branjevke, ki se morajo zelo truditi, biti na mrzlem. Na celjsko tržnico sicer prihajam le občasno, sicer pa ob sobotah ponavadi obiskujem tržnico v Šentjurju.«

Mitja Koštomaj, Celje:

»Zakaj je prazna? Ob ponedeljkih je tržnica vedno malo bolj prazna. Mraz zagotovo vpliva in tudi te kamnite stojnice zagotovo niso primerne za prodajalke. Davčne blagajne pa so v redu, mora biti red. Za tiste, ki prodajajo samo s svojega domačega vrta, ni treba, da veljajo, tisti, ki imajo pa kmetije in dopolnilno dejavnost, naj bi jih imeli. Sicer je žalostno pogledati to praznino, še posebej prejšnji teden je bilo tako, ko je bil res mraz.«

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

Davčne blagajne so prinesle veliko nejevolje med branjevke in branjevce.

Delo in predanost že vlagajo, denar še bodo

Poslovanje Unior Turizma se izboljšuje

Novosti v snežnem parku se posebej veselijo otroci in njihovi starši.

V ZIMI 2014/15 SO NA ROGLI NAŠTELI

180	tisoč smučarjev
118	smučarskih dni
18	odstotkov več smučarjev kot leto pred tem
80-odstotno	zasedenost hotelskih zmožljivosti na Rogli in v Zrečah
12-odstotni	dvig prihodkov, kar 830 tisoč evrov več

V LETU 2015 SO ZABELEŽILI

185.535	nočitev (štiri odstotke več kot leta 2014)
8-odstotno	rast prodaje (za 1,3 milijona evrov več)
9 tisoč	bolnikov je obravnavala njihova zdravstvena ekipa.

Naprodaj štiri balkanske podružnice

Stečajna upraviteljica Aera Alenka Gril je začela zbirati nezavezujoče ponudbe za odkup podjetij, ki jih ima ta propadla celjske družba v nekaterih državah bivše Jugoslavije.

Gre za štiri podjetja, in sicer za Aero Balkan v Beogradu in Aero Zagreb, kjer je matično celjsko podjetje 100-odstotni lastnik ter za podjetje Exclusiv v Sarajevu, kjer stečajna upraviteljica prodaja 51-odstotni delež, in za skopsko podjetje, v katerem ima Aero 49-odstotni lastniški delež.

Grilova cene za posamezne deleže ni določila, prav tako je izključila obveznost, da bi morala z najboljšim ponudnikom za odkup posameznega podjetja pogodbo tudi skleniti.

Vsekakor je največ vredno Aerovo podjetje v Srbiji, ki so ga Celjani kupili leta 2003 ter s tem pridobili pomemben proizvodni in distribucijski center za območje jugo-vzhodne Evrope. Vendar so že čez manj kot desetletje beograjsko proizvodnjo uvrstili na seznam naložb, ki so jih želeli prodati, da bi z dobljeno kupnino zmanjšali svoje velike dolgove. Pri prodaji Aera Balkan so bili neuspešni. Kako bo tokrat, je težko napovedati. Morda pa bo stečajna upraviteljica pri prodaji hčerinskih družb v tujini vendarle bolj uspešna kot

je bila pri oddaji obrata v Šempetru, za katerega bo ponudbo za odkup pripravila v naslednjih mesecih.

Upniki so do Aera, ki je v stečaju od aprila lani, prijavili za 15,8 milijona evrov terjatev.

JJ

Pavčič v Remontu

Celjski Remont je ustanovil podjetje Remont NG, ki bo skrbelo za delovanje asfaltne baze v Veliki Pirešici. Remont je na presenečenje mnogih asfaltno bazo, ki jo je od leta 2013 imel v najemu Ahac NG, lastnik celjskega Voca, od CM Celje kupil lani in zanjo plačal 3,3 milijona evrov.

Direktor novega Remontovega hčerinskega podjetja je Matjaž Pavčič, ki je širši celjski javnosti znan predvsem kot bivši direktor Klasja in Ingrad Gramata, delal je tudi v Tušu, kjer je bil nekaj časa desna roka lastnika Mirka Tuša.

Pavčič, ki je bil zadnjih šest let samostojni podjetnik, napoveduje, da bosta asfaltna baza in novo podjetje delala ločeno od matičnega podjetja Remont. Je pa res, pravi, da si želi Remont z asfaltno bazo na trgu »odrezati novi kos pogače«. Remont se je namreč do zdaj ukvarjal predvsem s prenovo stavb in bil pri tem zelo uspešen. Z nizkimi gradnjami se ni ukvarjal. »Naš namen ni odžirati posla Vocu, ki že vrsto let skrbi za državne in lokalne ceste v regiji. Za zdaj bomo

»Precej smo odvisni od vremena, vendar se optimizem, pozitiven elan, trud in dobra volja obrestujejo,« bi lahko povzeli direktorico Unior Turizma Barbaro Soršak, ko je potegnila črto pod preteklim koledarskim letom. »Glede na leto 2014 smo prihodke od prodaje lani povečali za devet odstotkov. Res je bilo leto 2014 vremensko zelo neugodno, a boljši smo bili tudi v primerjavi z letom 2013.«

Ni skrivnost, da je Uniorjev program Turizem ekonomsko najbolj šibek, a vzroki za to so zapleteni in v veliki meri odvisni tudi od zunanjih dejavnikov, kot so vedno bolj pogoste zelene zime in že dotrajane namestitvene zmožljivosti. »Poslovanje je izboljšano, vendar je izzivov v zvezi z optimizacijo programov in s povečanjem prihodkov seveda še veliko,« ostaja Soršakova na realnih tleh. O že začetih postopkih prodaje oziroma iskanju novih strateških lastnikov trenutno ni govora.

Kot je znano, se je uprava Uniorja, ko je sklenila reprogram dolgov z bankami upnicami, zavezala, da bo čim prej prodala program Turizem. Vendar do zdaj za smučarska centra na Rogli in na Krvavcu ter za Terme Zreče še ni našla primerne kupca. Glede na to, da dolgove do bank uspešno izplačuje iz rednega delovanja, se upravi Uniorja očitno ne mudi s prodajo svojih turističnih zmožljivosti. Tako bo ostalo še vse do druge polovice tega leta. V tem času seveda ni mogoče pričakovati večjih investicij, ki bi si jih na Rogli sicer še kako želeli. Problematičen je predvsem sistem umetnega zasneževanja, ki v trenutnih zmožljivostih za celotno površino potrebuje kar dva ali celo tri tedne časa. Za to primerne dolgotrajne in stabilne nizke temperature pa so v zadnjih letih prej izjema kot pravilo. A kot pravi Soršakova, poskušajo turistično ponudbo zato toliko bolj nadgraditi in obogatiti na drugih področjih.

Še bolj privlačni za mlade družine

Najpomembnejšo novost letošnje sezone predstavlja približno 2.500 kvadratnih metrov velik otroški snežni park. Po načelih ideje »šport za vse« bodo na njem omogočili prve smučarske korake otrokom, mladostnikom, a tudi osebam s posebnimi potrebami, torej smučarjem invalidom. Pod nadzorom strokovno usposobljenih učiteljev bo učenje smučanja tako v boljših pogojih prilagojeno različnim ciljnim skupinam. V kombinaciji s pravilničnimi liki, z zabavnim vrtljakom in s tekočim trakom je snežni park kom-

Barbara Soršak, direktorica programa Unior Turizem

binacija zimskega igrišča in didaktičnega poligona. Kot pravi Barbara Soršak, gre pri vložku 40 tisoč evrov sicer za manjšo investicijo, vendar je za zadovoljstvo otrok oziroma mladih družin bistvenega pomena. »Prav zato smo še toliko bolj zadovoljni, da smo projekt zaključili pred začetkom nove sezone.« Gre za prvo fazo, v nadaljevanju sta predvideni še dve in sicer bo otroški park predvidoma dobil novo vlečnico in še nekaj elementov za učinkovitejšo učenje smučanja.

StO
Foto: SHERPA

Na Rogli in v Termah Zreče dnevno v povprečju biva več kot 500 gostov, v občino Zreče tako letno pride skoraj pol milijona obiskovalcev. Med rednimi gosti sta tudi košarkar Goran Dragič z mladinskim košarkarskim kampom in slovenska rokometna reprezentanca.

asfaltne mešanice, ki jih bomo izdelovali v asfaltni bazi, le prodajali, ne bomo pa se ukvarjali z asfaltiranjem cest. Zanimanje za nakup asfalta je veliko,« je povedal Pavčič.

JJ

Na cesto le štiri trgovke

Zaradi stečaja Peka na Celjskem brez dela ne bo ostalo veliko ljudi. Peko je namreč že v preteklih treh letih v regiji zaprl večino svojih trgovin. Ostali sta le še poslovalnici v Celju in Velenju.

Tako v Celju kot Velenju zaposleni ne vedo, koliko časa bodo še delali. V celjski in tudi velenjski trgovini sta zaposleni le še dve delavki. V zadnjih letih je namreč Peko zelo skrčil število zaposlenih v svojih trgovski mreži, poleg tega je zmanjšal tudi število poslovalnic. Še pred nekaj leti je namreč na Celjskem imel trgovine v Laškem, Žalcu in v Tuševem trgovskem centru.

Stečajna upraviteljica Peka Tadeja Tamše iz Celja je v začetku tedna že začela deliti odpovedi pogodb o zaposlitvi, kar pa velja le za zaposlene v proizvodnji. Nekaj poslovalnic po Sloveniji, med njimi je tudi celjska, bo namreč določen čas še odprtih. Vendar bodo odprodajo zalog čim bolj pospešili, saj želi upraviteljica trgovine čim prej zapreti in s tem znižati stroške stečaja.

JJ

O razvoju podeželja ter promociji mleka in mesa

Tradicionalni posvet zadružnikov celjske regije

V prostorih Doma sv. Jožefa v Celju je bil v torek posvet za zadružnike celjske regije, ki so se ga udeležili tudi člani upravnih in nadzornih odborov in zaposleni v zadrugah. Kot je povedal Peter Vrisk, predsednik Zadružne zveze Slovenije (ZZS), gre za tradicionalne posvete, ki jih praviloma pripravijo januarja in februarja, ko imajo kmetje tudi malo več časa in se radi udeležujejo takšnih posvetov.

Na posvetu so predstavili aktualno problematiko glede programa razvoja podeželja in zakona o promociji kmetijskih izdelkov, kar so ključne teme v tem času. »Kljub

S torkovega posveta zadružnikov v Celju. Z leve v prvi vrsti: Peter Vrisk in Igor Ahačevčič.

krizi ugotavljamo, da večina zadrug dela dobro in posluje pozitivno, to pa je tudi temelj

razvoja slovenskega podeželja in kmetijstva,« je še poudaril Peter Vrisk.

Na posvetu so predstavili tudi položaj Deželne banke Slovenije, ki je, kot je še dejal

Vrisk, izpolnila vse zahteve Banke Slovenije glede kapitalne ustreznosti. »Morda se lahko tudi pohvalimo, da bomo edina slovenska banka v prihodnosti,« je še pristavil Vrisk.

Ukrepe čim bolj približati kmetu

Igor Ahačevčič, vodja oddelka za sonaravno kmetijstvo in lokalni razvoj pri ministrstvu za kmetijstvo je predstavil ukrepe kmetijske politike, ki jih bodo izvajali v tem letu, ob tem pa še povedal, da si prizadevajo, da bi se ukrepi iz programa razvoja podeželja bolj približali kmetom, da bi se v program vključilo več ljudi. »Tudi za

to, da bi počrpali denar iz tega programa in da pride do končnega uporabnika, se pravi slovenskega kmeta,« je še povedal Ahačevčič.

Poleti promocijska kampanja za mleko in meso

Štefi Videčnik iz službe za podporo živilsko-predelovalni industriji na kmetijskem ministrstvu pa je povedala, da bo letos zaživel zakon o promociji kmetijskih in živilskih izdelkov, ki je bil sprejet leta 2011. O tem, ali gre v promocijo in kdaj, odloča posamezni kmetijski sektor. »Konec minulega leta sta se zanj odločila sektor mleka in mesa. Gre za področje govejega mesa in perutnine, medtem ko v sektorju svinjine še niso dosegli soglasja glede promocije,« je še povedala.

Del denarja za promocijo prispevajo pridelovalci in predelovalci, del pa država iz proračuna, za kampanjo, ki naj bi se začela sredi leta, pa je predvidenih 2,5 milijona evrov.

ROBERT GORJANC
Foto: ZZS

Kdo je namesto denarja vzel smaragde?

V stečajni masi Klasja tudi dva »paketka« dragih kamnov

Stečajni upravitelj Klasja Kristijan Anton Kontarščak je začel zbirati nezavezujoče ponudbe za odkup blagovne znamke Klasje. Izhodiščna cena ni določena. V zadnjem času je bilo namreč malo primerov, da so podjetja v stečaju prodajala tudi svojo blagovno znamko. Kontarščak bo ponudbe sprejemal do konca februarja in kot je objavil, te ne bodo zavezujoče. Poleg blagovne znamke Klasje Kontarščak v prodajo ponuja še blagovno znamko Ekopek. In tudi smaragde, za katere do zdaj še ni ugotovil, kateri od bivših direktorjev jih je shranil v sef podjetja.

Stečaj Klasja se je začel aprila lani, ko upniki niso hoteli sprejeti pogojev za potrditev prisilne poravnave. Delo je takrat izgubilo sto ljudi, delovno mesto jih je obdržalo le 19, to so bili tisti, ki so delali v proizvodnji brezglutenskih izdelkov. Ta program je namreč upravitelj Kontarščak obdržal kot najbolj donosen in s tem zagotovil kar nekaj denarja v stečajno maso. Proizvodnjo kot samostojno poslovno enoto je poskušal prodati že lani na javni dražbi, ki pa ni bila uspešna. Izključna cena je bila 2,1 milijona evrov. Cena je poleg strojev in opreme vključevala še vse pravice in

dovoljenja, povezana s proizvodnjo, blagovno znamko Fenix, pravico do uporabe imena Klasje ter pogodbeno razmerja z osmimi kupci iz Italije, Francije, Velike Britanije, Španije in s Švedske. Kdaj bo razpis nove dražbe, še ni znano.

Skrivnostni smaragdi

Stečajni upravitelj Kontarščak poleg blagovne znamke Klasje te dni zbira zavezujoče ponudbe tudi za odkup dveh paketov smaragdov – skupaj jih je malo manj kot dva tisoč. Cena za posamezni paket je 20 tisoč oziroma 18 tisoč evrov. Do zdaj ni dobil še nobene ponudbe za odkup. In težko jo bo tudi dobil, meni eden od znanih celjskih zlatarjev. Kot ugotavlja, je kakovost kamnov slaba in on zanje ne bi dal več kot tisoč evrov. »Menim, da je s smaragdi nekdo od upnikov Klasja poplačal svoj dolg, kdaj se je to zgodilo, pa iz priloženih podatkov in fotografij ne morem razbrati,« je povedal. Pravi tudi, da bo stečajni upravitelj kamne težko prodal v Sloveniji. Morda se bo zanje našel kakšen kupec v tujini, vendar ne za ceno, ki jo je postavil cenilec zlatarske stroke Marjan Kosi.

Kdaj so se med »premoženjem« Klasja znašli smaragdi, tudi upravitelj Kontarščak ne ve.

Poleg premičnin in nepremičnin stečajni upravitelj Kristijan Anton Kontarščak prodaja tudi blagovno znamko Klasje. Jo bo kdo kupil?

JANJA INTIHAR
Foto: GrupA

Thermana tudi uradno v rokah DUTB

Thermana Laško je tudi uradno v rokah novega lastnika, Družbe za upravljanje terjatev bank. Na nedavni seji skupščine je namreč postopek prisilne poravnave, ki se je začel oktobra 2014, doživel svoj epilog.

Kot je znano, je slaba banka, ki je prevzela večino terjatev do Thermane, kar 12 milijonov evrov svojih terjatev pretvorila v kapital in s tem postala skoraj 100-odstotna lastnica laškega zdravilišča. Edini od malih delničarjev, ki je še obdržal lastništvo v zdravilišču, je Borut Dolar, ki je v kapital prenesel skromnih 300 evrov svojih terjatev do podjetja.

Na seji skupščine so odločili o nekaterih spremembah statuta, med drugim tudi o številu članov uprave in nadzornega sveta. Uprava zdravilišča bo tako v prihodnje imela največ dva člana, lahko pa bo imenovala tudi prokurista. Več sprememb bo pri številu članov nadzornega sveta. Do zdaj jih je namreč bilo šest, po novem bodo le trije. Od tega bosta dva predstavnika delničarjev, svojega člana v nadzornem svetu bodo imeli tudi zaposleni.

Na seji skupščine so razrešili tri člane nadzornega sveta – poleg Pavla Teršaka, ki je v nadzornem svetu zastopal Pivovarno Laško in je nadzornike tudi vodil, še Damjana Beliča in Uroša Janževiča. Belič in Janževič bosta kot nova člana v nadzornem svetu tudi v naslednjem 4-letnem mandatu. Oba sta predstavnika Družbe za upravljanje terjatev bank. Zdaj že bivši delničarji Thermane so ob takšnem razpletu ogorčeni, saj sodišče še vedno ni zaključilo postopka izpodbijanja sklepov lanske seje skupščine, ki so bili osnova za uvedbo prisilne poravnave.

JJ

Tuš čaka na odločitev

Po neuradnih informacijah naj bi konzorcij bank upnic Skupine Tuš sodišče zaprosil za odlog naroka v postopku preventivnega prestrukturiranja.

Sodišče naj bi bankam ugodilo, kdaj bo novi narok, še ni znano. Tuš naj bi bankam dolgoval 380 milijonov evrov, reprogram, o katerem odločajo, pa je že tretji v zadnjih letih.

JJ

APARTMAJI Celeia NA GOLTEH

APARTMAJI OB SMUČIŠČU
10 % POPUSTA ZA SMUČARSKÉ VOZOVNICE

tel.: 03 49 25 886 / e-mail: info@celeia.si / www.celeia.si

Prejemniki odlikovanja za hrabrost so Matjaž Škorc (prvi z leve), Aleš Gradišnik (tretji z leve), Uroš Operčkal (drugi z desne) in Lovro Dobrosavljevič (skrajno desno). Ob njih še direktor PGE Celje Janko Požežnik, predsednik Združenja poklicnih gasilcev Miran Korošak in podpredsednik združenja Primož Vasle.

Gasilcem podelili odlikovanja za hrabrost

Trije gasilci zaradi poškodb, ki so jih dobili pri eksploziji, še vedno v bolniški

CELJE – Združenje slovenskih poklicnih gasilcev, ki sicer združuje 800 članov, pred kratkim pa je obeležilo dvajseto obletnico delovanja, je konec preteklega tedna štirim celjskim poklicnim gasilcem podelilo posebna odlikovanja za hrabrost. Prejemniki so bili Aleš Gradišnik, Matjaž Škorc, Uroš Operčkal in Lovro Dobrosavljevič. Gre za gasilce, ki so bili 26. novembra lani poškodovani v eksploziji pod mostom čez Savinjo v Čopovi ulici v Celju.

Ob gašenju požara je prišlo do eksplozije plina, saj je ogenj poškodoval plinski vod. Trije gasilci so še vedno v bolniškem staležu, saj so bile poškodbe dokaj hude, šlo je predvsem za opekline rok in obraza. Do eksplozije je prišlo le v nekaj sekundah, ko je začel

V združenju poklicnih gasilcev je več kot 800 članov, ki delujejo v trinajstih javnih gasilskih zavodih, treh letaliških poklicnih gasilskih enotah, dvanajstih industrijskih poklicnih enotah, treh prostovoljnih gasilskih društvih s poklicnim jedrom in v gasilski šoli Ig.

spuščati plin. Čeprav so se gasilci takrat začeli hitro umikati, je bila eksplozija tako močna, da so bili poškodovani.

Tragediji so se izognili zaradi svojega znanja in usposobljenosti. »Vsak član ekipe, ki posreduje, natančno ve, kako v določeni situaciji ravnati,« je dejal Gradišnik, ki je bil tudi vodja posredovanja.

Miran Korošak, predsednik združenja in direktor PGE Celje Janko Požežnik sta izpostavila povezovanje na strokovni ravni, predvsem pri pripravi predpisov in izobraževalnih programov, ki se nanašajo na poklicno gasilstvo. Skupna želja je, da bi še bolj uredili karierno napredovanje in status poklicnega gasilca v Sloveniji. »Delo poklicnega gasilca je v Sloveniji žal še vedno premalo cenjen poklic, čeprav je zelo tvegano in nevarno,« je dodal Korošak.

SŠol, foto: Grupa

Razdelili 18 ton viškov hrane

VELENJE – V mestni občini od marca 2014 izvajajo projekt Viški hrane, katerega glavni namen je organizirati prevzem in predajo hrane, ki je pred iztekom roka uporabnosti in bi jo drugače trgovci ob koncu dneva dali v uničenje. Zdej to hrano razdelijo socialno ogroženim občanom.

»Projekt Viški hrane krovno koordinira Zveza Lions klubov Slovenije, v Velenju pa pri njem sodelujejo lokalne prostovoljne organizacije,« pravi vodja Urada za družbene dejavnosti v Mestni občini Velenje Drago Martinšek. Prostovoljci vsak večer višek hrane iz lokalnih trgovskih centrov dostavijo v zbiralnico, kjer jo primerno shranijo do jutra.

»Treba je bilo rešiti, kdo je upravičen do teh viškov hrane. Povezali smo se z lokalnimi organizacijami, ki imajo močno lokalno mrežo. Vključili smo center za socialno delo, Rdeči križ, Društvo upokojencev Velenje, Društvo Invalid Konovo in Medobčinsko društvo invalidov Šaleške doline,« je razložil Martinšek.

V letu 2015 so razdelili 18 ton sadja, zelenjave, žit, testenin, pečenega mesa, sendvičev in ostalih mesnih izdelkov ter tudi 53 tisoč kosov kruha, pekovskega peciva, mlečnih izdelkov, mleka in jajc.

»Lani smo tako zbrali hrano v vrednosti več kot 81 tisoč evrov. Moram poudariti, da to ni pokvarjena hrana ali hrana, ki bi ji potekel rok uporabe. Trgovski centri morajo namreč po zakonu hrano dva dni pred iztekom uporabe izdvojiti. Prej so jo dajali v biološke odpadke, zdaj jo podarimo ljudem, ki jo potrebujejo,« še razloži Drago Martinšek.

Največjo količino hrane so razdelili decembra, in sicer dve toni, najmanj pa avgusta, ko so razdelili tono hrane. Hrano prevzemajo, ko se konča obratovalni čas trgovin, tudi med konci tedna in prazniki. V Velenju jo donirajo Mercator, Interspar Šalek Selo, Interspar Velenjka in Spar Center. Ker so projekt Viški hrane občani dobro sprejeli, ga bodo prostovoljci velenjskih organizacij izvajali tudi v letošnjem letu.

BGO

V znamenju naložb

LUČE – Občinski proračun za leto 2016, ki so ga sprejeli na zadnji seji občinskega sveta, je izrazito naložbeno naravn. V njem je 2,5 milijona evrov skupnih prihodov in odhodkov, kar je šest odstotkov več kot lani. Za naložbe je kar polovica proračuna.

Največ sredstev, to je kar pol milijona evrov, namenja občina za gradnjo nove športne dvorane. Ta dvorana naj bi bila največja občinska naložba v tem mandatu in naj bi nadomestila obstoječo telovadnico. Med pomembnejšimi letošnjimi naložbami je tudi gradnja čistilne naprave, ki bo nadomestila dotrajano. Zanj namenja občina letos 50 tisoč evrov, vrednost naprave je v celoti ocenjena na petkrat toliko. Zanj pridobiva še dovoljenja.

V Občini Luče, ki po številu cest na prebivalca v državi prednjači, namenjajo letos za asfaltiranje treh kilometrov cest več kot dvesto tisoč evrov. Letošnja prednostna naloga je asfaltiranje več kot dveh kilometrov v Krnici, in sicer do Klinerjeve domačije.

BJ

Več vpisnih mest kot otrok

Pred vpisom v srednje šole brez bistvenih novosti v ponudbi izobraževalnih programov

Ministrstvo za izobraževanje je pred dnevi objavilo razpis za vpis bodočih srednješolcev, v teh dneh bosta sledila še razpisa za vpis na visoke šole in fakultete ter v višješolske izobraževalne programe. Mladi se bodo tako odločali o svoji nadaljnji izobraževalni poti, pri tem pa jim bosta v pomoč informativna dneva, ki bosta v petek, 12., in v soboto, 13. februarja.

Razpis za vpis v srednješolske izobraževalne programe in v dijaške domove za šolsko leto 2016/17 je objavljen na spletni strani ministrstva. Podrobneje pa so mlade že ali pa jih še bodo v teh dneh z možnostmi nadaljevanja šolanja seznanili v šolah, ki jih zdaj obiskujejo.

V regiji dobrih tri tisoč mest

V prihodnjem šolskem letu bo v slovenskih srednjih šolah na razpolago 22.960 vpisnih mest (lani 23.648),

za katere bo kandidiralo skupno 17.424 učencev in učenek (lani 17.971), kolikor jih bo letos končalo osnovno šolo. Številke torej povedo, da je na razpolago precej več razpisanih mest, kakor pa bo bodočih dijakov in da je tudi generacija, ki končuje osnovno šolo, letos manjša kot lani. V Savinjski regiji je za 2.301 (lani jih je bilo približno sto več) bodočega dijaka razpisanih 3.140 mest.

Večjih novosti v razpisanih izobraževalnih programih v regiji letos ni. Tudi na ravni

države so nove razmestitve izjema.

Nič več programa administrator

Za razliko od preteklih let v Ekonomski šoli Celje za novo šolsko leto ni več razpisan triletni program administrator. Ravnateljica šole Bernarda Marčeta pravi, da je to odraz slabega vpisa v ta program v zadnjih letih, pa tudi tega, da so dijaki, ki so ga končali, težko našli zaposlitev. Pet šol v Sloveniji je tako izgubilo ta program. V ekonomski šoli so

Največ mest v Sloveniji je v programih srednjega strokovnega izobraževanja (9.096), sledijo programi splošnih in strokovnih gimnazij, kjer je razpisanih 7.098 mest. V programih srednjega poklicnega izobraževanja je 6.142 mest in v programih nižjega poklicnega izobraževanja 624 mest.

sicer skušali z ugovorom doseči, da bi letos še lahko vpisali dijaške, vendar niso uspeli. »Sicer pa je za dijaške boljše, da se vpišejo v program trgovca, kjer lahko po treh letih nadaljujejo šolanje in tudi lažje najdejo službo,« pravi Marčeta. Za zaposlene večjih težav to tudi ne bo prineslo, saj so že doslej imeli en letnik kombiniran oddelek, saj je bilo nazadnje vpisanih samo 11 dijakov programa administrator. »Število oddelkov prvih letnikov v šoli naj bi torej ostalo enako kot doslej, če bo vpis v skladu s pričakovanji.«

Enako kot lani

Primerjava z lanskim razpisom pokaže razliko v številu vpisnih mest pri 1. gimnaziji v Celju, kjer je razpisan oddelek manj. Kot pojasnjuje

V razpisu prostih mest za novince v dijaških domovih je za šolsko leto 2016/17 predvidenih skupaj 2.382 mest. V Celju je na voljo 40 mest, v Rogaški Slatini in Velenju 35 ter v Šentjurju 24.

ravnatelj dr. Anton Šepetavc, to pomeni enako stanje, kot ga ima gimnazija to šolsko leto. »Pri predlogu za vpis v šolsko leto 2015/16 smo imeli prevelik apetit in smo želeli vpisati šest oddelkov splošne gimnazije (168 dijakov). Realnost je pokazala, da to pač ne gre. Gimnazijska konkurenca je huda, ve se tudi, da je poklicno-strokovno šolstvo zadnja leta v marsičem favorizirano. Vpisali smo pet oddelkov, torej 140 dijakov, ob tem pa seveda še tri oddelke – klasičnega, športnega in glasbenega. To je po moje tudi najbolj pametno in realno, glede na razmere na vpisnem trgu, ki niso rožnate (bistveno več razpisanih mest, kot je pa otrok). Pri predlogu za vpis v šolsko leto 2016/17 smo se ravnali realistično: razpisali

smo (običajnih) pet oddelkov splošne gimnazije ter po enega umetniškega, klasičnega in športnega, skupaj 214 mest.«

Poleg mest, namenjenih učencem, šole razpisujejo še mesta za programe poklicno-tehniškega izobraževanja, poklicne tečaje in maturitetni tečaj.

Primerjava razpisanih vpisnih mest lani in letos tudi kaže, da je v Srednji zdravstveni šoli Celje razpisan oddelek več v programu kozmetični tehnik. To za šolo ni nobena novost, saj je že lani imela dva oddelka – na osnovi velikega zanimanja za vpis in prošnje na ministrstvo je drugoga uspela dobiti naknadno.

TC

Poklon celjskemu športu

Ob 125-letnici športa v mestu ob Savinji izšla obsežna monografija

Monografija ob 125-letnici športa v Celju, ki jo je izdala Športna zveza Celje ob sodelovanju Mestne občine Celje in Fundacije za šport, je kronsko delo, ki nazorno dokazuje, kako bogato športno zgodovino ima mesto ob Savinji. In tudi zato se Celje upravičeno ponaša z nazivom športnega mesta, morda še najbolj med vsemi slovenskimi mesti.

Gre za obsežno delo, pri nastajanju katerega so s prispevki, z informacijami, s podatki, fotografijami in z osebnimi spomini sodelovali številni nekdanji in sedanji športni delavci, športniki, predstavniki klubov in novinarji.

Vsebinsko knjige sestavlja daljši zgodovinski pregled razvoja športa od začetkov do konca druge svetovne vojne, ki ga je napisal dr. Borut Batagelj, temu pa sledijo poglavja o celjskem športu v samostojni Sloveniji s predstavitvami panog, celjskih olimpijcev in športnih legendah, Bloudkovih nagradjenih, športni rekreaciji in športu invalidov. Ob zgodovinskih virih so bili pomembni tudi spomini še živih prič bogate športne zgodovine, ki so ob tem občutile tudi posebno naklonjenost, da so se jih ustvarjalci knjige spomnili.

Kot je na ponedeljkovi predstavitvi v Narodnem

Na predstavitvi izida monografija 125 let športa v Celju: z leve Hasan Ibrič, Bojan Šrot, Branko Črepinšek in Jože Volfand.

domu v Celju povedal **Branko Črepinšek**, predsednik Športne zveze Celje, je knjiga rezultat enoletnega dela, številnih sestankov, vztrajnega iskanja dokumentov in pričevalcev. Zanj verjame, da bo na najboljši način obeležila častiljiv športni jubilej mesta.

Raznolikost športnih panog skozi zgodovino

Za celjskega župana **Bojana Šrota** je monografija nazoren dokaz o tem, kakšna

pestrost športnih panog se je skozi zgodovino razvila v mestu in je značilnost Celja še danes ob sodobni športni infrastrukturi. »V knjigi bo marsikdo lahko obudil spomine na mladostna leta in tudi sam sem iz knjige lahko spoznal, da se je kakšen znanec ukvarjal s športno panogo, za kar sploh nisem vedel. Knjiga bo prijetno branje, hkrati pa trajen dokument 125-letnega športnega dogajanja v našem mestu.«

Ob tem je celjski župan še poudaril, da je celjski šport močan tudi danes in da se za prihodnost ni bati, za kar so porok tudi celjski olimpijci, ki na letošnjih olimpijskih igrah v Rio de Janeiru ne bodo le sodelovali, ampak je mogoče od njih pričakovati tudi dobre uvrstitve.

Celjski šport edini z monumentalno monografijo

Po besedah **Jožeta Volfanda**, ki je bil sourednik knjige, je ta informativna, dokumentarna in interpretativna hkrati in odkriva razvoj

celjskega športa v različnih družbenozgodovinskih obdobjih. »Šport je edino področje družbenega življenja v Celju, ki ima tako monumentalno monografijo, kar samo še dodatno poudarja pomen športa in to, da je Celje športno mesto,« je poudaril Volfand.

Knjiga 125 let športa v Celju je izšla v nakladi 500 izvodov, oblikoval jo je Vojko Volavšek, natisnila pa Grafika Gracer.

Ob njem je bil sourednik knjige tudi športni novinar Novega tednika in Radia Celje **Dean Šuster**, ki pravi: »Prepričan sem, da so športnice, športniki, klubi, društva in vsi, ki se ukvarjajo s športom, zadovoljni s to publikacijo, s katero je bilo veliko dela. Mislim, da je knjiga dobra, težko pa bi rekel, da je popolna, katera knjiga pa je? V času, ki smo ga imeli na voljo, smo storili vse, kar je bilo v naši moči.«

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

»Pri nastajanju knjige, ki ima 328 strani in je opremljena s 526 fotografijami, je sodelovalo 74 društev, samo ožji štiričlanski odbor je za delo pri pripravi knjige porabil približno 3.690 ur,« je nekaj statističnih podatkov, ki zgovorno pričajo o obsežnosti monografije, nanižal **Hasan Ibrič** iz Športne zveze Celje, vodja tega obsežnega projekta pri izdajatelju knjige.

OB ROBU

Temeljna knjiga za muzej

Ob iskrenih čestitkah ustvarjalcem projekta obsežne monografije 125 let športa v Celju gre ob poslanstvu in sporočilnosti te knjige opozoriti tudi na predlog obeh urednikov knjige, **Jožeta Volfanda** in **Deana Šusterja**, v zaključni besedi, da naj bo knjiga prispevek h gradivu za športni muzej ali vsaj športni oddelek v katerem od celjskih muzejev.

ROBERT GORJANC

Celjski župan **Bojan Šrot** je ob predstavitvi monografije spomnil, da so se glavni športni odločevalci pri nas nekaj časa spogledovali z zamisljivo, da bi v Sloveniji ustanovili nacionalni muzej športa. Takrat, kot je v povedal župan, so v Celju predlagali, da bi tak muzej lahko postavili na območju novega športnega parka na Hudinji, ob ali v okviru štadiiona **Arena Petrol** in dvorane **Zlatorog**.

Si predstavljate, kako odličen obisk bi takšen muzej imel v času, ko je v Celju nastopala slovenska nogometna reprezentanca v kvalifikacijah za evropsko in svetovno nogometno prvenstvo, ko so roketne tekme Celja **Pivovarne Laško** v evropski ligi prvakov prihajali gledat navijači iz vse Slovenije in ko smo v Celju gostili skupinski del evropskega prvenstva v rokometu (2004) in evropskega prvenstva v košarki (2013)?

Žal do uresničitve te ideje ni prišlo, čeprav je bil nov športni park zgrajen še v času »debelih krav«. V teh kriznih časih pa si je težko predstavljati, da bi država financirala muzej športa nekega, pa čeprav morda najbolj športnega mesta v državi. Kot pravi **Bojan Šrot**, tudi v novi finančni perspektivi ne gre računati na evropski denar za takšne namene, saj je država pozabila v svoje razvojne programe uvrstiti kulturno dediščino, kamor spadajo tudi muzeji. Celjsko občino zaenkrat bolj kot gradnja športnega muzeja zanima dokončanje knežjega dvorca. Kar je po svoje razumljivo, saj je tam gradbišče že dvajset let in bi po županovih besedah bil že čas, da se ta projekt konča, čeprav z evropskim denarjem na kaže dobro.

A tudi glede muzeja ne gre obupati in vreči puške v koruzo. Velja se spomniti na nekaj praznih prostorov na štadionu **Arena Petrol**, pa prostorov zaprtega nekdanjega **kina Kolosej** v poslovnem centru **Mercator**, ki bi lahko bili odlična infrastrukturna rešitev za muzej tudi ob kakšni drugačni finančni konstrukciji, kot so evropska sredstva, na primer kot oblika javno-zasebnega partnerstva, morda bi pomagal tudi kakšen norveški mehanizem. Nenazadnje bi tudi prazni poslovni prostori v središču mesta (na primer nekdanje **Založbe Obzorja**) lahko bili primerna rešitev za manjšo muzejsko postavitev o celjskem športu.

Po vsebini, kot je v ponedeljek še povedal celjski župan, bi tak muzej res najbolj sodil pod okrilje **Muzeja noveše zgodovine Celje (MNZC)**. Za takšen projekt pa gre verjeti tudi, da bi združila moči in znanje odlična muzejska stroka v Celju, ki je postavila vrhunske razstave v MNZC, **Pokrajinskem muzeju Celje** in **Zgodovinskem arhivu Celje**. Odlično podlago za muzejsko postavitev ima v gradivu, ki tvori monografijo 125 let športa v Celju.

Bolnišnica na zatožni klopi

Zavarovalnica še vedno toži celjsko bolnišnico zaradi domnevno spornih plačil operacij – Nevoščljivost zaradi robota?

CELJE – Na Okrožnem sodišču se je v četrtek nadaljeval sodni postopek, v katerem **Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije** toži **Splošno bolnišnico Celje**. Razlog je, da je po mnenju zavarovalnice celjska bolnišnica pred leti bolnikom neupravičeno zaračunavala doplačilo za robotske urološke operacije.

Šlo je za obdobje uvajanja robotske kirurgije v Celju. Ta bolnišnica je prva v Sloveniji, ki je začela uporabljati to vrsto kirurgije. Ker zavod takrat bolnišnici ni priznal višje cene takšnega posega, so v bolnišnici robotske operacije vseeno

omogočili, toda z doplačilom. Zavarovalnica je denar bolnikom nato vrnila, ga vzela celjski bolnišnici in jo nato tožila.

Tožbo, ki je bila skupna za 42 primerov bolnikov, je zavarovalnica že izgubila. Zdaj poskuša dobiti drugo.

Na obravnavi minuli teden so zaslišali nekaj prič, ki so večkrat omenile, da je bilo na ravni države kar nekaj nevoščljivosti zaradi robotske tehnologije v Celju in zaradi tega posledično tudi nestrinjanja s tem.

Celjski robot ni »dišal« drugim bolnišnicam

Med drugim je pričala tudi vodja celjske območne enote zavoda za zdravstveno zavarovanje **Marina Senčar**, ki pra-

vi, da je bolnišnica bolnikom neupravičeno zaračunavala storitev in da je sporno tudi to, da so storitev, do katere bi morali biti glede na zavarovanje upravičeni vsi, lahko dobili le tisti, ki so si jo lahko privoščili.

Dokaj oster je bil nato tudi strokovni direktor celjske bolnišnice **Franc Vindišar**, ki je zatrdil, da so bili stroški posega višji od tistih, ki jih je leta 2010 priznala zavarovalnica, in omenil, da je zanimivo, da je nato leta 2013 zavarovalnica vendarle spremenila svoje mnenje in priznala višjo ceno, to je 6.400 evrov za stroške operacije, v kar so všteti tudi vsi stroški takšnega posega.

Da robotska kirurgija v Celju ne diši nekaterim kirurgom in Ljubljani, kjer takšnega robota še nimajo, je potrdil priznan urolog **Bojan Tršinar**. Ta je omenil, da so imeli nekateri urologi, ki ne

delajo v Celju, do celjske robotske kirurgije odklonilno mnenje kljub temu da je robotska kirurgija prihodnost, saj so ob tem vedeli, da bodo izgubili bolnike za klasične ali laparoskopske posege. Enako je omenila tudi ekonomistka **Slavka Kavčič**, ki je bila ob uvedbi robota v celjski bolnišnici v posebni strokovni komisiji Zdravstvenega sveta RS za ekonomski izračun stroškov pri uporabi te tehnologije.

Dodaja še, da je neverjetno, kako je celjska bolnišnica dvignila s to obliko dela strokovnost na mednarodno raven, zdaj pa se mora za to zagovarjati. V zavarovalnici pa so neizprosni. Vztrajajo pri tem, da je celjska bolnišnica kršila predpisan postopek in samovoljno določila, da gre pri nekem posegu za nadstandardno storitev.

SIMONA ŠOLINIČ

V Splošni bolnišnici Celje bodo letos za robotsko kirurgijo na področju urologije usposobili že tretjega urologa. Zadnja leta so namreč pokazala, da so robotski operativni posegi neprimerno boljši kot klasični in laparoskopski v primeru obolenj prostate. Pomenijo manj transfuzije, krajšo rehabilitacijo oziroma bolnišnično nego ter po operaciji urejeno erektilno funkcijo, tudi težav z inkontinenco praviloma bolniki nimajo. Letno v celjski bolnišnici opravijo približno 250 operacij z robotom, od tega so jih lani opravili malo več kot 230 na področju urologije, približno 20 pa na področju abdominalne kirurgije. Kot je znano, je Splošna bolnišnica Celje še vedno edina v Sloveniji, ki premore tovrstno operativno sodobno tehnologijo.

Spet v boj za zdravniško potrditev

Prva operacija v ZDA uspela – Jakob že na poti do uresničitve sanj – Mu bo domača stroka pomagala?

ROGAŠKA SLATINA – Družina Krumpak Zupan iz Cerovca pri Rogaški Slatini se je pred približno tednom po treh mesecih bivanja na Floridi spet vrnila domov. Anita in Gašper sta se odločila, da sinu Jakobu omogočita zahtevno operacijo kolka in noge. S pomočjo prijateljev in dobrih ljudi, ki so za pot in zahtevno ter drago operacijo denar zbirali po vsej Sloveniji, jima je uspelo. Čeprav zdravljenje še zdaleč ni končano, je Jakob na dobri poti do uresničitve svojih sanj.

Jakob bo letos upihnil šesto svečko. Še pred pol leta so se njegove sanje, da bo nekoč normalno hodil, tekal in z bratom dvojčkom Ažbetom igral nogomet, zdele precej oddaljene. Z jekleno voljo staršev, predvsem neomajnostjo mame Anite, in z izjemno podporo Slovenk in Slovencev je Jakob danes že precej bliže svojim sanjam. Draga operacija, za katero je združena Slovenija zbrala več kot 200 tisoč evrov, je uspela. Kanadski ortopedski kirurg Dror Paley je izpolnil dano obljubo. Jakobov kolk je gibljiv. Po uvodnih fizioterapijah ga zdaj doma čaka veliko telovadbe: »Najpomembnejše je, da pridobi ravnatežje in moč v desni nogi,« pojasnjuje mama in ne skriva zadovoljstva, veselja in sreče ob dosedanjih uspehih. A jo hkrati že skrbi, kako bodo pokrili stroške, ki jih prinaša dolgotrajno okrevanje.

»Jakob trenutno potrebuje redne fizioterapije trikrat dnevno, potrebuje tudi elektro stimulacijo mišic,« razlaga

Anita in pravi, da so pred dnevi domov dobili tudi pripomočke. Na inštitutu, kjer so Jakoba operirali, so posneli vse metode dela, tako da lahko pravilno vadijo tudi doma. Sicer je zavarovalnica odobrila 14 dni terapij v Rogaški Slatini, nekaj vaj naj bi Jakobu odobrili tudi v Univerzitetnem rehabilitacijskem inštitutu Soča. Nekaj jih bodo plačali starši sami.

V Ameriki so poznali njegovo ime

Anita pravi, da ji niti za sekundo ni žal, da sta z možem marsikaj postavila na kocko in se odločila za javno zbiranje denarja. Razlika o načinih zdravljenja pri nas in onkraj luže je ogromna. »Že odnos je povsem drugačen. Tam so vsi poznali Jakobovo ime, nikoli ga ni nihče imenoval fant. Tudi fizioterapevtke so izjemno prijazne in z otrokom delajo, kot bi delala mama,« ameriške izkušnje opisuje Anita.

Kaj sledi?

Jakoba naslednja operacija čaka 10. novembra. »Smo že rezervirali datum in plačali avans,« pove mamica in na kratko predstavi, kaj bo sledilo: »Najprej mu morajo odstraniti ploščice. Ta operacija je nujna. Če bomo zbrali denar in nam bo zavarovalnica še namenila kaj iz slovenske zdravstvene blagajne, mu bomo dali še podaljšati nogico. To bi lahko naredili tudi doma. A je razlika med Slovenijo, Dunajem in Florido ogromna. Na Floridi pri operaciji že sodelujejo plastični kirurgi, ki že med posegom v

V Ameriki je vsa družina doživela ogromno novega. Poleg zahtevne operacije in napornih terapij so si vzeli čas tudi za zabavo in obisk tamkajšnje gasilske postaje. Jakob in Ažbe sta namreč navdušena gasilca.

kite vstavijo botoks, zato dodatni posegi niso potrebni. Poleg tega s fizioterapijami začnejo že dan po posegu. In še veliko drugih stvari je, ki so do otroka precej bolj prijazne.

Po tej operaciji je Jakobova desna noga namreč še vedno krajša za deset centimetrov – pred operacijo je bila razlika štirinajst centimetrov. »Nogica je zdaj daljša, Jakob ima gibljiv kolk, lahko giba s kolenom, saj ima opornico le do kolena. Če bi bil gleženj že bolj stabilen, bi lahko nosil le poseben terapevtski čevlji. A za zdaj še uporablja opornico.

Kljub temu že lahko vozi kolo in brca žogo,« ponosno in zadovoljno pove sogovornica.

Cena dveh predvidenih operacij, vseh pregledov, rentgenskih posnetkov in osmih mesecev specialnih fizioterapij znaša 160 tisoč evrov. Kot zdaj načrtujejo, bi v Ameriko odšli v začetku novembra in se vrnilo konec avgusta. Jakob bi nato čez leta, ko bi bil že najstnik, potreboval zgolj še eno podaljšanje.

Nove akcije in šola

Še pred novembrskim odhodom družino čaka ogro-

mno dela. Jakob in Ažbe bosta septembra postala prvošolčka. Tako Anita že išče rešitve, kako bodo vse uskladili. Najverjetneje ju bo sama šolala doma, saj sta s črkami in številkami oba že precej spretna.

A šola je v tem primeru le drobna skrb. Več napora bo zagotovo treba vložiti v pridobivanje denarja. Slovenska ortopedska stroka namreč metode dr. Paleya označuje kot eksperimentalne in jih ne priznava, posledično Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS) takšnega zdravljenja ne plača. Anita še ni povsem obupala nad našim sistemom, tako bodo v kratkem vložili vlogo za odobritev nadaljnjega zdravljenja na Floridi.

Vse je v rokah stroke

Ali je mogoče, da bi si v ZZZS premislili in glede na rezultate ter uspeh prve operacije krili vsaj del stroškov Jakobovega zdravljenja? Damjan Kos iz ZZZS pojasnjuje, da se o plačilu zdravljenja v tujini izreče stroka. »Odlomitev o tem, ali bo zavarovana oseba upravičena do zdravljenja v tujini zaradi izčrpanih možnosti zdravljenja doma, je trenutno odvisna od strokovno-medicinskega mnenja konzilija. Torej, če navedeni konzilij meni, da možnosti zdravljenja v Sloveniji niso izčrpane, zavarovana oseba ni upravičena do zdravljenja v tujini. Negativno mnenje konzilija je edini razlog, zaradi katerega se zavarovani

osebi ne odobri zdravljenje v tujini,« pravi Kos.

Torej je vse v rokah stroke, zdravnikov. Tistih zdravnikov, ki so nad Jakobovim kolkom obupali. Tistih zdravnikov, ki so predlagali zgolj možnost, ki bi z operacijo na Dunaju delno sicer rešila težavo, a bi Jakob za vse življenje ostal invalid. Trenutno Jakobovo stanje in napredek nakazujeta na to, da se je slovenska stroka tokrat na srečo zmotila. Pa bo lahko ta stroka to tudi priznala in v nadaljevanju spremenila mnenje?

V UKC Ljubljana so skopi

Damjan Kos nas je po odgovore napotil neposredno v zdravstveno ustanovo, kjer oblikujejo strokovna mnenja, ki potem kot edina veljajo. Na vprašanje, ali bodo o tem primeru ponovno odločali in ali je mogoče, da bodo spremenili mnenje in s tem omogočili, da ZZZS plača nadaljnje zdravljenje v ZDA, smo prejeli le skop odgovor, ki ga objavljamo v celoti: »Konzilij otroškega oddelka Ortopedske klinike UKC Ljubljana je dne 18. 5. 2015 podal mnenje, da so možnosti zdravljenja za Jakoba Zupana v Sloveniji izčrpane, in predlagal napotitev na zdravljenje v Ortopedsko bolnišnico Speising pri Dunaju ali v Aschau v Nemčiji. To so centri, ki so usposobljeni za tovrstno patologijo in nam najbližji. Druge izjave ne bo. Hvala za razumevanje.«

LEA KOMERIČKI
Foto: osebni arhiv

Ne konča se pri sladoledu

V knežjem mestu vlada sožitje, ki ni samoumevno

CELJE – »Vsakoletno ponovoletno srečanje s predstavniki verskih skupnosti je priložnost, da se pogovorimo o minulemu letu in načrtih,« je povedal o srečanju, ki je bilo pred nekaj dnevi, župan mestne občine Bojan Šrot. Na srečanje, ki ga je pripravil župan, je bilo povabljenih dvajset predstavnikov verskih skupnosti.

»Hkrati se vedno zahvalim različne verske skupnosti. Ne za dejavnost, ki jo opravljajo le za duhovno oskrbo občanov,

temveč tudi za dobrodelno dejavnost in varovanje kulturne dediščine,« je dodal župan in pripomnil, da so za reševanje različnih težav verskih skupnosti vrata mestne občine odprta.

Vodja celjskega odbora islamske skupnosti v Sloveniji

Muhamed Mehdi je tako med srečanjem povedal, da je bila lani rešena želja muslimanov, ki želijo biti na celjskem pokopališču pokopani po svojem, islamskem običaju. V Celju so prav tako prisluhnili želji pravoslavnih vernikov, ki že

lijo graditi pravoslavno cerkev in župnijski dom. Gre za zahtevno nalogo. »Trenutno ne vidim nobenih posebnih ovir,« je povedal župan, ki meni, da bodo letos zadeve pripravljene do te mere, da bodo lahko pravoslavni kupili zemljišče. Gre za zemljišče na območju Stare cinkarne. Na ponovoletnem srečanju je bilo največ večinskih, katoliških duhovnikov.

»Še bolj pomembno se mi zdi, da med seboj sodelujejo različni verniki, da ni medverskih napetosti,« je župan ocenil razmere v Celju. Meni, da je to tudi rezultat sodelovanja med najvišjimi predstavniki verskih skupnosti. Tako na primer celjski katoličani odlično sodelujejo s pravoslavnimi, saj oboje družji že splošno prizadevanje za krščansko edinstvo. Pravoslavni tako že več desetletij uporabljajo celjsko katoliško cerkev sv. Maksimilijana.

Še več, v našem mestu dobro sodelujeta tudi večinska katoliška in islamska skupnost. Njen imam se tako udeležuje katoliških maš za domovino v celjski stolnici. Po drugi strani celjski škof osebno vošči islamskim vernikom, ko praznujejo veliki praznik bajram. »Vsi imamo pred seboj skupni blagor,

kako pomagati človeku,« je na ponovoletnem srečanju povedal celjski škof dr. Stanislav Lipovšek.

»Veliko skupnega je, o čemer se lahko pogovarjamo,« je še dejal škof. Tako je omenil pet stebrov islama, ki so izpovedovanje vere, molitev, dobrodelnost, post in romanje, kar prav tako po svoje zapoveduje Katoliška cerkev. Poglavlje zase so seveda skrajneži, teroristi, pred katerimi bežijo tudi nekateri begunci islamske vere. Odnose med katoličani in muslimani v Celju najbolj ilustrira »znamenita« šaljiva, vendar zgovorna izjava celjskega škofa Lipovška, ki je pred nekaj leti dejal: »Če nič drugega, grem k bratom muslimanom na sladolede.«

Na vprašanje, če so se islamski verniki v Celju morebiti že srečali z nestrpnostjo katerega občana, je na novinarsko vprašanje odgovoril vodja celjskega odbora islamske skupnosti Muhamed Mehdi. »Tega še nisem opazil. Lahko rečem hvala Bogu, da živimo v sožitju,« je povedal. V Celju živi že četrto stoletje in omenja, da ima prijatelje različne narodne oziroma verske pripadnosti.

BRANE JERANKO
Foto: GrupA

S ponovoletnega sprejema celjskega župana Bojana Šrota za predstavnike verskih skupnosti.

Nemirni časi za šmarski zdravstveni dom

Svet zavoda za vršilko dolžnosti izbral Ireno Nunčič – Na občino romale anonimke – Vodstvo in svet zavoda jih zavračata kot neutemeljene

ŠMARJE PRI JELŠAH – Na zadnji seji so člani sveta zavoda Zdravstvenega doma (ZD) Šmarje pri Jelšah za vršilko dolžnosti direktorice predlagali Ireno Nunčič, čeprav občinski svet Šmarja pri Jelšah sredi decembra ni podal soglasja k njemu imenovanju na čelo zdravstvenega doma. Njeno vodenje zavoda in odnos do zaposlenih obravnavajo anonimna pisma, ki so jih na to občino marca, novembra in decembra lani poslali domnevni zaposleni v ZD in kandidati za zaposlene. A tako direktorica ZD kot predsednica sveta zavoda odgovarjata, da so anonimke neutemeljene.

Na razpis za delovno mesto direktorja ZD Šmarje pri Jelšah sta prispeli dve vlogi. Poleg dosedanje direktorice Irene Nunčič, ki je zdravstveni dom vodila zadnja dva mandata, se je na razpis prijavila še Zlata Srdoč Majer. Spomnimo, da gre za nekdanjo generalno direktorico Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki jo je vlada s tega delovnega mesta razrešila konec januarja 2014.

Svet zavoda ZD Šmarje pri Jelšah za vršilko dolžnosti direktorice predlaga Nunčičevo, čeprav je moral nov razpis za delovno mesto direktorja objaviti prav zato, ker njenega imenovanja sredi decembra ni podprl tudi Občinski svet Občine Šmarje pri Jelšah. Poslovnik namreč določa, da morajo soglasje k imenovanju direktorja podati občinski sveti vseh občin ustanoviteljic ZD, teh pa je šest, poleg Šmarja pri Jelšah še Rogaška Slatina, Rogatec, Podčetrtek, Kozje in Bistrica ob Sotli.

Prevladali so rezultati dela

Nova predsednica sveta zavoda **Bojana Gobec**, ki je minuli teden v tej vlogi po nepreklicnem odstopu nasledila Zlatko Pilko, sicer vršilko

Odnos do zaposlenih Irena Nunčič ocenjuje kot dober in korekten: »Sodelavci so se name v preteklosti nedvomno že obrnili zaradi določenih težav. Teh pa smo se lotili skupaj in z željo po rešitvi, ki bi bila v danih okoliščinah dobra in sprejemljiva tako za zaposlene kot tudi za zavod.«

dolžnosti direktorice šmarske občinske uprave, je povedala, da so pri izbiri kandidatke za direktorico prevladali rezultati njenega minulega dela in jasno postavljeni cilji dela in prihodnost. Kako odločitev sveta zavoda komentira glede na dosedanje nezaupanje šmarskega občinskega sveta? »Pričakujem, da se bodo občinski svetniki odločili po svoji moralno-etični presoji, za kar so odgovorni tudi nam volivcem, ki smo jih izvolili,«

je dejala Gobčeva, ki je sicer kot specialistka splošne medicine zaposlena v Zdravstveni postaji Podčetrtek.

Irena Nunčič nezaupanja sveta zavoda ne more povsem razumeti, saj občinski svet za svojo odločitev ni podal obrazložitve. Želi si, da bi občinski svet tokrat povabil na sejo in da bi mu lahko predstavila svoje načrte za prihodnost ter aktualno kot tudi preteklo delovanje ZD. »Občinski svetniki, ki so odločali o mojem

imenovanju, namreč niti enkrat niso obravnavali letnega poročila tega javnega zavoda niti njegovega program dela ali finančnega, kadrovskega in investicijskega načrta. Prav tako nisem bila v tem času povabljen k razpravi o delovanju zavoda.«

Resna opozorila ali prazne marnje?

V Občini Šmarje pri Jelšah so doslej prejeli tri anonimna pisma, ki obravnavajo odnos direktorice do zaposlenih in njeno vodenje zavoda. Pisma so v dogovoru z županom in s strokovnimi službami občine predali svetu zavoda in predlagali, da jih obravnava ter ugotovi, ali so navedbe v njih resnične.

Irena Nunčič je pojasnila, da so ji anonimna pisma predali 21. januarja letos. Navedbe v njih so po njeni oceni neutemeljene in neresnične. Izrazila je presenečenje, da je pisma prejela tako pozno in da je vodstvo občine do zdaj ni pozvalo, da jih komentira.

To, da so na plano prišla v času, ko svet zavoda odloča o novem vodji, razume kot osebni napad določenih posameznikov, ki želijo vplivati na prihodnost zdravstvenega zavoda, ki posluje dobro, medtem ko je pred osmimi leti, ko je njegovo vodenje prevzela, imel izgubo in druge spremljajoče težave. »Po več letih gospodarske krize je poslovanje zavoda stabilno, poleg

Svet ZD Šmarje pri Jelšah ima novo predsednico. Dosedanja predsednica Zlatko Pilko, ki je tudi vršilka dolžnosti direktorice občinske uprave Šmarje pri Jelšah, je s položaja odstopila, kot vzrok pa je med drugim navedla plaz kritik zaradi tega, ker šmarski občinski svet Ireni Nunčič ni podal soglasja k imenovanju na delovno mesto direktorice. Pojasnila je še, da je bila na sejah sveta zavoda deležna očitkov, da je bila njena izvolitev za predsednico zrežirana in vnaprej dogovorjena, da ni prav, da je predsednik sveta že drugi mandat izvoljen iz vrst predstavnikov sedežne občine in da je direktorica ZD že na začetku konstitutivne seje predlagala svetu, da izvoli predsednika iz vrst zaposlenih. »Sodelovanje med vodstvom, strokovnimi službami in predsednikom sveta zavoda je ključno za dobro delo sveta. Ker me vodstvo zavoda in kar nekaj članov sveta zavoda ne sprejema, ne podpira in ne dovoljuje, da bi izražala svoja lastna mnenja in razmišljanja, sem se odločila, da odstopim kot predsednica in delujem še naprej kot aktivna članica,« je zapisala v svoji odstopni izjavi.

tega smo v zadnjem mandatu, predvsem v letih 2014 in 2015, zaposlili kader, ki ga je na trgu izrazito malo oziroma ga je izredno težko dobiti. In sicer 11 zdravnikov (dve zdravnici specializirani ter tri zdravnice po opravljenem sekundariatu), tri zobozdravnice in eno logopedinjo.« Dodala je, da imajo zaposleni tudi zaradi tega zagotovljene boljše pogoje za kakovostno in varno zagotavljanje zdravstvenih storitev.

Predsednica sveta zavoda ZD Šmarje pri Jelšah **Bojana Gobec** prav tako meni, da so anonimke neutemeljene. »So nevarno sredstvo, ko se hoče nekoga na nepreprekljiv in nedokazljiv način rušiti in

onemogočiti ter tudi psihično streti,« je povedala. Nanjo smo naslovili tudi vprašanja o tem, ali jo je kolektiv z očitki, ki jih navajajo pisma, morda seznanil že prej in ali je opazala kakšne težave in nesoglasja med zaposlenimi ter kaj bodo v svetu zavoda storili za njihovo zaščito. Odgovorila je, da je njeno delovno mesto oddaljeno od sedeža zdravstvenega doma, zato jo takšne informacije niso dosegle. Zaposleni pa se v primeru težav, kot je dejala, obrnejo na predstavnika sindikata zdravstvenih delavcev in predstavnika Sindikata zdravnikov in zobozdravnikov Slovenije Fides.

TINA STRMČNIK
Foto: Arhiv NT (GrupA)

Župan Polzele Jože Kužnik je prepričan, da bodo na tem mestu kmalu uredili parkirišče. Verjetno zgolj parkirni prostori v občini in na grad Komenda ne bodo privabili novih gostov. (Foto: TT)

Staro se umika novemu

Večje parkirišče za več obiska na gradu Komenda

POLZELA – Občina je sredi preteklega tedna v neposredni bližini gradu Komenda dala porušiti staro Coflovo domačijo in stari gasilski dom, kjer je bila pred leti diskontna trgovina Ručigajevih iz Braslovč. Na tem mestu bodo uredili parkirni prostor.

Pred nekaj tedni so v polzelski občini dobili gradbeno dovoljenje za rušenje in nato tudi

za gradnjo novega parkirnega prostora. »Tako smo zavihali rokave in se z lastniki zemljišč dogovorili o odkupu,« je pojasnil župan Jože Kužnik. Za nakup zemljišč in obeh stavb je občinsko vodstvo namenilo 90 tisoč evrov. Dodatnih 150 tisoč evrov bodo porabili za rušitev in ostala gradbena dela ter dokončno ureditev tridesetih parkirnih prostorov, ki jih po mnenju župana nujno potre-

bujejo »tako za protokolarne kot turistične namene gradu Komenda«. Ob tem je Kužnik izpostavil še, da so z deli, ki so jih zaupali podjetju Cizej, »ubili dve muhi na en mah«. Obe stavbi na tem zemljišču sta bila namreč že več let prazna in tako ju je načel tudi že zob časa. »Propadajoči objekti niso v ponos nobenega kraja,« je prepričan Kužnik.

LK

Ne pozabite na vloge za vzdrževane družinske člane

5. februar je zadnji datum za oddajo vloge za uveljavljanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane pri informativnem izračunu dohodnine za leto 2014.

Vlogo za uveljavljanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane lahko vložijo zavezanci za dohodnino, ki med letom (pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, pokojnine ali drugega dohodka) niso uveljavljali posebne olajšave za vzdrževane družinske člane in zavezanci, ki so olajšavo med letom uveljavljali, pa želijo te podatke spremeniti.

Vlogo je treba oddati najpozneje do 5. februarja tekočega leta za preteklo leto, saj vlog, ki bodo oddane pozneje, davčni organ pri sestavi informativnega izračuna za leto, za katero se odmerja dohodnina, ne bo mogel upoštevati. Če ta rok zamudite, morate počakati na informativni izračun dohodnine, in nato zoper ta izračun podati ugovor.

LK

Obrazec vloge je dostopen na vseh davčnih uradih, lahko pa se ga natisne tudi s spletne strani Davčne uprave RS. Podpisano vlogo je treba oddati po pošti ali osebno na pristojni davčni urad (kjer je zavezanec vpisan v davčni register). Vlogo je mogoče oddati tudi prek sistema eDavki.

Ivan Sivec o Celjskih grofih in knezih

Vplivna celjska rodbina je dobila novo podobo v knjigah in na slikah

Polona Bajc Napret iz Osrednje knjižnice Celje je uvodoma predstavila sodelovanje Jožeta Barachinija in Ivana Sivca.

Slovenski pisatelj Ivan Sivec je pred kratkim izdal knjigi o Celjskih grofih, še tri pa bodo izšle do konca drugega leta. Knjige o zelo pomembnih celjskih gospodih je spisal v obliki ljudske kronike, ki je avtorju omogočila tudi malce svobode pri kreiranju zgodbe, a se je trudil, da je ostal v okviru zgodovinskih dejstev. Na novinarski konferenci je poudaril, da premalo vemo o rodbini Celjskih grofov in knezov, ki so bili ena najbolj sposobnih, ekonomsko razširjenih in po človeški plati ravno prav čutečih rodbin na slovenskih, hrvaških, slavonških in bosanskih tleh.

»Podobnih rodbin, kot je celjska, je v Evropi zelo malo, o tej pa se je vedelo premalo, preveč je bilo usmerjeno v razredni boj. Vedno so jo prikazovali kot grofe, ki so zatirali tlačane. A če so želeli dobro uspevati, so morali s svojimi podložniki lepo sodelovati,« je dodal eden najplodovitejših slovenskih pisateljev in nadaljeval, da so bili Celjani uspešni kot mitninarji, posestniki, saj so imeli več kot 120

gradov, bili so sposobni kot vojščaki, predvsem pa kot posojilodajalci.

V knjigah se avtor sprehodi po zgodovini rodbine. Začetniki Celjskih grofov in knezov so bili svobodni žovneški vitezi z obrobja Savinjske doline. Med žovneškimi svobodnjaki je bil tudi evropski priznan pesnik Konrad I., kateremu je posvečena prva knjiga. Druga govori o treh najsvetlejših celjskih zvezdah Frideriku I., Hermanu I. in Hermanu II., tretja pa o Barbari Celjski, trojni kraljici in nesojeni cesarici. Četrta knjiga govori o nesrečni ljubezni med Friderikom II. in Veroniko Deseniško, medtem ko je zadnja, peta, posvečena Ulriku II.

Vseh pet knjig je napisanih, tri čakajo še na tisk. Opremljene so s portreti, ki so delo akademskega slikarja Jožeta Barachinija. V februarju se bosta pisatelj in slikar predstavila tudi širšemu občinstvu na glasbeno-literarnem večeru v Osrednji knjižnici Celje.

BGO
Foto: BGO

Maks, vezni igralec mesta

Takšen je naslov knjižice, ki je nastala v spomin na Maksa Soršaka, Vranšana in Ljubljančana, ki je bil poseben človek – nogometaš, organizator, ustvarjalec in najboljši prijatelj vsem, ki so ga poznali in imeli radi. Ti so tudi soustvarjalci te knjižice, ki jo je izdalo Mestno gledališče ljubljansko v sodelovanju z Gledališčem Glej, uredila pa jo je Petra Pogorevc.

Maks Soršak je bil velik ljubitelj in poznavalec gledališča, komentator in pisec, ki se je aktivno boril za izboljšanje družbenega in materialnega položaja umetnikov in drugih delujočih v kulturi. Njegov se je zapisal leta 1993, ko se je na povabilo Nevenke Koprivšek, tedanje umetniške vodje Gledališča Glej, pridružil kreativni ekipi gledališča. Leta 1997 je postal tudi namestnik direktorice Moderne galerije. Bil pa je tudi strasten nogometaš. Od malih nog je bil navijač Liverpoola in Maribora. Po srednji šoli, ki jo je obiskoval v Celju, ga je študijska pot vodila v prestolnico, kjer se je ustalil, delal in ustvarjal. Med prijatelji in sodelavci je bil izjemno priznan in cenjen, medtem ko so njegova dela in prizadevanja za izboljšave na

kulturnem področju v domačem kraju malo znana ali celo neznan. Prav zaradi tega so se, kot je povedala Valerija Jerman iz vranske enote Medobčinske splošne knjižnice Žalec, odločili za športno-kulturni dan, posvečen spominu na velikega občana, kar je Maks Soršak nedvomno bil.

Najprej na nogometnem, nato na kulturnem terenu

Najprej so njegovi športni prijatelji njemu v spomin v Športi dvorani Vrana Vransko odigrali nogometno tekmo. Žogo so tokrat brcali Medvedji iz Ljubljane in nogometaši ekipe NK Vransko – Briše.

Polna čustev in spominov je bila na večer tudi dvorana tamkajšnjega kulturnega doma. Spomin na prijatelja so v sliki in besedi med obiskovalce ponesli njegovi veliki prijatelji: Judita Zidar, Andrej Bončina, Gregor Gruden, Jeff Bicket, Tina Gorenjak, Kristina Sever in Petra Pogorevc. Večer so popestrili še pevci okteta sv. Mihaela Vransko pod vodstvom Franca Lesjaka in mlada violinistka Manca Oštir.

LK

»Če pišeš biografijo o še živečem človeku, ni enostavno. A če jo pišeš o Kučanu, je še toliko hujše, saj moraš vse trditve trikrat dokazati. Še vejice in pike,« je o zahtevnem delu pisanja povedal zgodovinar Božo Repe (desno).

Kučan se predstavi tudi Celju

V Narodnem domu v Celju so predstavili monografijo Milan Kučan, prvi predsednik zgodovinarja Boža Repeta.

Polna dvorana Narodnega doma Celje, ki je prvega predsednika Slovenije Milana Kučana najprej stoje in s ploskanjem pospremila na oder, je dve uri sledila pogovoru, ki ga je vodil Tonček Kregar, vršilec dolžnosti direktorja muzeja novejšje zgodovine. Po njegovih besedah je Milan Kučan najpomembnejša politična osebnost na prelomu stoletja, saj

je bistveno oblikoval novo državo. »A nobena tako pomembna politična osebnost nima enoznačne vloge. A tu delim mnenje z avtorjem in večino slovenskega zgodovinarstva in večino javnega mnenja, da gre za pozitivno osebnost.«

Pred nastopom sta bila nekdanji predsednik in avtor monografije Bože Repe na kratkem obisku pri celjskem županu Bojanu Šrotu, ki je bil Repetov sploh prvi obisk pri kateremkoli županu. »V dar sem dobil knjižico zgodovine celjske rodbine. Večja kot je zgodovina, tanjša je knjižica, manj kot je zgodovine, debelejša je knjiga,« je hudomušno namignil Milan Kučan o 760 straneh avtorizirane biografije, ki je med bralci zelo priljubljena, saj je bila že drugič ponatisnjena.

Milan Kučan je zagotovo politik, ki je bil deležen največje medijske pozornosti in priljubljenosti med Slovenci. Tonček Kregar meni, da je to posledica relativno zelo dolgega obdobja v poli-

tiki, poleg tega je posebej prelomni čas Slovencev, bil je prvi predsednik samostojne države ter se je tako tkal v kolektivni spomin številnih Slovencev. Pogosto so ga opisovali z besedno zvezo »ljudski človek« in njegova dostopnost se je pokazala tudi v večernem pogovoru, saj je bil ves čas pogovora sproščen in pripravljen odgovarjati tudi na dokaj nevhvaležna vprašanja.

Po osamosvojitvenih razpravah sta se z voditeljem seveda dotaknila begunske krize, ki je po Kučanovem mnenju poraz evropske politike in posledica tega so žičnate ograje na slovenski meji. Žal trenja v slovenski politiki niso ravno spodbudna za reševanje večjih kriz. »Ko domača opozicijski poslanci trdijo, da so prvi pripravili idejo za žičnate ograje, a ko so postavljene, trdijo, da je to slabo, saj ne bo turizma, ker ne bo ljudi, potem si spet v kokošnjaku slovenske notranje politike.«

BGO
Foto: GrupA

Piko na i izjemnem večeru so postavili pevci Katja Konvalinka, Irena Yebuah Tiran, Diego Barrios Ross in Jure Počkaj. Maksov večer so namreč obogatili z njemu tako ljubo predstavo Lirični utrinki v mestu, ki je nastala v okviru mednarodnega festivala Mladi levi 2011 v koprodukciji med zavodom Bunker Ljubljana in belgijskim Ensemble Leporello. (Foto: TT)

Dobro organizirani begunci

NAZARJE – Izšla je knjiga Primorski begunci v Zgornji Savinjski dolini, ki je delo ljubiteljskega zgodovinarja in publicista Aleksandra Videčnika. Gre za begunce iz obdobja prve svetovne vojne, ki so se morali umakniti pred soško fronto.

Množica več kot dva tisoč vojnih beguncov iz okolice Gorice je našla zatočišče v takratnem gornjegrajskem okraju, ki je obsegal Zgornjo Savinjsko dolino in Šmartno ob Paki. Iz Mirna pri Gorici, kjer je bila uveljavljena čevljarska zadruga, so v Nazarje pripeljali njeno opremo. V kraju ob Savinji so

jo postavili v barake, kjer je šeststo zaposlenih izdelovalo vojaško obutev v dveh izmenah. Izdelali so celo po deset tisoč parov na dan.

Begunci so se v Nazarjah nasploh dobro organizirali. Za njihove potrebe je bila v graščini Vrbovec šola z osemdesetimi učenci, imeli so kulturno skupino, svojo trgovino, požarno brambo in hranilnico. V Zgornji Savinjski dolini so bivali od leta 1915 do 1921. Pozneje, po začetku fašističnega nasilja, so Primorci ponovno bežali na Štajersko.

BJ

Deset let BUMfesta. Je to konec?

Trije večeri, trije vrhunci in več kot 1.300 navdušenih obiskovalcev

Za nepozabno vzdušje je na jubilejnim desetem BUMfestu v Žalcu skrbelo več kot 50 glasbenikov iz desetih držav. Edini mednarodni festival tolkalne glasbe pri nas je ob jubileju podprl tudi predsednik republike Borut Pahor. Organizatorji, Slovenski tolkalni projekt (StoP), Zavod za kulturo Šport in Turizem Žalec, ter tamkajšnja občina so presegli celo lastna pričakovanja. Festival je z zaključnim nastopom in s predstavitvijo projekta Faces and Places presegel dosednji festivalski okvir in posegel tudi na področje aktualnega družbeno političnega dogajanja.

Že predstavitev jubilejnega BUMfesta je nakazovala na to, da bodo organizatorji letos spisali novo poglavje festivala in letvico uspešnosti ponovno premaknili še višje. Festival vsako leto poleg izjemne glasbe postreže še z dovršeno in duhovito odrsko uprizoritvijo. Prav ta predstava je letos v vseh večerih prišla še bolj do izraza in prav celovit nastop je tisti, ki daje koncertom na BUMfestu dodatno vrednost.

Ne le da so nastopajoči vrhunski, šolani glasbeniki z večletnimi izkušnjami preigravanja klasičnih tolkal, so tudi svojevrstni umetniki, ki znajo na zanimiv in duhovit način glasbo ustvariti s pomočjo stvari, ki jim preprosti nepoznavalci nikdar in nikoli ne bi rekli glasbilo. Kante za smeti, stara vedra in odsluženi sodi so skoraj že stalnica v naboru tolkalnih glasbil. Dodajte k temu še piskajoče otroške ali pasje igrače, stare kovčke in metle. In občasno še tudi vokal ter do zadnje potankosti izdelan, a hkrati z improvizacijo prežet nastop. Vse to nudijo in pokažejo koncerti na BUMfestovem odru.

Festival si je v zadnjih letih pošteno utrl pot na svetovni festivalski zemljevid, vsaj kar se tolkalne glasbe tiče, a tudi sicer. »Prvih pet let je bilo garanje, druga polovica je bil užitek,« pravi idejni vodja festivala in programski direktor

Foto: SHERPA

Župan Janko Kos o BUMfestu: »Najprej je bil prvi korak, ki ga je s svojo profesionalnostjo in pozitivno energijo naredil idejni vodja in direktor festivala Dejan Tamše. Čestitam mu za vztrajnost in inovativnost pri širjenju znanja in spoznavanju velike razsežnosti glasbe, ki jo ustvarjajo tolkala. V desetih letih je več kot uspešno uresničil svoje poslanstvo, saj je na festivalu predstavil skupine in soliste različnih kultur in dežel našega sveta. Želim, da se festival še naprej razvija v smeri odličnosti, ter spodbujam, da ohranijo kakovostno delo tudi v prihodnje. Posadili so seme, iz katerega je v desetih letih zrastle močno drevo, ki vsako leto ponudi slastne sadeže. Naj raste in nas bogati še vrsto let.«

tor **Dejan Tamše**, ki s svojo skupino izjemnih tolkalcev, združenih v skupino Slovenski tolkalni projekt (StoP), prestavlja meje mogočega in vsako leto znova »šokira« z inovativnimi glasbeno-gledališkimi idejami.

Večer za zgodovino

Čeprav je bil vsak, ki je stopil na BUMfestov oder,

izjemen, velja še posebej izpostaviti dva nastopa. Dva prvič videna in slišana projekta. Prvič se je predstavil posebej za to priložnost sestavljen Slovenski tolkalni orkester. Trideset vrhunskih slovenskih tolkalcev je kot dirigent vodil Anglež, ki že vrsto let živi in deluje v Sloveniji, to je Simon Robinson. »Slovenski tolkalni orkester je lahko, takole na

Dejan Tamše o festivalu in njegovih začetkih: »Začetki so bili težki. Po eni strani smo sami naredili še težjega. Prvi BUMfest je namreč trajal kar pet dni! Ogromno dela za majhno ekipo in sorazmerno skromen obisk. Seveda, kdo pa bi napolnil dvorano v Žalcu s 420 sedeži in to pet dni zapored? Nismo se predali, smo pa spoznali, da bodo trije festivalski dnevi povsem dovolj. Peta obletnica je bila prelomna. Popolnoma razprodan festival nam je dal misliti, da ne smemo odnehati, saj se je stvar končno prijela. Ljudje prihajajo v Žalec z vseh koncev Slovenije. Lahko smo ponosni. Takšen festival nam zavida marsikatero mesto, ki je večje od Žalca.«

prvo žogo rečeno, muha enodnevnica, saj gre za izjemno velik projekt, ki ga lahko izvajaš na največjih odrih. Glasbil je za cel priklopnik, sodeluje ogromno glasbenikov. Vse to tudi nekaj stane. Zato sem še posebej vesel, da nam je ob jubileju to uspelo premierno predstaviti prav v Žalcu,« je zadovoljno povedal Tamše. Prav zaradi številnosti je

vprašanje, kdaj bomo vse te tolkalce lahko spet slišali in videli hkrati na istem odru.

Glasba ne ločuje

Spektakularen in poln čustev je bil tokrat zaključni nastop. Domači StoP in avstrijska skupina iz Gradca Studio percussion sta na odru zaigrala s štirimi glasbeniki, ki jih veže prav posebna osebna zgodba.

»BUMfest širi dobre vibracije. Ritem dvigne še tako zahtevnega poslušalca. Glasba tolkal je neusahljiv vir energije. Mešanica kultur na odru naredi dogodek nepozaben.«

Eden prihaja s Kube, drugi iz Venezuele, tretji iz Burkinne Faso, četrti iz Sirije. Skupno jim je to, da so svojo domovino morali zapustiti kot begunci. Svoj prostor so našli v Evropi. Obiskovalci so lahko na platnu spremljali njihove življenjske zgodbe, temne plati prehojene poti, z odra pa je sevala njihova močna in pozitivna energija. »Ob tako močnih nasprotjih človek težko ostane ravnodušen. Sploh ta latinski melos, salsa, ki te preprosto ponese, in na koncu je vsa dvorana plesala,« je topel odziv na nastop komentiral Tamše.

Je BUMfest prišel do cilja?

Navdušenje nastopajočih in obiskovalcev kar kliče po BUMfestu številka 11. A organizacija takšnega festivala zahteva ogromno dela in tudi denarja. »Proračun festivala je skromen, a z veliko dobre volje in prostovoljnega dela je doslej šlo. Nikoli nismo tarnali, tudi v prihodnje ne bomo. Zagotovo bo treba, če bomo želeli festival še nadgraditi, nekoliko globlje seči v žep,« o nekoliko temnejši, finančni plati festivala pove Tamše. Pred leti je sicer bil cilj priti do deset. Deseto svečko so organizatorji skupaj z nastopajočimi in obiskovalci upihnil in prišel je čas, ko je treba postaviti nov cilj. Dejan Tamše o tem, kakšna bo prihodnost »tolkanja« v Žalcu, še ne želi na glas govoriti, kot pravi, bo čez kakšen mesec morda že znano, ali se bo na žalskem odru znova »tolkalo« že januarja 2017 ali morda kakšno zimo kasneje.

LEA KOMERIČKI
Foto: GrupA

Ob pozivljajočih latino ritmih so marsikoga zsrbele pete. Ob koncu je plesala vsa dvorana.

Posebej slavnosten in za organizatorje nepozaben je bil zaključek festivala. »Na zaključek se nismo pripravljali, prepustili smo se toku in končalo se je res bolje, kot bi lahko le upali,« je bil vznesen in zadovoljen glavni med organizatorji in motor festivala Dejan Tamše. Torta, ki so jo na koncu pripeljali na oder je bila mena odlična. Še sreča, da sta jo Dejan in Günter Meinhardt, ustanovitelj skupine Studio percussion Graz, uspela obdržati nad tlemi.

Olimpijci so redki kot zadetki na loteriji

Dr. Matej Tušak o izbiranju najboljših iz množice povprečnih

»Z leti treninga, ki je najprej igra in način življenja, se izkristalizirajo talenti, ki imajo možnost doseči nekaj več tudi v tekmovalnem športu. Ti lahko z dobrim strokovnim delom in vodenjem presežejo povprečje. Ampak še vedno je to njihova svobodna odločitev.«

Dr. Matej Tušak

Redni profesor dr. Matej Tušak je eden najbolj vidnih slovenskih strokovnjakov na področju psihologije športa. Dolgoletne izkušnje pri delu s športniki, z njihovimi starši in s trenerji mu dajejo izjemen uvid v to, kaj pomeni stopiti na pot vrhunškega tekmovalca, od prvih začetkov do konca kariere.

Že pred leti je staršem na vprašanje, ali se v šport njihovega otroka splača vlagati, odgovoril, da vsekakor – če želijo zdravo in vsestransko razvito osebnost. A če računajo na dobitnika olimpijskega zlata, naj raje kupijo srečko za loterijo.

Različni športi in posamezni klubi otroke zelo aktivno novačijo. Verjetno tudi zato, ker je ponudbe veliko, otrok pa razmeroma malo.

Baza je res precej majhna. Trener pri otroku išče motorične sposobnosti in fizične predispozicije za nek šport, vendar je to bistveno premalo, da bi lahko rekli, da bo nekdo postal tudi vrhunski športnik. In prav zato nadarjenih otrok ne iščejo načrtno, ampak jih opazijo.

Večkrat so se pojavile pobude, da bi bilo dobro izbrati določene športe in jih razvijati, ne da drobimo vire in talente ter posledično zmanjšujemo možnosti za vidnejše uspehe. Kaj menite o tem?

Že pred več kot dvajsetimi leti smo na Fakulteti za šport univerze v Ljubljani izvedli velik projekt, ko smo presejali otroke v drugem razredu osnovne šole. Pri tem nismo upoštevali zgolj motoričnih sposobnosti in specifičnih zahtev posameznih športnih zvrsti, ampak širšo sociološko sliko. Za resno treniranje tenisa mora biti družina dovolj premožna, da zmore ogromen finančni vložek, ki ga ta šport zahteva. Razvili smo cel sistem, ki se je izkazal za izjemno dober pripo-

moček za prepoznavanje talentov. Če so se starši dejansko odločili za športno pot svojega otroka, pa je drugo vprašanje, odvisno tudi od možnosti v lokalnem okolju. Če si doma s Primorske, je seveda precej težko trenirati smučanje.

V vsakem primeru ne gre brez vsega naštetega – talenta, zunanje spodbude in pogojev.

V nekem obdobju vzhodnonemškega totalitarizma so v primeru, ko so našli takšen športni talent, preselili celo družino, vse v službi športnega rezultata. A je že razmišljanje v to smer zgrešeno. Seveda se radi pohvalimo z vrhunskimi

rezultati, vendar petletnega otroka nihče ne bi smel zavestno usmeriti v vrhunski šport. Ta pride kot posledica otrokove široke gibalne razgledanosti, zdrave fizične pripravljenosti in koristnih življenjskih veščin. Za otroka mora biti šport način življenja, preventiva in vzgoja. Če se izkaže, da v neki dejavnosti izstopa, bo to s strokovnim vodstvom razvil. Nikakor pa ne smemo k mladim športnikom pristopiti z vizijo, da bomo osvojili toliko in toliko olimpijskih medalj. Šport mora biti možnost in vzgoja za vse.

Katere so najpogostejše težave v resnem športnem udejstvovanju?

Ključna je realizacija sposobnosti na tekmah, pri čemer je pomembna psihofizična priprava. Drugo področje je vzdrževanje motivacije, ki mora biti precej nad povprečjem. Ko pridejo težave in poškodbe, je zelo na preizkušnji. Tretja stvar pa je sposobnost, da iz sebe narediš največ, da rasteš, se učiš, presegaš svoje meje.

In najbolj očitne nevarnosti, ko letiš zares visoko?

Velika nevarnost pride z medijsko slavo. Ko se okolica v odnosu do športnika začne spreminjati, se začne spreminjati tudi sam. In če nima trdnega sistema osebnostnih vrednot, je največkrat v tej fazi konec rezultatov, sledijo tudi resne osebne preizkušnje. Zato gre pri vrhunškem športu za razvoj celostne osebnosti in tega si brez podpore družine sploh ne predstavljam. Druga past so poškodbe in stres. Pritiski so močni in treba se jih je naučiti obvladovati že od začetka.

Življenje v družini z vrhunskim športnikom je skoraj tako zahtevno kot v družini z otrokom s posebnimi potrebami.

To so res posebne okoliščine. Zato športnikom in njihovim družinam vsaj občasno svetujem posvet pri psihologu. To ne pomeni, da je s kom kaj narobe, ampak je to pomoč v situacijah, ki so na dnevni ravni izjemno težke. In zato športni psiholog ni psihiater, je zgolj neke druge vrste trener.

Kako se vrhunski športniki znajdejo kasneje v življenju?

Večina res vrhunskih, ki postanejo tudi zdrave osebnosti, ponavadi dobro. Imamo tudi mnoge, za katere mislimo, da so vrhunski, ker so morda v karieri zaslužili kar nekaj denarja, a niso vrhunski pri razvoju osebnosti. Ti imajo včasih tudi težave. SAŠKA T. OCVRK, foto: ARNE HODALIČ

»Ustvariti moramo pogoje, v katerih se bo večina otrok ukvarjala s športom, ker je to zanje izjemno koristno na vseh področjih. V šport se vedno splača vlagati, ker je to dobro za otrokovo vzgojo, delovne navade, motivacijo, samopodobo, za to, da ne bo nekoč končal kot zasvojenec ali prestopnik.«

naporen šport, obremenitev za telo je pri njem velika, zato je zdrava mera pri treningih pomembna tako kot pri vsakem drugem športu.

Brez staršev ne gre

Poglobljeno ukvarjanje s športnim plezanjem po besedah Kostanjšek s seboj prinese predvsem popoldneve, zapolnjene s treningi. Otroci se lahko tekmovalni udeležijo že precej zgodaj, pri šestih ali sedmih letih. Mlajši tekmovalci trenirajo trikrat tedensko, starejši in perspektivni mladinci pa kar vsak dan.

Brez podpore družine seveda ne gre. Kostanjšek je pojasnil, da se treningi iz domače telovadnice v Osnovni šoli Franja Malgaja Šentjur kaj kmalu razkropijo še drugod po državi. Da mladi preizkušajo še druge stene in da spoznavajo novosti, jih starši nekajkrat mesečno vozijo tudi v Ljubljano ali sosednjo Avstrijo. To za seboj potegne tudi stroške. Plezalna oprema je pravzaprav še najmanjša težava. V eni sezoni starši na primer za plezalni pas in plezalne čevlje odštejejo približno 60 do 70 evrov, a je res, da otroci čevlje zamenjajo skorajda vsako sezono, saj jim raste noga, pri čemer čevlje tudi uničijo. Stroški narastejo tudi zaradi prevozov in zaradi kotizacij za tekmovalnjo. Za nekatera od njih – na primer 60 evrov za pet tekem vzhodne lige – pristojbino krije Plezalni klub Rifnik.

TINA STRMČNIK
Foto: Arhiv NT (GrupA)

Glavni trener Plezalnega kluba Rifnik Aleksander Kostanjšek (spodaj desno) je pojasnil, da otroci na treningih športnega plezanja pridobivajo predvsem gibalne zmoglosti in hkrati z učenjem plezalnih tehnik razvijajo koordinacijo telesa ter tudi športni duh.

Plezajo že prvošolci

Plezalnemu klubu Rifnik se lahko otroci pridružijo, ko prestopijo vrata osnovne šole, torej ko so stari šest let oziroma tisti malo bolj razviti že kakšno leto prej. Klub se mladim predstavi na spoznavnih dnevih športa, ki jih organizirajo šole v šentjurski občini, za nove člane pa organizira tudi dneve odprtih vrat.

Športno plezanje je šport, ki je kot zelo zdrava vadba pri-

meren za vsakogar. Pri njem razvijamo moč celega telesa, koordinacijo, gibljivost. A za tiste, ki želijo doseči več, glavni trener Aleksander Kostanjšek meni, da morajo imeti gibljivost že prirojeno. Te se namreč ne da priučiti do popolnosti, poudarja. In dodaja, da lahko že v prvem trenutku razbere, če ima določen otrok lastnosti za dobrega plezalca ali ne. »S posebnimi in z bolj intenzivnimi treningi

se posvečamo peščici nadarjenih, ki izstopajo. Pridružijo se jim lahko tudi tisti, ki morda nimajo toliko talenta, a imajo veliko željo. V sezoni pri nas trenira približno 25 otrok, vendar jih na vadbeni uri hkrati ni več kot 15.«

Včasih so bolj kot otroci ambiciozni starši, pojasnjuje sogovornik. Vendar skuša kot trener krotiti njihova pričakovanja. Kot je poudaril, je športno plezanje namreč zelo

Talent, trening in

Rokometni klub Gorenje Velenje ima izjemno skoraj pol stoletja trajajočo zgodovino. V njem se poleg tradicije, za katero menijo, da je nujen predpogoj, trudijo iskati nadarjene mlade fante, ki bi lahko nadaljevali uspehe kluba.

Tomaž Juršič, trener starejših dečkov v RK Gorenje in nekdanji direktor kluba, razloži, kako trenerji takoj opazijo nadarjene rokometarje. »Ko otrok prvič vrže žogo v gol, vemo, ali ima talent ali ne. Trener opazi, kako otrok poda žogo, ali opazi soigralce okoli sebe, ima mehko roko. Seveda je to le začetek, ostalo sta trening in odrekanje.«

Rokomet ima v Velenju dolgo tradicijo in na podlagi uspehov članske ekipe se mladi fanti poistovetijo z junaki, ki igrajo za prvo ekipo, ter se tako bolj ali manj navdušijo za šport. Pri tem spomni na uspeh slovenske skalalne legende. »Seveda je Peter Prevc slovenski junak in predvsem zaradi njega imajo skoki trenutno veliko prednost pred ostalimi športi. Zagotovo bodo smučarsko-skakalni klubi na podlagi njegovih rezultatov lažje novačili bodoče skakalce.«

... predstavljajo pot do šampionov

V Velenju imajo v štirih osnovnih šolah organizirano rokometno šolo in že

drugošolce navdušijo nad rokometom, ki kasneje postane način življenja. Brez podpore staršev sploh v mlajših selekcijah ne gre. »V Velenju imajo fantje zelo dobro podporo staršev in to se vidi po dobrem obisku tekem mlajših selekcij, kjer je do sto petdeset ljudi,« pove

Eva Justin

»Najprej pozdravljanje in pospravljanje, nato ostalo«

Marjan Fabjan prisega na osnovno vzgojo in množičnost, sovraži neučakanost

Ko se sprašujemo, kako vzgojiti vrhunskega športnika, kakšna mora biti njegova pot in katere vrzeli se med procesom pojavljajo, potem je eden najprimernejših sogovornikov Marjan Fabjan. Guru slovenskega juda nam je v svoji pisarni najprej razkazal kup priprav, napotkov, načrtov, ki jih ima za svoje trenerje, tekmovalce, za starše, otroke.

Program judo šole kluba Z' dežele Sankaku Celje je obsežen, saj ga izvajajo na petnajstih lokacijah v okolici Celja. V dvoranah, telovadnicah in manjših prostorih vadi 430 otrok, v klubu jih je v treh vadbisčih še 80.

V šoli Judo malček sprejemajo otroke od četrtega do šestega leta. Predvsem se igrajo, z različnimi nalogam pa hkrati izboljšujejo gibalne sposobnosti. Med igro se

učijo osnov juda. »A to je še daleč od pravega juda, od prijemov, metov ... Učijo se padcev, predvsem pa zlaganja opreme, pospravljanja, pozdravljanja. Sprva vadijo enkrat na teden,« je prvi stik z judom predstavil Fabjan.

Glede gradnje piramide tekmovalcev poudari previdnost. Tekma je lahko dvo-rezen meč. »Marsikdo nas je zapustil, ko se mu na eni od uvodnih tekem ni izšlo po željah. Zato so na turnirjih, ki jih sami prirejamo, pri nas zmagovalci vsi. Vsi dobijo priznanja. Organiziramo ekipna tekmovanja, saj se bolj povežejo, če tekmujejo za skupino, ne le zase,« iz izkušnje pove Fabjan.

Do 15. leta pravzaprav sploh ne trenirajo povsem zares. Šele kasneje jih uvajajo v borbe. Ko otroci pokažejo določeno znanje, se pri

Marsikaj je pomembno. Kdo bo otroka pripeljal zjutraj na trening, kdo ga bo nato odpeljal v šolo? Uskladiti je

treba »milijon«
podrobnosti,
osnovne pa morajo
biti stoddototno
izpolnjene.

Marjan Fabjan

12, 13 letih iz sekcij selijo k vadbi v Celje. »Iz okoliških mest in krajev prihajajo liderji, ki se dvignejo nad ostale v svojih sredinah. Potem se pri nas srečajo. Takrat moramo biti zelo pazljivi, da se ne izpostavi le eden, drugi pa zapustijo judo. Pri fantih se težave začnejo malo pred polnoletnostjo in po njej. Kupijo si motor, tudi avto, marsikaj se spremeni. Dekleta vidijo svoje prijateljice, ki se zabavajo, imajo fante,« je ovire predstavil Fabjan, ki ne išče zgolj šampionov, temveč želi mladostnike odvrniti od slabih navad ter jih ločiti od ulice.

Borba za rezultat pride na vrsto nazadnje

Zapleten je tudi trikotnik otrok-starši-trener. V njem skušajo preprečiti probleme,

še preden se ustvarijo. Starše povabijo na pogovor v pisarno, kjer dobijo informacije, nasvete. O judu se ne pogovarjajo v telovadnici. »Če se nam kdo zazdi talentiran, ga ne potiskamo v ospredje. Pustimo času čas. Tudi otroka, čigar starša sta bogata in sta morebitna sponzorja kluba, ne forsiramo. Skratka, ne delamo razlik. To bi porušilo vsa načela, ki jih imamo v klubu,« pojasnjuje Fabjan, ki kroti svoje trenerje, da ne skušajo do uspeha priti prehitro. Opozarja jih, da ne smejo biti neučakani.

Pri 16, 17 letih se začnejo resnejši treningi in nato tudi nastopi na tekmah. »Tedaj se pokaže, iz kakšnega testa je judoist, torej ali ima vzdržljivost, predvsem pa psihološko pripravljenost za borbo. V kadetski konkurenci ob močnejših treningih pride na dan, ali je sposoben fizično pripravljeno povezovati s tehnično usposobljenostjo. Če to uskladi, je lahko dober. Šele okoli 19. leta presodiš, če imaš material za medaljo, prej že ne,« je trdno prepričan Fabjan, ki se je osem let učil dela z otroki v Avstriji.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Uživa v judu, rada bi zmagovala

Eva Justin je nadebudna 12-letna judoistka. Sprva je vadila v Osnovni šoli Dobrna, po selitvi obiskuje treninge v

osnovni šoli v Žalcu. Njena mama Sabina je povedala, da je hči v prvem razredu prinesla domov klubsko vabilo in

povedala trdno odločena, da bo vadila judo. »Zdaj vadim trikrat na teden. Sprva je bila trenerka Lucija Polavder, nato Petra Nareks, zdaj je Urška Žolnir. V prvem in drugem ra-

zredu smo se predvsem igrali, zdaj že vadimo tehnike v parterju in tudi stoje. Uživam na treningih. Če bi bila rada vrhunska tekmovalka? Da, to si želim!« je odločna Eva.

n odrekanje ...

trener in dodaja, da podobno, kot je treba otroke naučiti športnega vedenja, je včasih treba tudi staršem povedati, kako se obnaša na tekmah. »V Velenju nimamo težav z nešportnim navijanjem, a kot vsepovsod se najde se posameznik, ki ni ravno športen vzor.«

Rokomet ni najdražji šport, saj gre za skupinsko vadbo in se stroški porazdelijo. »Starši vadbine plačujejo s položnicami. Menim, da ni predrago, glede na to, da imajo vse ekipe od mlajših dečkov pet aktivnosti na teden in tekme.«

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: G. V. KAMENJAŠEVIČ

»V klubu imamo obetavno generacijo kadetov in kot tudi mlajših dečkov. A težko je reči, kdo bo zrasel v rokometno zvezdo. Pomembno je, da vedo, da je šola na prvem mestu, potem je rokomet in šele nato so drugi konjički. A jih moram pohvaliti, da zelo pridno vadijo in z optimizmom zremo v prihodnost,« pove Tomaž Juršič.

Skrivnost je v dobri organizaciji

Blanka Štehnar, mama 11-letnega Francija Antleja Toša, ki trenira rokomet pri mlajših dečkih, poudarja, da že pri tako mladih fantih trening zahteva red in disciplino.

»Trening vsak dan vzame približno dve uri. Tekme med tednom ali med koncem tedna pa še kakšno zraven. Njegov rokomet ni rekreacija, ampak je resna in dogovorna dejavnost.« Kot še doda, mesečna vadbina ni pretiran strošek. Poleg tega sin potrebuje na leto nove športne copate in opremo. Njegovemu treningu in tekmam se prilagaja celotna družina, a ker so doma v Velenju, lahko na večino treningov hodi že sam. Ob tem ne trpi njegovo šolsko delo, čas najde celo za igranje glasbila. »Vse je pogojeno. Igranje glasbila je povsem umirjena stvar, šport je aktivna, oboje pa potrebuje disciplino in prilagajanje. V šoli ni težav, predvsem po zaslugi dobrih delovnih navad. Vsak dan si je treba znati kar najbolje organizirati.«

V letošnji sezoni se je zanimanje za rokomet nekoliko povečalo. To so dosegli tudi z drugačno predstavitevjo sredi mesta, in sicer so izvedli »flash mob«. »Velenjčanom smo želeli pokazati, da je klub del mesta, posledično pa smo postali veliko bolj prepoznavni in tudi dejavni na družabnih omrežjih,« pove trener Juršič.

»Daj denar!«

Velenjski policisti iščejo mlajšega moškega, ki je pretekli teden poskušal oropati trgovino v Statetovi ulici v Velenju. Oblečen v zeleno jakno in z belo modro kapo na glavi je z nožem od prodajalca zahteval denar. Ker mu ta denarja ni hotel izročiti, je moški iz trgovine pobegnil.

Pena v cevi

Celjski policisti iščejo nepridiprava, ki se je grdo znesel nad osebnim avtomobilom, ki je bil parkiran na parkirišču Ulice bratov Vošnjakov v Celju. Konec preteklega tedna je namreč lastnica vozila opazila, da je nekdo prerezal vse štiri pnevmatike, izpušno cev pa napolnil z montažno peno. Mimogrede, v isti ulici so istočasno obravnavali tudi vlom v poslovne prostore. Lastniki pogrešajo računalnik in več manjših pisarniških stvari.

Kaj mu bo vrtalni stroj?

V Ulici frankolovskih žrtev v Celju je neznan storilec pred dnevi vlomil v kletne prostore stanovanjskega bloka in ukradel motorno žogo ter vrtalni stroj. Tarči kradljivcev sta bili tudi stanovanjski hiši Ob Koprivnici v Celju in na Ljubljanski cesti. V prvem primeru je vlomilec v hišo prišel skozi balkonska vrata, odnesel pa je nekaj nakita. V drugem primeru je neznanec v hišo vstopil skozi okno priročne pisarne, v notranjosti ukradel nekaj gotovine in zlatnine. Nepreiskan je še vlom v počitniško hišico ob velenjskem jezeru. Lastnik zaenkrat ne pogrša ničesar, je pa nastalo kar nekaj škode z vlamljanjem v prostore. Kar nekajkrat so tatovi te dni vlamljali v poslovne prostore na našem območju. Eden vidnejših takšnih vlomov se je zgodil na Cesti talcev v Velenju, kjer je storilec prišel v eno tamkajšnjih podjetij in odnesel nekaj denarja.

Več škode z vlomom kot s tatvino

V zadnjem obdobju je bilo na Celjskem spet nekoliko več vlomov v osebna vozila. Na območju Prevorja je nekdo iz avtomobila ukradel denarnico. Več škode kot s tatvino je vlomilec lastniku povzročil z razbitjem stekla na sprednjih vratih. Še v eno vozilo je bilo vlomljeno konec tedna, in sicer v Smrekarjevi ulici v Celju. Lastnik avta je ostal brez več kosov električnega orodja. Denarnico je nekdo izmaknil tudi iz osebnega vozila, ki ga je lastnik parkiral v Jenkovi ulici v Celju.

Zagorelo med vožnjo

V ponedeljek zvečer so morali prostovoljni gasilci iz Grušovlja, z Rečice ob Savinji in iz Pobrežja posredovati v Šentjanžu, kjer so zagorele saje v dimniku stanovanjske hiše. Večje škode in poškodovanih ni bilo. Enako se je zgodilo tudi na Rimski cesti v Šempetru v Savinjski dolini. Požar so pravočasno pogasili tamkajšnji gasilci. Gorelo je tudi v Velenju. Požar je izbruhnil na balkonu stanovanja na Kardeljevem trgu. Kaj je bil vzrok, še ni jasno, sta pa požar uspela delno pogasiti lastnika stanovanja, pomagali so jima tudi velenjski gasilci. So pa morali gasilci iz Slovenskih Konjic in Celja posredovati tudi na avtocesti pri izvozu za Dramlje. Med vožnjo je namreč zagorelo kombinirano vozilo s prikolico. Ogenj je vozilo popolnoma uničil. Na srečo ni bil nihče poškodovan.

Mešalnik za pripravo zeliščnih mešanice, ki so jim dodani sintetični kanabinoidi.

Droge iz »ozadja« vedno močnejše

Zmesi s sintetičnimi kanabinoidi nevarne za uživanje

Medtem ko kriminalistom uspe skoraj vsak mesec na Celjskem na prste stopiti kakšni večji kriminalni združbi, ki preprodaja droge, se v ozadju policija ukvarja tudi z manjšimi zasegi droge. Tudi s takšnimi vrstami, ki v družbi vedno bolj dobivajo svoj prostor, ceno, na žalost pa povzročajo hude stranske učinke. Lani so na primer na našem območju v dvajsetih primerih zasegli zmesi s sintetičnimi kanabinoidi. Gre za substance, ki posnemajo učinke konoplje.

Obstaja zelo veliko – več kot tisoč – različnih umetno narejenih kanabinoidov. Sintetični se ponavadi pojavljajo kot zeliščna zmes za kajenje, kjer so raztopljeni v topilo in nato razpršeni po različnih

zeliščih. Prav tako se pojavljajo kot praški različnih odtenkov. Najbolj znani primerki zmesi za kajenje so »Spice«, »Galaxy«, »Solar« in »Atomix«. Tako se imenujejo. »Ko se je Spice na primer prvič pojavil na trgu, so ga oglaševali kot izdelek, ki s svojo edinstveno zeliščno sestavo (navedene so bile zdravilne rastline in zelišča) posnema učinke konoplje s THC. Kasneje se je po laboratorijskih analizah izkazalo, da je aktivna substanca sintetičnega izvora,« pojasnjujejo na celjski policiji.

Do droge brez težav

Čeprav na policiji pravijo, da sintetični kanabinoidi (še) niso toliko razširjeni pri nas in da ne opažajo, da bi po njih posegali večinoma mladi – lanski zasegi tudi niso bili

Na celi črti brez nadzora

Pri Združenju DrogArt opozarjajo na nevarnost sintetičnih kanabinoidov že dlje časa: »Večinoma so proizvedeni v komercialnih kitajskih laboratorijih, kjer ni nikakršnega nadzora kakovosti oziroma nadzora proizvodnje. Uvozniki nato ponavadi sami zmešajo svoje mešanice, ki na koncu pristanejo na prodajnih policah ali spletnih trgovinah, kjer so oglaševane kot naravni proizvodi. Problem takšnega načina proizvodnje in prodaje je, da je lahko v končnem produktu sinteze neznan količina primesi in nečistoč, ki so lahko tudi zelo strupene. Prav tako se lahko spreminja potentnost teh zmesi, zamenja se lahko aktivna substanca, čeprav ostaneta embalaža in deklaracija isti. Strupene primesi v takšnih izdelkih so že botrovale množičnim obiskom urgentnih blokov in povzročile več smrtnih primerov.« Prav tako je problem velikega števila sintetičnih kanabinoidov v tem, da niso bile opravljene raziskave učinkov le-teh na človeka. »Obstaja neizmerno število poročil uporabnikov, ki so zaradi neželenih stranskih učinkov poiskali zdravniško pomoč. V primerjavi s »travo« so neželeni učinki ponavadi veliko bolj intenzivni,« še dodajajo.

Takole izgleda strojček za pakiranje zeliščnih mešanice s sintetičnimi kanabinoidi.

v okolici šol – neuradni podatki kažejo, da ta droga le ni tako nedosegljiva na celjskem »trgu«. Cena za gram znaša približno 15 evrov ali več. Glede na to, da je bila ta droga šele leta 2014 uvrščena na seznam prepovedanih drog v Sloveniji, tudi statistika kaže porast uporabe sintetičnih kanabinoidov, čeprav je še vedno najbolj prodajana konoplja. Tudi v celjskem zaporu so imeli primer, ko naj bi pri enem od pripornikov prišlo do simptomov, ki so kazali na predoziranje z zmesjo s sintetičnimi kanabinoidi. Nekaj droge je policija zaprtim osebam zatem zasegla, saj jo je vodstvo zapore o sumu na to drogo v zaporu tudi obvestilo. Zato morajo biti ljudje, še posebej starši, še toliko bolj pozorni na znake, ki bi lahko

nakazovali na to, da je nekdo takšno drogo užival.

Za sintetične kanabinoide je značilno, da ima uživalec poleg pospešenega dihanja in suhih ust tudi krvavo rdeče oči. Pogoste so splošne slabosti, blage motnje v ravnotežju in motnje motorike. Uživanci običajno delujejo omotično in imajo težave pri hoji ter si težko zapomnijo stvari, ki so se zgodile pred kratkim. Ob tem se je treba zavedati še, da obstaja veliko število različnih kanabinoidov, posledično sta tudi paleta učinkov in čas njihovega trajanja različna. Nekatere zmesi lahko »zadenejo« takoj, druge potrebujejo dlje časa. Učinki jemanja droge prav tako trajajo različno, včasih le nekaj minut, včasih po več ur.

DrogArtova opozorila:

Uživanje zmesi s sintetičnimi kanabinoidi lahko povzroči previsok krvni tlak in utrip, srčni infarkt, halucinacije, psihoze, epileptične in panične napade.

Nekateri sintetični kanabinoidi naj bi vsebovali izredno strupene metabolite, ki lahko povzročajo poškodbe ledvic, odpoved dihanja, komo in smrt.

Opis produkta na embalaži ponavadi ne odraža resnične vsebine.

Za izdelke, ki so oglaševani kot »zeliščni-naravni«, se najpogosteje izkaže, da vsebujejo sintetične aktivne substance. Takšen primer je ravno izdelek »Spice« za kajenje, ki se ga da še vedno kupiti v spletnih trgovinah.

Četudi se izdelki prodajajo v legalnih spletnih trgovinah kot legalne substance oziroma dovoljeni nadomestki, se velikokrat zgodi, da gre za prepovedane substance. Dostikrat niti dobavitelj niti uvoznik ne poznata legalnega statusa prodajanih substanc.

Pri kajenju na »bong« ali pipo je potrebna večja previdnost, saj je težje nadzirati vnešeno količino, kar lahko privede do neželenega predoziranja.

Nihče ne bi smel nikoli sodelovati v »tekmovalnem zadevanju« (kdo lahko hitreje skadi), saj obstaja zelo veliko tveganje za predoziranje. Sočasna uporaba zmesi s sintetičnimi kanabinoidi z drugimi drogami privede do težav s srcem.

Milijonski zaslužki tudi pri nas?

Nacionalni forenzični laboratorij je pred približno tremi meseci izdal poročilo o novih psihoaktivnih snoveh. V njem je mogoče najti zaskrbljujoča dejstva, ki so jih forenziki odkrili v povezavi s sintetičnimi kanabinoidi. »Po mnenju forenzikov je vsaj eno od znanih novozelandskih podjetij proizvodnjo »Spicea«, torej ene od domnevno nevarnih zmesi, tablet »social tonic« in tako imenovanih C-tekočin ter še približno 1.500 kg že izdelanih zeliščnih preparatov preselila v Slovenijo in od tu najverjetneje nameravala organizirati distribucijo po Evropi, tudi z globalno prodajo preko interneta. Nekateri izdelki, ki smo jih našli na mestu proizvodnje v Ljubljani, smo zlahka našli tudi v prodaji na internetu, in to na več spletnih straneh. Na mestu proizvodnje v Ljubljani je bil najden tudi dokument z opisom postopka priprave aktivnih zeliščnih mešanic, ki je v osnovi zelo enostaven,« navajajo v poročilu.

Osnovna aktivna substanca je vedno koncentrat sintetičnega kanabinoida, ki ga raztopijo v večji količini acetona. S to raztopino prelijajo dobro zdrobljen rastlinski material in vse skupaj mešajo v mešalniku. »Aceton, ki je lahko hlapna substanca, nato izhlapi, impregnirani rastlinski material pa se dokončno posuši na zraku. Materialu se lahko dodajajo tudi sintetična barvila ali arome,« je še zapisano v poročilu.

Da gre za zmesi, ki znajo dodobra spremeniti sliko uživanja drog v Sloveniji, kaže to, da so v Ljubljani lani zasegli skoraj 50 kilogramov sintetičnih kanabinoidov v čisti obliki. »To bi po oceni zadoščalo za pripravo od 1.250 do 12.500 kilogramov zeliščnih mešanic »Spice«. Poleg tega je bilo zaseženega še približno 1.500 kilogramov že pripravljene »Spicea«. Finančni dobički, ki bi bili doseženi s prodajo tega materiala, se glede na podatke o cenah tovrstnih produktov na internetu po splošni oceni lahko merijo v milijonih evrov,« še dodajajo v Nacionalnem forenzičnem laboratoriju. Čeprav je bila droga zasežena v Ljubljani, je vprašanje, koliko takšnih nevarnih zmesi je bilo pred zasegom morda že preprodanih na druga slovenska območja – tudi na naše.

Nove droge, nova tveganja in novi ukrepi

Takšne »nove« droge na trgu predstavljajo veliko tveganje za uporabnike predvsem zato, ker se pojavljajo zelo hitro, istočasno pa je zelo malo pravih informacij o njihovih učinkih in škodi, ki jo povzročajo. »Nove psihoaktivne snovi je v Sloveniji poskusilo 13 odstotkov mladih od 15. do 24. leta. Največkrat droge poskusijo na zabavah, prireditvah, skratka med druženjem s prijatelji,« pravi Andreja Drev iz Nacionalnega inštituta za javno zdravje. »Dve med uporabniki najbolj priljubljeni skupini novih psihoaktivnih snovi predstavljajo ravno sintetični kanabinoidi in sintetični katinoni. Sintetični katinoni posnemajo učinke stimulativnih drog, kot sta kokain in amfetamin,« še pojasnjuje.

Ob tem nevladne ustanove, ki delujejo na področju preventive in preprečevanja uporabe nedovoljenih drog, opažajo, da se relativno hitro spreminjajo trendi pri uživanju drog. Nove psihoaktivne snovi prinašajo nova tveganja, ki jim bo slej ko prej treba prilagoditi tudi obstoječe programe obravnave uporabnikov drog v vseh oblikah obravnave – od zdravljenja do zmanjševanja škode. Najbolj ranljivi skupini pri tem predstavljajo mladostniki in intravenozni uporabniki prepovedanih drog. Zato bi morala država ukrepe na področju preprečevanja in zmanjševanja tveganj ravnati hitro vnašati v prakso.

»Razširjenost uporabe novih drog predstavlja nove izzive, saj še nimamo izoblikovanih ukrepov pomoči, ki bi celostno pokrili potrebe uporabnikov novih drog, zmanjšali individualna zdravstvena, socialna tveganja in družbeno škodo ter varovali javno zdravje. Za to bo potrebna pripravljenost za sodelovanje, uskladitev različnih konceptov na vseh ravneh obravnave odvisnosti, od preventive, zdravljenja, socialne rehabilitacije do socialne integracije,« pojasnjuje dr. Ines Kvaternik iz Nacionalnega inštituta za javno zdravje.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: Nacionalni forenzični laboratorij

Stavba v Cankarjevi ulici obnovljena do sredine marca

CELJE – V večstanovanjski stavbi v Cankarjevi ulici 4, ki je ob koncu minulega leta zajel požar in uničil streho, podstrešje ter povzročil še druge poškodbe, podjetje Krov že nekaj časa izvaja obnovitvena dela.

Končana naj bi bila predvidoma do sredine marca letos, nam je povedal Peter Pfeifer iz celjskega Domplana, ki je upravnik

te stavbe. Vrednost obnovitvenih del je ocenjena na več kot 137 tisoč evrov, pri čemer največji delež odpade na obnovo ostrešja in strehe (več kot 65 tisoč evrov) ter obnovo etažne konstrukcije (več kot 55 tisoč evrov). Manjši del vrednosti investicije se nanaša še na obnovo ulične in dvoriščne fasade ter pripravo projektne dokumentacije.

Ker je bila stavba zavarovana, bo obnovo v vrednosti do 100 tisoč evrov financirala Zavarovalnica Triglav, preostanek pa etažni lastniki, je še povedal Peter Pfeifer. Ob požaru so morali preseliti štiri stanovalce, ki naj bi se v obnovljeno stavbo predvidoma vrnil čez približno mesec in pol.

RG
Foto: SHERPA

Obnova stavbe v Cankarjevi ulici 4 v Celju bo predvidoma končana sredi marca, česar se bodo ob stanovalcih, ki so jih morali preseliti, razveselili tudi vozniki in pešci, ki se gibajo na tej precej prometni ulici v mestnem jedru.

Kdo bo počakal?

CELJE – V Kocbekovi ulici je na delu, ki vodi do parkirišča, dovoljen dvosmerni promet in hkrati je mogoče parkirati na obeh straneh. Ker je za vse to ulica preozka, povzroča to jezo in slabo voljo med vozniki. Na ta problem je pred dnevi opozoril tudi naš bralec.

Parkirana vozila na obeh straneh ulice onemogočajo normalno srečanje dveh vozil. Zaradi tega

mora vedno nekdo počakati na uvozu v ulico ali na parkirišču, da lahko z nasprotne strani vozilo odpelje in naredi prostor na vozišču.

Na Mestno občino Celje smo zato naslovili vprašanje, zakaj prometni režim v ulici ni urejen drugače in ali razmišljajo o spremembi.

V Oddelku za okolje in prostor ter komunalo odgovarjajo, da so

primer ozkega vozišča Kocbekove ulice že obravnavali skupaj s tamkajšnjimi stanovalci in predstavniki Mestne četrti Center. Dogovorili so se, da bodo ob naslednji rekonstrukciji pločnika ob Kocbekovi ulici tega zožali za približno pol metra, s čimer bodo pridobili dodatno širino za dovozno cesto. Prenovo pločnika predvidevajo v tem ali prihodnjem letu. Do takrat bo ostal prometni režim nespremenjen.

TC
Foto: Grupa

Del Kocbekove ulice je zaradi obojestranskega parkiranja preozek za normalno srečevanje vozil.

RAZMIŠLJATE O PRENOVI, DOBREM NAKUPU ALI ODLIČNI STORITVI?

Preberite aktualno ponudbo in si privoščite najboljše!

Samopostrežna avtopralnica Adriateh tudi na Teharjah

Samopostrežne avtopralnice postajajo vedno bolj aktualne tudi na Celjskem. 14. decembra 2015 je na Teharjah (nasproti diskonta Jata) odprla vrata ena najmodernejših avtopralnic v našem prostoru (tudi v evropskem), ki je namenjena pranju osebnih vozil in manjših dostavnih vozil.

Uporabnik se tako lahko sam odloči, kdaj bo uporabil samopostrežno avtopralnico, in se mu ni treba prilagajati glede na odpiralni čas, saj je odprta vsak dan med 5. in 24. uro.

V samopostrežni avtopralnici imajo šest pralnih mest, od tega pet zaprtih in eno odprto za povišana vozila ter štiri samopostrežne sesalce za notranje čiščenje vozil.

Enostavna in uporabnikom prijazna avtopralnica

Samopostrežna avtopralnica Adriateh je zelo enostavna za uporabo. V večini primerov uporabniki uporabljajo samo tri

programe: pranje, voskanje in izpiranje (lahko pa posameznik določi tudi več programov).

Prvi program je namenjen za čiščenje vozila. S tem uporabnik odstrani vso umazanijo z avtomobila (za program 1 porabi približno 50 odstotkov vplačanega časa). Po pranju pritisne program voskanje, ki je namenjen za zaščito avtomobilskega laka in lesk vozila (porabi približno 20 odstotkov vplačanega časa). Nazadnje izbere še program izpiranje in z osmozno vodo temeljito izpere vozilo (porabi ves ostali čas – približno 30 odstotkov). Po uporabi vseh treh programov brisanje vozila ni potrebno.

Stranka se preprosto odprelje ali se prestavi na mesto za sesanje vozila, kjer nadaljuje čiščenje njegove notranjosti. Posebno zahtevnih delov za čiščenje ni. Samopostrežna avtopralnica Adriateh je uporabnikom prijazna.

Na dveh pralnih mestih nudi

tudi pranje s krtačo za bolj umazana vozila.

Poškodbe niso možne

Aleš Plemenitaš, ki ima svoje podjetje registrirano v Rogaški Slatini in je hkrati ekskluzivni distributer Adriateh samopostrežnih avtopralnic za Slovenijo, pravi, da je bistvena značilnost vsake pralnice kakovost pranja, ki jo posamezen stroj oziroma strojna oprema lahko nudi. Seveda je za lastnike vozil pomembno tudi, ali lahko pranje v avtomatski pralnici poškoduje avtomobilski lak, kot se to lahko dogaja pri pranju avtomobilov na avtomatskih pralnicah z vrtečimi valji. V samopostrežnih avtopralnicah Adriateh uporabljajo nestični sistem pranja (pranje samo z visokotlačno pištolo, brez fizičnega stika z vozilom), zato ni možna prav nobena poškodba vozila med postopkom pranja, seveda če

stranke upoštevajo vsa navodila.

Pomembni sta hitrost pranja in cena

Dandanes sta zelo pomembna dejavnika tudi hitrost pranja in cena. Samopostrežne avtopralnice Adriateh zadostijo tudi temu kriteriju. Stranka si opere avtomobil v približno 7,5 minute za 3 evre. Način plačevanja je zelo enostaven. Uporabnik preprosto vrže v pralni ali sesalni avtomat kovancec ali žeton ali vstavi magnetni ključek ter začne prati ali sesati svoje vozilo. Če pri sebi trenutno nima kovancev, lahko bankovec na menjalnem avtomatu, ki je na zabojniku samopostrežne avtopralnice, zamenja za žetone.

Upoštevajo okoljski vidik

Ker imajo samopostrežne avtopralnice več pralnih mest naenkrat, lahko taka avtopralnica s šestimi mesti opere šest vozil v približno 7,5 minute.

Prav tako je pomemben podatek – predvsem z okoljskega vidika – o potrošnji detergentov, potrebnih za eno pranje vozila.

Glede na omenjene tehnične prednosti lahko zapišemo, da so samopostrežne avtopralnice Adriateh ene najmodernejših v našem prostoru (tudi v evropskem). Glede same učinkovitosti, predvsem z vidika porabe energije, vode in kemikalij, pa zasedajo sam vrh. Visokotlačne pištole porabijo bistveno manj vode kot običajno pranje. Poraba kemikalij – čistilnih sredstev – je pri samopostrežnem načinu pranja glede na kompletnen segment avtopralnic najmanjša (na primer čistilo – mikroprah se uporablja samo pri uporabi prvega programa, drugi program je voskanje, tretje je izpiranje z osmozno vodo). Tudi za ekološko prijateljstvo je poskrbljeno.

Na koncu velja še izpostaviti moderno podobo Adriateh samopostrežnih avtopralnic, ki je še posebej privlačna za oko. Promocijsko besedilo

Pri proizvodnji osmozne vode (voda brez vodnega kamna) nastaja odpadna voda, ki je avtopralnice Adriateh vračajo v ponovno obdelavo. Program, namenjen proti zamrzovanju, ne zavre vode, potrebne za kroženje, temveč voda kroži s pomočjo električne črpalke. Pomembno je tudi, da so samopostrežne avtopralnice grajene zadnjih nekaj let in zato ustrezajo vsem evropskim predpisom glede ravnanja z odpadno vodo, kar ne moremo reči za vse ostale v našem prostoru (posebej ročne avtopralnice, ki so tako rekoč »zrasle« na dvoriščih).

KMET STROJ
Podkrajšek Anton s.p.
Ponikva 12b, 3232 Ponikva

TEL.: 041 693 394

PRODAJA IN SERVIS TRAKTORJEV
LAMBORGHINI IN PASQUALI

AK

ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI

T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

OPTIKA Teržan

MARJAN TERŽAN, s.p.
Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

10% popust ob nakupu korekcijskih in sončnih očal

CENJENE STRANKE V OPTIKI TERŽAN VAM NUDIMO:

- STROKOVNI PREGLED VIDA ZA OČALA
- KVALITETNA STEKLA IN OKVIRJE ZA KOREKCIJSKA OČALA
- STROKOVNI PREGLED ZA KONTAKTNE LEČE
- KVALITETNE KONTAKTNE LEČE
- ČISTILA ZA KONTAKTNE LEČE
- SONČNA OČALA PRIZNANIH PROIZVAJALCEV

POSEBNOST
- LASTEN PARKIRNI PROSTOR ZA STRANKE OPTIKE

CVETLIČARNA IN DARILNI BUTIK

NATAŠA

Nataša Hribernik s.p.
Poslovne enote: Kalobje-Sentjur-Celje
Kontakt: 031-363-506 in 031-302-666
03/ 746-13-80 in 03/ 995-99-64

PRI UREDITVI GROBOV, DELO BREZPLAČNO!

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA

Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
www.siviljskiservisflicka.com

Tel.: 031 843 029

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje

"EKSPRES" POPRAVILA

POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH IN USNjenih OBLAČIL

NOVO: Pe Laško
tel.: 031 288 908

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

INSTALACIJE VERHOVŠEK

20 let

INSTALACIJE VERHOVŠEK
GSM: 051 429 138 (Roman)
Tel.fax.: 03 577 13 97
E mail: instalacije.verhovsek@gmail.com
www.instalacije-verhovsek.si

Ponosni sponzor KK Tajfun našega državnega prvaka.

VULKANIZACIJA MULEJ AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONI

Če želite oglaševati v rubriki vsi naši mojstri, pokličite **031 692 860**

Trstenjakova, Renner, kegljavke in rokometiši

Izjemno visoki cilji celjskih športnikov v olimpijskem letu

Športna zveza Celje (ŠZC) je s ponedeljkovo prireditvijo v Narodnem domu simbolno sklenila leto 2015. V minulem letu so bili v ekipni konkurenci najboljši rokometiši in kegljavke, med posamezniki pa judoistka Tina Trstenjak in atlet Robert Renner.

Slavnostno prireditev, ki se je zaključila po poldruguri, so popestrili predvsem Miro Cerar, eden najboljših slovenskih športnikov vseh časov, ter mladi celjski pevci in plesalci.

Oba ponosna

Športnike je prvi nagovoril predsednik ŠZC Branko Črepinšek: »Znova ste nas razvajali s svojimi športnimi uspehi. Bilo jih je občutno preveč, da bi se jih lotil naštevati. Nikakor ne poje njej, čeprav se zmanjšuje število podjetij, ki lahko pomagajo športu, konkurenca pa se s pojavom globalizacije še zaostrojuje. S ponosom ugotavljamo, da je Celje pomemben člen v zgodbi o uspehu slovenskega športa. To je vredno spoštovanja.« V svojem značilnem slogu je številke na pamet nizal župan Bojan Šrot: »V minulem letu je 61 celjskih športnic in športnikov prineslo medalje z velikih mednarodnih tekmovanj. Kolajn je bilo 79, 21 zlatih. V mestu imamo 325 kategoriziranih športnikov, od tega enajst v svetovnem razredu. Zavedamo se, da so odlični ambasadorji našega mesta. Ponosni smo na njih, z uspehi nas navdihujejo in dajejo zgled za zdrav način življenja. Letošnja

prireditev ima še poseben lesk, saj se odvija v času, ko je izšla izjemno lepa, obsežna, dokumentarno bogata monografija ob 125-letnici športa v Celju. Športnicam in športnikom želim, da jih v olimpijskem letu spremljajo zdravje, borbenost, nepopustljivost in tudi športna sreča. Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitam!«

Polna dvorana

Pred oder so prišli številni mladi športniki, na zaslonih so jih med neposrednim prenosom Televizije Celje videli njihovi starši in trenerji. Po podelitvi posebnih priznanj ŠZC je bronasto plaketo za 25 let neprekinjenega strokovnega dela v atletskem klubu prejel Hrvoje Fižuleto. Najboljše člansko moštvo imajo rokometiši, najboljšo žensko ekipo kegljavke. Skoraj brezhibna povezovalca prireditve Saša Pukl in Andrej Krajnc sta bila del lepe kulise v dvorani, ki je bila zapolnjena do zadnjega kotička.

Želita še (veliko) več

Rezultati glasovanja za najboljše posameznike so marsikoga presenetili. ŠZC je na različne naslove poslala 162 glasovnic, vrtnjenih jih je bilo manj kot petdeset odstotkov. Vrh sta zasedla odlična športnika, judoistka Tina Trstenjak in atlet Robert Renner. Svetovna prvakinja je drugič zapored zbrala največ točk: »Čeprav sem zelo zadovoljna z rezultati v preteklem letu, sem na njih že

Z leve stojijo Grega Pepel, ki je priznanje prejel namesto Benjamina Laha, Martina Ratej, drugouvrščena Rok Drakšič in Petra Nareks ter zmagovalca Robert Renner in Tina Trstenjak.

skoraj pozabila, kajti začelo se je olimpijsko leto in dela je na pretek. Na lovorikah ne smem zaspati. Želim si predvsem ostati zdrava in da bom lahko sledila programu, ki ga je začrtal trener Marjan Fabjan.« Renner je lani preletel celo 570 centimetrov: »Glede na preteklo sezono sem pričakoval uvrstitev med prve tri. Nisem vedel, da bom zmagal, sem si pa seveda želel. Priznanje mi zelo veliko pomeni. Očitno mnogi cenijo, kar sem storil. V olimpijski sezoni imam visoke cilje.« V lovu za normo na dvoranskem SP je Robert sprva tekmoval v Franciji in neuspešno naskakoval 532 cm, v Celju je nato preskočil 520 cm, včeraj pa se je udeležil mitinga v Nemčiji.

Ostal brez osmega naslova

Drugi pri moških je bil tretji z evropskega prvenstva v judu Rok Drakšič, ki je imel med vsemi tekmeči teoretično najboljši dosežek: »Ne, nisem razočaran. Ponosen

Z desne sedijo župan MOC Bojan Šrot, županov pooblaščenec Stane Rozman, predsednik OKS Bogdan Gabrovec, olimpijonec Miro Cerar in predsednik ŠZC Branko Črepinšek.

sem namreč, da sem bil doslej že sedemkrat najboljši športnik Celja. To je ogromna številka. Tudi drugo mesto je odraz dejstva, da sem uspešno tekmoval, čeprav s sezono nisem bil v

Robert Renner: »Priznanje mi zelo veliko pomeni. Očitno mnogi cenijo, kar sem storil. V olimpijski sezoni imam visoke cilje.«

Tina Trstenjak: »Na lovorikah ne smem zaspati. Želim si predvsem ostati zdrava in da bom posledično lahko sledila programu, ki ga je začrtal trener Marjan Fabjan.«

Celjski kegljaški trener Lado Gobec s svojima odličnima varovankama Barbaro Fidel in Anjo Kozmus.

Posebna priznanja ŠZC je podeljeval Mile Čepin, dolgoletni celjski košarkarski trener. S 75 leti sodi med najstarejše aktivne slovenske trenerje. Čestital je tudi Urški Žolnir.

popolnosti zadovoljen. Prva želja je, da me obidejo poškodbe. Trenutno sem enajsti na svetovni lestvici in sem praktično že potnik v Rio.« Druga v ženski konkurenci Petra Nareks je športno priznala: »Prijetno sem presežena, nisem pričakovala tako visoke uvrstitve. Občutek je lep. Lani sem dala vse od sebe, tudi letos bo tako, ko je glavni cilj uvrstitev med olimpijce za Brazilijo.«

Prestiž, pa vseeno

Tretja sta bila Martina Ratej, ki je v zadnjem času zelo sproščena in se nadeja priključka k svetovnemu vrhu v metu kopja, in Benjamin Lah iz Policijskega kluba borilnih veščin Celje. Evropski prvak je trenutno najboljši partnerje za tre-

ning jujitsa našel v Nemčiji. Največje razočaranje je doživela svetovna prvakinja, judoistka Ana Velenšek, ki je pristala šele na petem mestu. Vodstvo Judo kluba Z' dežele Sankaku Celje se je hočeš nočeš sprijaznilo s tem (tudi z drugim mestom Drakšiča), a obenem opozorilo, da je bil tekst pri nominacijah zavajajoč za glasovalce. Predlagalo je celo, da bi glasovanje ponovili. V vodstvu so dodali, da je bila Velenškova peta v izboru za najboljšo športnico Slovenije. Čeprav je vse skupaj zgolj ali predvsem prestižnega pomena, bo v prihodnje treba natančnosti posvetiti večji pomen.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Celjana med najboljšo osmerico

Marguč in Mastnak zadovoljna s četrtfinalom

Na Rogli so bili zbrani najboljši deskarji na snegu, ki so se potegovali za točke svetovnega pokala v paralelnem veleslalomu. Med najboljšo osmerico sta se uvrstila oba Celjana, Rok Marguč in Tim Mastnak. Starejši, Marguč, je osvojil šesto, Mastnak pa osmo mesto.

Tako so slovenski deskarji na domači tekmi na Rogli po slabem začetku sezone svetovnega pokala vendarle nekoliko popravili vtis. Marguča je v četrtfinalu izločil svetovni prvak Rus Andrej Soboljev, ki je na koncu tudi zabeležil svojo drugo zmago v svetovnem pokalu, njegov rojak Stanislav Detkov pa je bil boljši od Mastnaka. Soboljev je v finalu premagal vodilnega v svetovnem pokalu Bolgara Radoslava Jankova, v malem finalu pa je bil dvakratni olimpijski prvak ameriški Rus Vic Wild boljši od Detkova.

Noro pred navijači

Tim Mastnak je bil nasmehjan, saj se mu je dvakrat ugodno razpletlo: »Prva kvalifikacijska vožnja je bila dobra, druga pa nikakršna. Imel sem malce sreče, da sem se uvrstil v izločilne

Za posebno razpoloženje že nekaj let zapored skrbijo enotno oblečeni navijači Tima Mastnaka.

boje. V osmini finala sem se zavedal, da lahko premagam vsakogar, in to sem dokazal. Zadovoljen sem, ker sem na zadnjih tekmah držal določeno kakovostno raven, vem pa, da bi lahko vozil še boljše.« V četrtfinalu se je Tim prebil po izločitvi zmagovalca kvalifikacij, Švicarja Nevina Galmarinija, potem ko je nekaj vrtic pred ciljem še občutno zaostajal.

Zato so bili Timovi navijači še glasnejši: »Bilo je noro. Rad tekmujem pred njimi, dajejo mi energijo. Kar hudo mi je, ko pred njimi izgubim dvboj.«

Takšne tekme ni

Tako kot Mastnak je bil tudi nosilec štirih medalj s svetovnih prvenstev Rok Marguč dobre volje v ciljni areni na Rogli, čeprav se ni

približal stopničkam. Razpoložen je bil zavoljo spoznanja, da je boljši kot v prvem delu sezone: »Jasno je, da sem si želel več, a poglavitno je, da sem ohranil tradicijo uvrstitev med najboljših deset na Rogli. Po slabih nastopih na prvih tekmah sezone je tudi šesto mesto

Tim Mastnak

lep dosežek. Še pomembnejše pa je, da so se po zamenjavi opreme vrnilo dobri občutki.« Rok namreč spet uporablja lansko desko. Zdaj vadi v Kreischbergu, kjer je primerna skakalnica. Na naslednji tekmi svetovnega pokala v Moskvi je namreč specifična proga, s skakal-

nico. Glede organizatorjev na Rogli so se bržkone vsi strinjali z Margučem: »Spet so pripravili odlično tekmo, takšne ni nikjer druge. Progi sta bili enakovredni, napredovati se je dalo z obeh. Tudi gledalcev je bilo veliko, še dodatno so olepšali tekmo. Upam, da bosta naslednje leto tukaj dve tekmi!«

DEAN ŠUSTER
Foto: NŠ

Rok Marguč

NA KRATKO

Peterica v ZDA

Mammoth Mountain: Druga tekma sezone svetovnega pokala deskarjev v snežnem kanalu je bila v ZDA. Nastopili so štirje slovenski tekmovalci, vsi s celjskega območja. Katja Verdnik iz Griž je zasedla 11., Eva Kralj iz Velenja 14. mesto. Pri moških je bil Celjan Tit Štante 15., Max Kralj Kos s Polzele pa 19. Obema fantoma je po prvem poskusu kazalo bolje, saj sta bila celo na devetem oziroma desetem mestu. Manjkal je najboljši slovenski deskar prostega sloga, Velenjčan Tim Kevin Ravnjak, ki se bo udeležil tekme svetovnega pokala v Park Cityju.

Najprej Kitzbühel

Zalog: V ligi INL so hokejisti ECE Celja gostovali pri Slaviji in zmagali po kazenskih streljih. Povedli so v 51. minuti po голу Tima Ograjenška, domačini pa so izenačili v predzadnji minuti. Podaljšek ni prinesel odločitve, pri kazenskih streljih pa so bili boljši Celjani, odločilnega je izvedel Žan Jezovšek. V soboto bodo gostili Kitzbühel, v nedeljo pa bodo odpotovali na Jesenice.

Ovira bo Litija

Brdo pri Kranju: Tudi letos bo zaključni turnir slovenskega pokala v futsalu v Podčetrtku. Žreb je določil, da se bo Dobovec pomeril z Litijo, Bronx iz Škofij pa z Mariborom. Štiri moštva bodo o pokalnem zmagovalcu odločala 5. in 6. marca. Slovensko reprezentanco v dvoranskem nogometu pa prej čaka evropsko prvenstvo. Selektor, Celjan Andrej Dobovičnik bo v Srbijo odpeljal tri člane Dobovca, Uroša Krofliča ter Alena in Roka Mordeja. V Beogradu bo Slovenija v terek igrala proti gostiteljici Srbiji, v četrtek pa še proti Portugalski.

Izjemen odpor

Ljubljana: V zadnji četrtfinalni tekmi slovenskega pokala ni bilo daleč od velike senzacije. Rokometašice Krma so v svoji dvorani s 27:26 premagale Celje Celjske mesnine in se uvrstile na zaključni turnir. V celjski ekipi je osem golov dala Katarina Regner, sedem pa Alja Jankovič. V četrtfinalu so Velenjčan-

ke izgubile v Zagorju s 27:17, Žalčanke pa v Ajdovščini z Mlinotestom z 31:28.

Iz Sočija v Sofijo

Soči: Hitrostni drsalec iz celjskega kluba Bor Luka Urlep se je na evropskem članskem prvenstvu v Rusiji uvrstil na skupno 36. mesto. Na prizorišču zadnjih olimpijskih iger je dosegel najboljšo uvrstitev na razdalji 1.000 metrov, kjer je bil 32. Članski državni rekord je postavil na 1.500 metrov. Mladi tekmovallec, ki je ta teden dopolnil 16 let, lahko še tekmuje v mladinski kategoriji, zato se bo že konec tedna udeležil mladinskega svetovnega prvenstva v Sofiji.

Zmaga ostala doma

Braslovče: Sedemnajsti krog 1. državne lige za odbojkarice je prinesel savinjski derbi. Braslovčanke so bile boljše od Šempetranc s 3:1. Do zmage so prišle predvsem zaradi boljših servisov. Dosegle so kar 19 asov. Kot običajno sta glavni vlogi igrali Nika Markovič in Katja Mihalinec. Na drugi strani je bila izkušena Ines Udrih pri zbiranju točk preveč osamljena. Braslovčanke so se že prej uvrstile v modro skupino, Aliansa pa ostaja na zadnjem mestu.

»Deda« je zaključil

Nova Gorica: Med nizom pripravljanih tekem so prijetno presenetili nogometaši Rudarja. Z 1:0 so zmagali v Novi Gorici, strellec je bil Mario Babič. Velenjčani bodo jutri gostili Radomlje, v nedeljo pa se bodo odpravili na priprave v Istro, kjer se bodo pomerili tudi z zagrebškim Dinamom. Med njimi ni več Rusmina Dediča. 33-letni Velenjčan je zaključil igralsko kariero.

Privabili Vancaša

Celje: Pred nadaljevanjem tekmovanja v 1. SNL je celjski klub pridobil pomembno okrepitev. Iz Domžal se je v Arenu Petrol preselil Rudi Požeg Vancaš. Član mlade slovenske reprezentance, 21-letni napadalni vezist ima za seboj že skoraj pet sezon prvoligaškega nogometa. Pogodbo je podpisal do maja 2018. (DŠ)

Harvey Norman

S pomočjo energetske varčnih aparatov do subvencije ob nakupu in nižjega računa za elektriko

Pralni in sušilni stroji sodijo med večje porabnike električne energije v gospodinjstvu. K sreči pa tehnologija pranja perila napreduje in vsaka generacija strojev je energijsko učinkovitejša. To pomeni, da za enak učinek potrebuje manj energije, manj porabljene energije pa predstavlja nižji strošek na računu za elektriko.

Poiščite magični besedi – invertni motor!

Vse več tudi cenovno ugodnih strojev za vrtenje bobna uporablja invertni motor. To je motor, ki namesto krtačk uporablja magnetno polje, zato med vrtenjem ne prihaja do trenja, kar pomeni tišje delovanje, manj obrabe in nižjo porabo električne energije. Minimalna poraba električne energije in lažje prenašanje večjih obremenitev se odražata tudi v njegovi dolgi življenjski dobi. Motor je izjemno učinkovit, saj v najkrajšem času razvije najvišjo moč delovanja.

Kaj lahko naredimo za čistejšo okolje?

Z nakupom varčnejšega stroja seveda prispevamo tudi k čistejšemu okolju. Vsi pralni stroji imajo priloženo energij-

ska nalepko, ki nam pove, v kateri energijski razred spada. Pralni stroji z oznako A+++ ali več so energijsko najbolj varčni in tako tudi najprijaznejši do okolja. Vsak plus na energijski nalepki pomeni 10 odstotkov nižjo porabo od deklariranega razreda A. Trije plusi (A+++), torej pomenijo kar 30 odstotkov nižjo porabo energije.

Kako do 100 evrov eko subvencije?

V Harvey Normanu smo v novo leto vstopili še z večjim in boljšim izborom energetske učinkovitih pralnih in sušilnih strojev, ki si jih lahko ogledate na naši spletni strani, veseli

pa bomo tudi vašega obiska v kateri izmed naših poslovalnic.

Podprite ekološko varčne izdelke in izkoristite do 100 evrov EKOLOŠKE SUBVENCIJE ob nakupu pralnega stroja A+++ ali sušilnega stroja A++ energijskega razreda.

Ponosni smo, da so k projektu ekoloških subvencij partnersko pristopile priznane blagovne znamke, in sicer GORENJE, BOSCH, SIEMENS, AEG, ELECTROLUX, CANDY, HOOVER in SAMSUNG.

Harvey Norman – strokovnjaki za gospodinjstve aparate!

Na mestih za ligo za prvaka

Goran Jurak se je v derbiju zaustavil pri 23 točkah

Po 12. krogu košarkarskega državnega prvenstva so bili najbolj zadovoljni v taboru laškega Zlatoroga, saj so v derbiju kroga v domači dvorani Tri lilije na kolena spravili Helios Suns. Bilo je 69:63. Rogaška je s 103:49 zmagala na gostovanju pri Elektri, Hopsi pa so v gosteh pri Lastovki klonili s 77:58.

Zlatorog po dvanajstih krogih zaostaja le za vodilno Rogaško, tretji je Šenčur, Helios Suns je zdaj zdrsnil na četrto mesto. Če bi se v tem trenutku končal prvi del sezone, potem bi imelo celjsko območje v ligi za prvaka tri predstavnike (še Tajfun), tako pa bo boj še neizprosen.

Nadzorovali celotno tekmo

Košarkarji Zlatoroga so zabeležili osmo zmago v državnem prvenstvu, peto v nizu, s katero so naredili velik korak k uvrstitvi v ligo za prvaka. Trener »pivovarjev« **Aleš Pipan** nadaljuje serijo in je zdaj pri petih zmagah brez poraza. Zmaga Laščanov proti Domžalčanom je bila povsem zaslužena, saj so vodili od začetka do konca. Sredi tretje četrtine so povedli z 41:24 in zdelo se je, da bodo ob zmagi nadoknadili še zaostanek s prve tekme, ko so v Domžalah klonili za enajst točk. Vendar so se gostje v izdihljajih tekme nevarno približali, kljub temu pa zmaga ni bila ogrožena. V dresu Zlatoroga je znova blestel kapetan **Goran Jurak**, ki je dosegel 23 točk, **Daniel Vujasinovič** jih je prispeval 12. Znova je odlično razigral ekipo in je bil neresljiva uganika za nasprotnike. Med drugim je zadel še met s sredine igrišča. »Ta zmaga je za nas zelo pomembna. Ni bilo lahko, saj je ekipa iz Domžal zelo kakovostna. Moji fantje so se držali dogovora predvsem za obrambo, v napadu pa ni najbolj steklo, ko so bili pri metih v krču. Tekma na oko ni bila lepa, a zelo zanimiva. Pomembno je, da smo vpisali novi dve točki,« je dejal **Aleš Pipan**.

Goran Jurak je dosegel tretjino točk svojega moštva.

Lažje dihajo

Laščani so bili v zadnjih krogih pod velikim pritiskom, saj so morali na vsaki tekmi zmagati, če so se želeli priključiti mestom, ki vodijo v ligo za prvaka. Tudi v prihodnje bodo seveda morali nadaljevati v podobnem slogu, vendar pa bo nekoliko lažje, ko so ujele ter prehiteli LTH Castings, Helios Suns ... »Za nami je zahtevna tekma proti resnemu tekmeču, ki ima velike želje in lastnika z ambicioznimi načrti. Bil je določen pritisk za zmago, kajti spodrseljav se si ne smemo več privoščiti. Smo pa tekmo nadzorova-

li s pametno in moštveno obrambo, ki je bila ključ do uspeha,« je komentiral Goran Jurak. Tokrat smo ga povprašali, kako mu kljub temu, da ni več rosn mlad, uspevajo tako dobre predstave. Nedvomno je največji vzornik vsem mladim v laškem klubu. »Vsaka tekma je zame nova motivacija. Na vsaki si želim ekipi pomagati po najboljših močeh. Obenem je dodatna motivacija tudi trener Aleš Pipan, s katerim se že dolgo leta pozna. Vnesel je določene novosti, igro pa podredil obrambi. Zaenkrat je vse super.« Laški košarkarji so bili tokrat zadovoljni tudi z obiskom, potem ko se je v Treh lilijah po dolgem času znova zbralo lepo število gledalcev. Zlatorog v soboto čaka gostovanje v Domžalah pri Lastovki, prihodnji teden pa bo v Laškem gostoval Šenčur. »Nikogar v naši ligi ne smeš podcenjevati, vsakega moraš spoštovati. Proti Lastovki imamo znova le eno željo, zmago. Nadejam se nove dobre obrambe in da bo stekel tudi napad, potem bomo lažje prišli do zmage,« je prištavil Pipan.

Tajfun močno pojenja

Košarkarji šentjurskega Tajfuna nikakor ne najdejo več poti do zmage v Jadranski ligi. Težko je bilo pričakovati, da se bo kaj spremenilo v 21. krogu, namreč Šentjurčani so gostovali v Zagrebu pri Cedeviti, evroligaški ekipi, ki je le nekaj dni prej premagala Efes Pilsen. Tajfun je klonil z visoko razliko 94:61. Že v prvi četrtini so domači košarkarji vzeli vajeti v svoje roke, srečanje pa praktično odločili že v prvem polčasu. **Emir Zimić** je v dresu Tajfuna dosegel 13 točk. Šentjurčani ostajajo na zadnjem mestu lestvice, tekem pa je vse manj in manj, zato si bo obstanek v Jadranski ligi vse težje priigrati. Nova priložnost bo v soboto v ljubljanskih Stožicah proti Unionu Olimpiji.

MITJA KNEZ

Foto: arhiv NT (GrupA)

Panorama

MALI NOGOMET

1. SFL, 14. krog: Ajdovščina - Dobovec Pivovarna Kozel 0:7 (0:1); Vrabel (2), Mordej (22, 25), Lojen (26), Kroflič (39), Marot (39), Cesarec (40). **Vrstni red:** Maribor 30, Dobovec 29, Oplast 28, Litija 20, Sevnica 18, Puntar 16, Bronx 13, Benedikt 4, Ajdovščina 3.

KOŠARKA

1. SL, 12. krog: Zlatorog - Helios Suns 69:63; Jurak 23, Vujasinovič 12; Čakarun 16, Elektra - Rogaška 49:103; Kosi 13, Hasić 8; Remekun 20, Darwin 18, Lastovka - Hopsi 77:58; Mlakar 21; Fields 22, Crockett 12. **Vrstni red:** Rogaška, Zlatorog 19, Šenčur, Helios Suns 18, LTH Castings 17, Portorož 16, Lastovka 13, Elektra 12, Hopsi 11.

2. SL, 12. krog: Sežana - Terme Olimia 75:80; Furlan 17; Cerkovnik 18, Strnad 17, ECE Celje - Grosuplje 50:73; Koštomaj 19, Dimc 12; Markus 18, Konjice - Hrastnik 90:74; Lipovšek 19, Sevšek 15; Dunovič 30. **Vrstni red:** Konjice, Terme Olimia 20, Plama Pur, Branik, Triglav, Grosuplje 19, Parklji, Sežana 18, Celje, Kolpa 17, Slovan, Hrastnik 15.

Jadranska liga, 20. krog: Cedevita - Tajfun 94:61; Bilan 15; Zimić 13, Ponjavić 10. **Vrstni red:** Budućnost 40, Cedevita 37, Crvena zvezda 36, Mega Leks 35, Skopje, Igokea, Cibona, Zadar 30, Union Olimpija, Partizan, Krka, Metalac 29, Sutjeska, Tajfun 28. (MiK)

Športni koledar

Petek, 29. 1.

KOŠARKA

1. SL, 13. krog, Škofja Loka: LTH Castings - Elektra (20).

Sobota, 30. 1.

KOŠARKA

1. SL, 13. krog, Domžale: Lastovka - Zlatorog (17).

2. SL, 13. krog, Podčetrtek: Terme Olimia - Kolpa Črnomelj (19.30), Grosuplje - Konjice (20), Maribor: Branik - ECE Celje (20.30).

1. SL (Ž), 10. krog, Celje: Athlete - Maribor (17).

Jadranska liga, 21. krog, Ljubljana: Union Olimpija - Tajfun (21).

Slavje ob največjem uspehu celjskega rokometnega kluba leta 2004

Jubilejno leto 2016

Celjski rokomet letos za namenuje pomembni mejniki, ki se kot po nekakšnem naključju vrstijo skoraj vsakih deset let po ustanovitvi kluba. Čeprav so v mestu ob Savinji začeli igrati veliki rokomet že med drugo svetovno vojno, za začetek delovanja kluba in organiziranega igranja rokometnega števajo leto 1946, torej pred sedemdesetimi leti. Enako velja za Slovenijo, saj je celjski klub začetnik tega športa pri nas,

Rokometna zveza Slovenije pa je bila ustanovljena tri leta kasneje.

Po sicer odmevnih rezultatih velikega rokometnega (štirikrat republiški prvaki in dva nastopa v prvi ligi bivše države) je prelomni in zgodovinski trenutek celjskega rokometnega prav gotovo leto 1966. Takrat so se celjski rokometarji prvič uvrstili med najboljše klube v Jugoslaviji, v tedaj najboljšo ligo v Evropi. V naslednjem desetletju so se po štirih na-

stopih v prvi državni ligi leta 1976 ponovno uvrstili med jugoslovansko elito in nato v naslednjih dveh sezonah dosegli svoji najboljši uvrstitvi (sedmo mesto) ter se po izpadu leta 1979 med najboljše še zadnjič, a le za eno sezono vrnil leta 1983. Medtem so celjski rokometarji trikrat (1976, 1978 in 1980) igrali v finalu jugoslovanskega pokala, leta 1986 pa sta Celjana, vratar **Rolando Pušnik** in predsednik zveze **Milan Zu-**

pančič, z jugoslovansko reprezentanco sodelovala tudi pri osvojitvi naslova svetovnih prvakov, na SP v Švici pa je sodil **Štefan Jug**.

Po letu 1990, ko je v klub vstopila Pivovarna Laško, so se pogoji za razvoj celjskega rokometnega vidno izboljšali. Celjani so dominirali na domačih igriščih, v Evropi pa iz leta v leto dosegali boljše rezultate. Ob praznovanju petdesete obletnice kluba so celjski rokometarji leta 1996 začeli svojo zmagovito pot v ligi prvakov. V desetih letih so v tem tekmovanju dosegli zgodovinske uspehe (dvakrat četrtfinalisti, šestkrat polfinalisti ter evropski prvaki

Piše: **ANDREJ ŠUŠTERIČ**

in zmagovalci superpokala 2004), za kar so ob petnajsti obletnici Evropske rokometne zveze prejeli posebno priznanje za učinkovito blagovno znamko lige prvakov in dru-

gi najuspešnejši moški klub v letih 1993-2007, za slovitv Barcelono.

Zadnji odlični rezultat v ligi prvakov so celjski rokometarji dosegli pred desetimi leti, ko so februarja 2006 v četrtfinalu izpadli s španskim Ciudad Realom, kasnejšim trikratnim zaporednim evropskim prvkom. Do letos, ko klub slavi svojo sedemdeseto obletnico obstoja, so se še trikrat uvrstili v osmino finala lige prvakov (2007, 2013 in 2014) in dosegli nekatere odmevne zmage na posamičnih evropskih tekmah.

Naslednjič: Začetki velikega rokometnega

Foto: arhiv RK CPL

Avtor podlistka o celjskem rokometu je **Andrej Šušterič**, dolgoletni član in sodelavec celjskega kluba, ki se mu je pridružil leta 1984. Tja so ga poslali vodilni možje takratnega pokrovitelja Aera, da skupaj s sodelavci uredi razmere v klubu po zadnjem izpadu iz 1. jugoslovanske lige. Leta 1990 mu je z Vladom Privškom v klub uspelo pripeljati Pivovarno Laško ter kasneje skupaj s Tonetom Turnškom in sodelavci doživeti največje uspehe celjskega rokometnega. Ves čas je deloval tudi v vodstvu Rokometne zveze Slovenije, leta 2008 pa zaključil svoje aktivno delo v klubu in tri leta kasneje v Združenju rokometnih prvoložev Slovenije. Že od začetka se je - po vzoru Jožeta Kuzme in Toneta Goršiča - posvetil spremljanju, raziskovanju in zapisovanju zgodovine celjskega rokometnega. Aprila 2014 je ob praznovanju desete obletnice največjega klubskega uspeha izdal obsežno monografijo z naslovom Zgodovina celjskega rokometnega - od začetkov rokometnega v Celju in ustanovitve kluba do naslova evropskih klubskih prvakov. Podlistek, ki bo v nadaljevanjih izhajal do konca leta, je pravzaprav nekakšen povzetek te monografije z dodatkom zadnjih desetih let klubskega delovanja.

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške ugodnosti za leto 2016 – 4 male oglase v Novem tedniku do 10 besed in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo naročniško kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko koristijo samo naročniki Novega tednika, ki imajo poravnane svoje obveznosti.

Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne prenašajo.

Uredništvo NT&RC

MOTORNA VOZILA

PRODAM

OPEL astra karavan 1,7 diesel, letnik 2005, 130.000 km, zlate barve, redno servisiran, prva lastnica, prodam za 3.100 EUR. Telefon 041 584-618. 191

KUPIM

OSEBNO vozilo kupim. Telefon 031 687-477. 63

STROJI

PRODAM

RABLJENE rezervne dele za traktorje Zetor od 2511 do 7745 prodam. Telefon 031 701-836. 39

TRAKTOR Štore 402, letnik 1978, v zelo dobrem stanju, prodam za 2.500 EUR ali po dogovoru. Telefon 041 355-843. 155

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

PUHALNIK Tajfun z 22 m cevi in 3 kolena in sekular za drva, s kovinsko konstrukcijo, oboje na traktorski pogon, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 040 241-355. 160

SEKULAR za razrez drv, z motorjem, 3 KW, 1.430 obratov, priklopljen na 380 V, prodam. Telefon 041 598-999. 169

KOSILNICO Sip roto 170 D, disk 2005, za 870 EUR in kompresor Trudbenik, 170 L, prodam za 230 EUR. Telefon 051 491-386. 193

KUPIM

MOTOKULTIVATOR, priključke, traktor, prikolico, mulčar, frezo in drug stroj, tudi v okvari, kupim. Telefon 041 407-130. 2813

TRAKTOR Zetor, Imt, Ursus, Deutz, Univerzal, Štore ali Tomo Vinkovič, letnik in model traktorja nista pomembna, kupim. Telefon 041 678-130. p

POSEST

PRODAM

OPREMLJENO hišo v Štorah prodam ali oddam. Telefon 041 697-249. 156

KUPIM

V CELJSKI regiji, v mirni okolici, kupim dobro vzdrževan dvojček, vrstno hišo. Cena do 120.000 EUR. Telefon 041 897-485. 128

STANOVANJE

ODDAM

OPREMLJENO stanovanje, 70 m², vseljivo takoj, oddam. Telefon 041 650-737. 123

NAJAMEM

SOBO s souporabo, garsonjero ali enosobno stanovanje bi najela za daljše obdobje. Možna tudi manjša pomoč. Telefon 051 769-987. 142

VSE IZ INOXA NUDI

Ramainoks d.o.o., Kopalniška 3, Kidričevo
Ograje, ograjni elementi, okovje za sanitarne kabine, cevi, pločevina, vijaki, dimniki.

Obiščite jih!
Tel.: 02/780 99 26
www.ramainox.si

OPREMA

PRODAM

MIZO, raztegljivo, lepo ohranjeno (venge barve), velikost 160 x 90, s šestimi stoli, blago bež barve, prodam. Telefon 031 625-384. 187

ŠTEDILNIK (peč), 50 x 60, na trdo gorivo, pečica + kuhinjska plošča, litoželezna, nič rabljeno, prodam. Telefon 031 692-901. 201

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠIČE, težke od 30 do 160 kg, cena od 100 kg naprej je 1,6 EUR/kg, domača hrana, dostava, prodam. Telefon 031 524-147. 14

PRAŠIČE, težke od 120 do 170 kg in izločene svinje, težke do 300 kg, ugodno prodamo. Možnost dostave. Telefon 041 455-732. 9

PRAŠIČE, domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 kg naprej, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 38

BIKCE, lisaste pasme, stare 10 do 14 dni, prodam. Telefon 041 794-185. 51

KOKOŠI nesnice jarkice, pred nesnostjo, rjave barve, prodamo. Telefon 040 130-979. p

BIKCE simentalce in telice, težke od 150 do 250 kg, prodam. Možna dostava. Telefon 031 233-599. 113

TELIČKO limuzin, mesni tip, staro 4 mesece, prodam. Telefon 070 744-487. p

DVE breji telici simentalci prodam. Telefon (03) 5728-352, 031 732-869. 149

JARKICE, rjave, pred nesnostjo, cepljene, vam preko celega leta nudi Kmetijska zadruška Laško. Telefon 041 375 677. n

TELIČKO simentalco, staro 14 mesecev, težko 400 kg, izredno lepo, prodam za 720 EUR. Telefon 041 914-286. 170

BIKCA simentalca, odstavljenega od mleka, prodam. Telefon 041 318-144. 126

TELIČKI simentalci, težki 120 kg, prodam. Telefon 031 424-547. 168

KRAVO simentalco, brejo v 9. mesecu, 3. tele, prodam. Telefon 041 797-052. 184

BIKCA simentalca, težkega 200 kg, prodam. Telefon 041 941-168. 181

TELIČKO, Is, brejo 7 mesecev, prodam. Telefon 041 986-744. L 22

TELIČKO, brejo 8 mesecev in pol, težko 700 kg, prodam. Telefon (03) 5774-463. 199

DVE breji telici simentalci prodam. Telefon 041 794-132. 198

TELIČKO simentalco, brejo 8 mesecev, težko 600 kg, ekološke reje, prodam. Telefon 040 814-242. 197

PRAŠIČA, težkega približno 150 kg, prodam. Telefon 041 815-375. 58

TELIČKO, brejo 8 mesecev, prodam. Telefon 070 405-870. 200

BIKCA in teličko, simentalce, stare 4 mesece, prodam. Telefon 041 794-301. 222

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice kupim. Plačilo takoj. Telefon 041 653-286. 521

PITANE krave in telice za zakol kupim po širši Štajerski. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

TELIČKO, do 250 kg, brez številke, kupim. Telefon 041-721-057. 148

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

BALE, silazne, kakovostne, ugodno prodam. Telefon 031 612-160. 44

15 kg naravno sušenih domačih orehovitih jedrc prodam. Telefon 041 860-066. 145

KAKOVOSTNO sladko hribovsko seno, račno spravljeno in posušeno v kozolcu, v rinfuzi, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 932-160. 159

SENO v kockah in koruzo, luščeno ali v stroku, prodam. Telefon 041 397-566. 205

DOMAČE orehe in kis prodam. Telefon 031 273-344. 204

OSTALO

PRODAM

KOSILNICO Muta in alfo za prašiče, novo, še zapakirano, prodam. Telefon 041 791-296. 3008

INVALIDSKI skuter in voziček, oba električna in nova, primerna za starejše, ugodno prodam. Dostava na dom. Telefon 041 517-900. p

PREMOG češki lignit, približno 2 do 2,5 ton, prodam ali menjam za 4 palete rezanih bukovih drv. Telefon 041 489-040. 147

KOŠE domače izdelave in seno v kockah prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 287-763. 146

SENO v kockah in kiper prikolico za traktor prodam. Telefon 031 799-476, 5871-556. 152

STISKALNICO na sleme, seno v kockah, pomivalna korita, citre, dele za ford, letnik 1991, prodam. Telefon 041 766-216. 163

SUHA bukova drva po 150 EUR ter šrotar in luščilec koruze prodam. Telefon 031 851-448. 172

BUKOVA suha drva, kratko žagana, v paleti, prodam in dostavim. Telefon 041 976-162. 175

BRIKETI in peleti, mešani, visokokalorični, prodam po zelo ugodni ceni. Telefon 031 844-021. 189

ODKUP HRASOVE HLODOVINE
041 954 206
AIDA d.o.o., Prekopa 3, Vransko

DOMAČO svinjsko mast in ocvirke prodam. Telefon (03) 5799-144. 165

VINO jurka, zelo dobrega okusa in arome, 100 l, prodam. Telefon 041 208-999. 171

SENO v kockah, dobre kakovosti, brez umetnih gnojil, prodam po 1,5 EUR/kos. Telefon 041 578-194. 180

SENO in otavo v kockah prodam. Cena 1,40 EUR. Telefon 041 800-713. 186

SUHE jurčke in lisičke prodam. Telefon 041 210-119. 176

Vas obremenjuje občutek nemoči?
Morda slaba vest?
Imate ostarele starše, pa ste zaradi službe premalo z njimi?
Ne skrbite dovolj za njih?

Imamo rešitev za vas!
Pomoč na domu, topla beseda in še mnogo več!

Pokličite ZAUPANJE IN ZANESLJIVOST
041-300-107.

Štoklja sp., Nova cerkev 104, Nova cerkev

ADI
(30. 12. 2013)

V SPOMIN

Minilo je dve leti, kar sta nas zapustila ata in mama, dedi in oma, pradedi in prababica

in

KRAJNC

Iz srca hvala vsem, ki jima prižigate svečke, prinašate cvetje in ustavite korak njima v spomin.

Žalujocha sinova Darko in Peter z družinama

FINIKA
(28. 1. 2014)

TELIČKO simentalco, pašno, v 9. mesecu brejosti, žrebico haffinger, staro 9 mesecev, vino modra frankinja, cena 2 EUR/liter in mešano belo vino, cena 1,50 EUR/liter, okolica Lesičnega, prodam. Telefon 051 665-502. 188

ZMENKI

Ženitna posredovalnica ZAUPANJE

ponudbe iz vse države, različnih starosti

031 836 378

www.zau.si

ŽENITNA posredovalnica Prstan iz Nove Gorice vam najhitreje in najceneje uredi resno zvezo. Telefon 070 413-428. p

SAMSKI moški, 61 let, upokojenec, brez obveznosti, želi spoznati žensko od 48 do 55 let. Lahko pride k njej na manjšo kmetijo. Telefon 031 461-272. 131

DOLORES astrologinja
090 64 30
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceniku vašega operaterja

DRUŠTVO osamljenih src Evrina, Miklošičeva 1, Celje; za resne zveze, bežna srečanja. V mesecu marcu pripravljamo družabno srečanje. Telefon 041 525-061, pokličite, presenečeni boste. 174

GORDANA astrologinja
jasnovidnost BIOTERAPIJE GSM 041 404 935

ZAPOSLOITEV

IŠČEMO študentko za delo v baru Pisek na Lopati 17 v Celju. Zainteresirane, pokličite po telefonu 041 945-118. p

RAZNO

POSOJILA za zaposlene in upokojenca! Izplačilo gotovine takoj. Posojilo lahko vračate s položnicami (tudi za osebe z nižjimi dohodki). Info-kredit, d. o. o., Mariborska cesta 86, Celje, telefon 059 226-600, 051 886-600. n

TRAKTOR, 40 do 70 KS, kupim. Prodano krmo v rinfuzi, okolica Slivniškega jezera. Telefon 030 419-790. 194

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

novi tednik NAROČILNICA

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

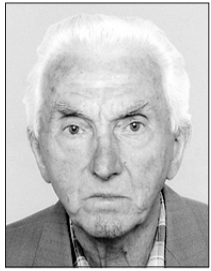
Telefonska številka:

Datum rojstva:

Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejemo vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) In 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celju. Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

Udeleženec dovolj organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z javnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

ZAHVALA

Od nas se je za vedno poslovil dragi ata, stari ata, praded, tast, brat in stric

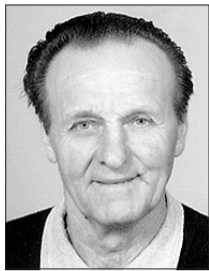
JANEZ PODKORITNIK

iz Zgornje Rečice pri Laškem
(1932 – 2016)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem, ki ste nam ob slovesu stali ob strani, darovali cvetje, sveče in za svete maše, nam izrazili sožalje in z nami delili bolečino. Hvala tudi vsem, ki ste kakor koli sodelovali pri žalnem slovesu in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žaljuoči vsi njegovi

182

*Zdaj nehal si nositi križ,
postaja zadnja je le še paradiž,
od tam boš spremljal tudi nas,
saj s srcem smo povezani ves čas.*

ZAHVALA

V 79. letu se je od nas za vedno poslovil

JANEZ PAJK

iz Kompol

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem, sodelavcem, zdravniškemu osebju infekcijskega oddelka bolnišnice Celje in vsem ostalim, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, izrekli sožalje ter podarili cvetje, sveče in za svete maše. Posebna zahvala gospodu župniku Stanku za lepo opravljen obred, gospodu Bezenšku za ganljive besede slovesa, pevcem Eros za odpete žalostinke, Aljoši Jurkošek za odigrano Tišino, pogrebni službi Gekott ter vsem, ki ste si vzeli čas in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žaljuoči: žena Justika ter hčerki Angela in Ida z družinama

192

ZAHVALA

Zapustila nas je naša draga

**ANA
OCVIRK
LIPIČNIK**

upokojena arhitektka in
dolgoletna profesorica
na Tehniškem šolskem
centru v Celju

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani ter darovali cvetje, sveče in za svete maše in izraze sožalja. Za darovano cvetje se zahvaljujemo tudi Šolskemu centru Celje. Hvala dr. Simoni Kajba Veninšek za dolgoletno zdravljenje. Hvala gospodu župniku mag. Srečku Hrenu, ki jo je več let obiskoval, za doživetu opravljen obred pogreba.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in ki ste ji v zadnjih letih stali ob strani ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žaljuoča hčerka Barbara z družino

162

*Veriga družine se je zlomila
in nič več ni, kot je bilo.
A bog nas vzame
brez opozorila,
čez čas veriga sklenjena
spet bo.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ljubega moža, očeta, dedija, brata in strica

IVANA VERBOVŠKA

iz Laškega
(6. 2. 1944 – 30. 12. 2015)

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, darovali sveče, za svete maše in denarne prispevke. Hvala dr. Rateju za njegovo skrb, patronažnima sestrami gospe Zaliki in gospe Tomici, negovalkam CSD Laško ter gospe Tini in gospe Hedi iz Hospica. Posebna hvala gospodu Roku Metličarju za lepo opravljen cerkveni obred, govornici gospe Lidiji Poglavc za iskrene in ganljive besede slovesa, pevcem zasedbe Oljka za odpete žalostinke, praporščakom, trobentaču in Komunalni Laško za organizacijo pogreba.

Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej za vsak ljubeč stisk roke, za toplin in sočuten objem ter iskrene besede sožalja.

V globoki žalosti: žena Nada ter hčerki Jerneja in Klea z družinama

L 22

*Tvoje srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a spomin nate
bo za vedno ostal.*

V SPOMIN

**VINKU
ŽOGANU**

iz Bodrišne vasi,
Grobelno
(25. 7. 1954 – 27. 1. 2010)

27. januarja je minilo šest let, kar te ni več med nami. Najlepša hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu in postojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

3005

*Tako kot reka
v daljavo se zgubi,
odšel si tiho, brez slovesa,
za seboj pustil si spomin
na naša skupna leta.
Le srce in duša ve,
kako boli,
ko te več med nami ni.*

V SPOMIN

31. januarja bo minilo 30 let, kar nas je v hudi rudniški prometni nesreči za vedno zapustil naš dragi mož, ati, brat in stric

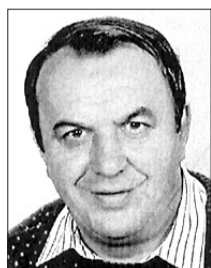
FERDINAND KOVAČ

iz Reke pri Laškem
(19. 10. 1943 – 31. 1. 1986)

Hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu in mu prižigate sveče.

Vsi njegovi – pogrešamo te!

L 20

*Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
le daleč, daleč je.*

ZAHVALA

Z bolečino v srcu sporočamo, da nas je v 76. letu zapustil naš dragi mož in dedi

JOŽE GOLOGRANC

rojen 14. 12. 1940 – iz Vrbnega

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, besede tolažbe in podarjene sveče.

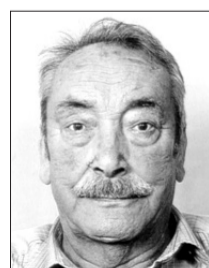
Zahvala gospodu Rudiju Zagajšku za organizacijo pogreba, gospodu župniku za lepo opravljen obred in govornici gospe Zdenki Orač za izrečene besede slovesa. Zahvaljujemo se pevcem Eros za odpete žalostinke.

Še posebej se zahvaljujemo negovalnemu oddelku bolnišnice Topolšica za nego in skrb.

Vsa toplina njegovega srca bo ostala za vedno z nami.

Žaljuoči vsi njegovi domači

179

V SPOMIN

Minevajo žalostna tri leta,
kar se je mnogo prezgodaj
od nas poslovil naš ljubljeni
mož, oče in dedi

IVAN ZUPANC

Zelo te pogrešamo, v naših srcih boš živel večno.

Tvoji najdražji

P

*Prazen dom je in dvorišče,
zaman oko te naše išče.
Nič več tvojega smehljaja,
le trud in delo
tvojih pridnih rok ostaja.
Niti z bogom nisi rekla
niti roke nam podala,
odšla si tiho,
brez slovesa tja,
kjer ni trpljenja ne gorja.*

ZAHVALA

Z bolečino v srcu sporočamo, da nas je v 88. letu za vedno zapustila draga mama

ANA VOJSK HORVAT

rojena 1928 – iz Košnice

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, besede tolažbe ter podarjene sveče in darovane svete maše.

Zahvala pogrebni službi Zagajšek za organizacijo pogreba, pevcem iz Prevorja, gospodu župniku Marku Šramlu za lepo opravljen obred, govornici Zdenki Orač za izrečene besede in Domu starejših občanov Šmarje pri Jelšah, ki so mami pomagali v zadnjih trenutkih njenega življenja ter vsem tistim, ki so se prišli od nje posloviti in jo pospremit na njeni zadnji poti.

Vsa toplina njenega srca bo ostala za vedno z nami.

Žaljuoči vsi njeni

183

radio celje

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK, 28. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Odmev – pono-

vitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop – ponovitev, 24.00 SNOPI (Radio Murski val)

PETEK, 29. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, **11.15 Radi ste jih poslušali**, 12.00 Novice, **12.15 Od petka do petka**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Poglejte v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**, 24.00 SNOPI (Radio Murski val)

SOBOTA, 30. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Tedenski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Sport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje**, 19.00 Novice, 24.00 SNOPI (Radio Ptuj)

NEDELJA, 31. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znanci pred mikrofonom**, Marjan Knez, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **13.00 Čestitke in pozdravi**, **18.00 Pesem slovenske dežele**, 24.00 SNOPI (Radio Ptuj)

PONEDELJEK, 1. februar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitve skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbe tedna**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Znanci pred mikrofonom, Marjan Knez, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Katrca**, 24.00 SNOPI (Radio Ptuj)

TOREK, 2. februar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev, 24.00 SNOPI (Radio Celje)

SREDA, 3. februar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **10.00 Novice**, **10.15 Kuhajmo skupaj**, **11.15 Zeleni val**, **12.00 Novice**, **13.00 Kulturni mozaik**, 13.20 Mali O – pošta, 13.30 Mali O – klici, **14.00 Regijske novice**, 14.15 Poudarjeno, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Pop čvek, **19.00 Novice**, 19.15 Zeleni val, ponovitev, 24.00 SNOPI (Radio Celje)

KINO

CINEPLEXX

Spored od 28. 1. do 3. 2.

Kinematografi si pridružujejo pravico do spremembe programa.

Alvin in veverički: Velika Alventura – animirani, pustolovski sobota, nedelja: 15.00, 16.00, 17.00

Creed: Rojstvo legende – drama četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 16.20 sobota: 15.45 nedelja: 15.15

Dansko dekle – drama sobota, nedelja: 14.00

Dobri dinozaver – animirani sobota: 13.45 nedelja: 11.45, 13.45

Hotel Transilvanija 2 – animirani, sinh. sobota: 13.20 nedelja: 11.30, 13.20

Joy – drama četrtek, petek, ponedeljek, sreda: 15.40, 21.00 sobota, nedelja: 15.10, 21.10 torek: 18.45, 21.00

Medo s severa – animirani, pustolovski četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 15.25, 17.20 sobota: 13.15, 15.25, 17.20 nedelja: 11.25, 13.15, 15.25, 17.20

Očka proti fotru – komedija četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 15.45, 18.10, 20.10 sobota, nedelja: 14.10, 16.10, 18.10, 20.10

Podlih osem – vestern, akcijski četrtek, petek, nedelja, ponedeljek, torek, sreda: 17.50

Povratnik – drama, pustolovski četrtek, ponedeljek, torek, sreda: 15.50, 19.00 petek: 15.50, 19.00, 22.00 sobota: 15.50, 17.35, 20.30 nedelja: 12.20, 15.50, 17.35, 20.30

Povratnik – drama, pustolovski, 4K četrtek: 17.00, 20.00 petek, ponedeljek, torek, sreda: 17.35, 20.30 sobota: 19.00, 22.00 nedelja: 19.00

Sestri – komedija četrtek, ponedeljek, torek, sreda: 20.40, 22.10 sobota: 18.45, 22.10 nedelja: 13.00, 20.50

Snoopy in Charlie Brown - film o Arašidkih – animirani nedelja: 12.00

Soba – drama četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 16.30, 18.00, 21.20 sobota: 13.40, 16.30, 20.50 nedelja: 13.40, 16.30, 21.00

Svaka pod krinko – komedija, akcijski četrtek, petek, sobota, ponedeljek, torek, sreda: 19.10, 21.15 nedelja: 11.50, 19.10, 21.15

Turandot – opera sobota: 18.55

Velika poteza – drama četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 15.30, 20.20 sobota, nedelja: 18.00, 20.40

Vojna zvezd: Sila se prebuja – fantazijski, pustolovski, 3D četrtek, petek, nedelja, ponedeljek, sreda: 18.45

Volčja družina – dokumentarni od četrtka do srede: 18.50

metropol

ČETRTEK
19.00 **Jastog** – drama

PETEK
18.00 **Dansko dekle** – biografska drama

20.00 **Soba** – drama

SOBOTA
18.00 **Soba** – drama

20.00 **Jastog** – drama

NEDELJA
18.00 **Moja mama** – drama

20.00 **Soba** – drama

SREDA
19.00 **Soba** – drama

SEZNAM DOGODKOV MED 28. JANUARJEM in 3. FEBRUARJEM

ČETRTEK, LEVSTIKOVA DVORANA
28. januar, Učimo se rusko s Katarino Alič Čretnik ob 17. uri Uvodno srečanje

PONEDELJEK, 1. NADSTROPJE
1. februar, Miha Maleš-Ilustracije Máchove pesnitve Maj ob 17. uri Odprtje razstave kustosinje Brede Ilich Klančnik

PONEDELJEK, UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO
1. februar, **OBDOBJE** ob 17.30 Miha Maleš-slikajoči pesnik Predava Breda Ilich Klančnik

TOREK, ODDELEK GLASBA FILM
2. februar, Ali lahko danes še sploh kaj počnemo s filozofijo? ob 17. uri Predava mag. Tatjana Rozman

SREDA, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU
3. februar, Jaša na detelniku ob 17. uri Interaktivna predstavitev pravljice

SREDA, ŠTUDIJSKA ČITALNICA
3. februar, Slovensko-ruska čajanka ob 17. uri V organizaciji Gimnazije Celje-center, 1. gimnazije v Celju in Glasbene šole Celje

KINO VELENJE

PETEK
18.00 **Velika poteza** – biografska drama

18.15 **Hokus pokus Albert** – animirani, sinh.

20.00 **Glasnejša od bomb** – drama

20.30 **Joy** – komična biografska drama

SOBOTA
18.00 **Joy** – komična biografska drama

18.15 **Hokus pokus Albert** – animirani, sinh.

20.00 **Glasnejša od bomb** – drama

20.30 **Očka proti fotru** – komedija

NEDELJA
16.00 **Pesem morja** – družinska animirana pustolovščina

18.00 **Očka proti fotru** – komedija

19.00 **Glasnejša od bomb** – drama

20.00 **Velika poteza** – biografska drama

PONEDELJEK
17.30 **Velika poteza** – biografska drama

20.00 **Povratnik** – pustolovska drama

Kulturne prireditve

ČETRTEK, 28. 1.

18.00 Avla Dvorca Novo Celje

Štajerski raj predstavitev knjige dr. Petra Zimmermanna

18.00 Kulturni center Rogaška Slatina

Športniki leta razglasitev naj športnika/ce; nastopa ansambel Poskočni muzikanti

19.00 Galerija sodobne umetnosti Celje

Evolucija premierno predstavitev novih del fotografa Rajka Bizjaka

19.00 Glasbena šola Velenje

Koncert trobilcev

19.30 SLG Celje

Jure Karas: Slovenska literatura od A do Ž izven abonmaja; gostuje Špas teater

20.30 Max klub Velenje

Jani Moder in Big Band RTV Slovenija: »Blue in the face« koncert

PETEK, 29. 1.

18.00 Grad Komenda Polzela

Naslikano in podarjeno s srcem odprtje stalne razstave likovnih del akademske slikarke Darinke Pavletič – Lorenčak

18.00 Medgen borza na Rečici ob Savinji

Moja vojna proti Nemcem predstavitev knjige Berta Savodnika

18.00 Kulturni center Rogaška Slatina

Nika Kunst koncert; gost: Alex Volasko

19.00 Dom sv. Jožefa Celje

Mladi glasbeniki Glasbene šole Celje in I. gimnazije Celje koncert

SOBOTA, 30. 1.

11.00 Pokrajinski muzej Celje

Grofje Celjski javno vodstvo po razstavi

19.00 Dvorana Vile Bianca Velenje

Marjanov večer večer v spomin na Marjana Marinska

19.30 SLG Celje

Elaine Murphy: Mali biser izven abonmaja; gostuje HNK Varaždin

19.30 SLG Celje

Neda R. Bric: Nora Gregor – Skriti kontinent spomina izven abonmaja; gostuje SNG Nova Gorica v koprodukciji s Slovenskim mladinskim gledališčem Ljubljana

20.00 Celjski mladinski center

Večer stand-up komedije za zagotovljen smeh bodo poskrbeli: Tin Vodopivec, Eva Virč in Gašper Bergant

20.30 Terme Olimia Podčetrtek

Vokalna skupina Il divji koncert

21.30 Mestna kavarna Metropol

Gwen Hughes koncert

22.00 Klub Metulj Bistrica ob Sotli

Kull Kenny koncert

20 vročih Radia Celje

TUJA LESTVICA

1. TAKE ME HOME - JESS GYLYNE (5)
2. BETTER PLACE - RACHEL PLATTEN (4)
3. EYES SHUT - YEARS & YEARS (4)
4. EXS & OHS - ELLE KING (6)
5. BIRCH TREE - FOALS (1)
6. UNDER THE STARS - JOHN LEGEND (6)
7. THE GIRL IS MINE - 99 SOULD FT. DESTINY'S CHILD & BRANDY (3)
8. KEEPING YOUR HEAD UP - BIRDY (2)
9. DOOR NUMBER THREE - SARA BAREILLES (2)
10. WORK THIS BODY - WALK THE MOON (1)

DOMAČA LESTVICA

1. A SI SLOH TISTA - CLEMENS (5)
2. NASTALO BO - SIDDHARTA (6)
3. NOV DAN - NEJC LOMBARDO (5)
4. GREVA ŠE MAL DLJE - HAMO & TRIBUTE 2 LOVE (4)
5. ČAROBNA CESTA - NATAŠA (3)
6. STOLETNI PLES - PANDA (4)
7. LOKOMOTIVA - KILL KENNY (2)
8. DIVJA VODA - BILLYSI (2)
9. PESEM O NAJU - SAMUEL LUCAS (1)
10. JE MIMO LETO - ČEDAHUČI (1)

PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:

TRY EVERYTHING - SHAKIRA
MAKE UP - R. CITY FEAT. CHLOE ANGELIDES

PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:

STOPINJE V SNEGU - AVTOMOBILI SAMO POTNIK - ZLATKO FT. ADAM VELIČ, OTO PESTNER

Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

Po slovensko s Katrco

1. **Ponos:** Sem fantič tak
2. **Fantje izpod Lisce:** Če bi me zapustila
3. **Novi spomini:** Briga me
4. **Sekstakord:** Ko sta dva zaljubljena
5. **Gadi:** Zadnji poljub

NEDELJA, 31. 1.

15.00 Dvorana Krstnikovega doma v Vinski Gori

Mož moje žene
komedija v izvedbi
Gledališke skupine KUD
Šmartno v Rožni dolini

16.00 Dom sv. Jožefa Celje

Trije tički – burka v dveh dejanjih
komedija Jake Štoka v
izvedbi Ljubiteljskega
gledališča Teharje

16.00 Kulturni dom Šmarje pri Jelšah

Miciki je treba moža
veseloigra; komedijo
pripravljajo mladi z
Jožefovega hriba

19.00 Dom kulture Velenje

Urbano petje 10/9
ponovitev koncerta ob
10. obletnici Šaleškega
študentskega okteta

PONEDELJEK 1. 2.

16.00 Dom sv. Jožefa Celje

Padli angel in odrešitev
odprtje fotografske razstave
Sebastjana Juga

18.00 Medobčinska splošna
knjižnica Žalec

Utrip domoznanstva
Univerza za tretje
življenjsko obdobje se
predstavi

TOREK, 2. 2.

17.00 Dom kulture Velenje

**Mavrica prijateljstva –
zajopimo skupaj**
koncert zborov vseh
sodelujočih v projektu
Razprimo mavrico
prijateljstva med
generacijami

18.00 Medobčinska splošna
knjižnica Žalec

S puško in knjigo
predstavitve knjige Boža
Repeta in Tončka Kregarja

19.00 Glasbena šola Rista Savina
Žalec

**Aleksander Hadži-
Đorđević**
koncert kitarista

19.30 SLG Celje

**Michele Riml: Dokler
naju seks ne loči**
abonma po posebnem
razporedu in izven

SREDA, 3. 2.

9.00 Glasbena šola Velenje

**Regijsko tekmovanje
mladih glasbenikov
celjskega in koroškega
območja**

17.00 Knjižnica pri Mišku
Knjižku

Jaša na deteljniku
interaktivna predstavitev
pravljice avtorice Nine
Vodopivec

18.00 Splošna knjižnica
Slovenske Konjice

Aleks Štakul: Skozi čas
predstavitve knjige; z
avtorjem se bo pogovarjal
Lado Ambrožič

Prešernovanja

PONEDELJEK, 1. 2.

17.00 Osrednja knjižnica Celje

**Ilustracije Máchove
pesnitve Maj**
odprtje razstave Mihe
Maleša

17.30 Osrednja knjižnica Celje

**Miha Maleš – slikajoči
pesnik**
predava Breda Ilich
Klančnik

TOREK, 2. 2.

8.00 do 18.00 Avla OŠ Lava

Knjižna tržnica

SREDA, 3. 2.

18.00 Kinodvorana Kozje

**Prireditev ob kulturnem
prazniku**
nastopili bodo učenci OŠ
Kozje

Mednarodni festival podvodnega
filma in fotografije
Slovenske Konjice

ČETRTEK, 28. 1.

9.00 do 10.30 Večnamenska
dvorana Terme Zreče

Sprehodi pod morjem
odprtje festivala

PETEK, 29. 1.

17.30 Velika in mala galerija
Doma kulture Slovenske
Konjice

**Likovni natečaj Sprehodi
pod morjem**
odprtje razstave podvodne
fotografije in odprtje
razstave otroških del; sledi
koncert

SOBOTA, 30. 1.

13.00 do 15.00 Velika galerija
Doma kulture Slovenske
Konjice

**Projekcije brez vstopnine
za izven; sledi okrogla
miza: Potapljanje AST –
apneja, scuba in tehnično
potapljanje**

18.00 do 22.00 Mala galerija
Doma kulture Slovenske
Konjice

Grand prix večer
projekcije filmov svetovne
produkcije, podelitev
nagrada najboljšim mladim
ustvarjalcem in podelitev
Grand prix nagrade

Ostale prireditve

ČETRTEK, 28. 1.

19.00 Dom sv. Jožefa Celje

**Doslednost in
postavljanje meja**
šola za starše z dr.
Sebastjanom Kristovičem

19.19 Mestna knjižnica Velenje

**Hujšanje in vzdrževanje
telesne teže brez tehtnice**
predstavitve knjige Savine
Vybihal

PETEK, 29. 1.

21.00 Prireditveni center Patriot
Slovenske Konjice

**Tematski večer
Motorhead**

SOBOTA, 30. 1.

8.00 do 12.00 Žalec

Podeželska tržnica

8.00 Ploščad centra Nova in
Cankarjeva ulica Velenje

Mestna tržnica Velenje

9.00 do 13.00 Knjižnica Velenje

**Vsi kupujemo, vsi
prodajamo**
knjižni sejem

10.00 Branibor club Celje

**Brezplačna otroška
delavnica**
starši na kavo, otroci na
zabavo

PONEDELJEK, 1. 2.

13.00 Mladinski center Velenje

**Središče mladih in otrok
Velenje**
od ponedeljka do četrta:
učna pomoč, ustvarjalne
in kuharske delavnice,
družabne in športne igre ...

15.00 do 17.00 Hiša Sadeži
družbe Žalec

**Izmenjava pustnih mask
in predelava kostumov**

16.00 Knjižnica Velenje

**Ura pravljic v srbskem
jeziku**
namenjena otrokom od
3. leta; pripovedovala bo
Maruška Škoda

17.00 Knjižnica Velenje

Veseli pustni čas
otroška ustvarjalna
delavnica z Vesno Gaber
Podhovnik

17.00 Dom sv. Jožef Celje

**Pogovor o življenju in
smrti**
voditeljici pogovorov:
Metka Klevišar, dr. med. in
Julka Žagar, dr. med.

17.00 Osnovna šola Petrovče

**Pravljicne minute in
ustvarjalnica**

19.00 Narodni dom Celje

Besede miru

TOREK, 2. 2.

16.00 Hiša Sadeži družbe Žalec

Joga smeha
vodi: Bernarda Furjanič

17.00 Osrednja knjižnica Celje

**Ali lahko danes sploh še
kaj počnemo s filozofijo?**
predava: mag. Tatjana
Rozman

SREDA, 3. 2.

10.00 Knjižnica Velenje

Moč branja
bralni klub za odrasle

17.00 Osrednja knjižnica Celje

**Večer ob čaju: Gimnazija
Celje – Center**

17.00 Knjižnica Velenje

Ura pravljic
namenjena otrokom od 3.
leta dalje; pripovedovala
bo Vesna Gaber Podhovnik

19.19 Knjižnica Velenje

Indigo otroci
predavanje bo vodil Matjaž
Lesjak

Dobrodelne prireditve

PETEK, 29. 1.

19.00 Dom kulture Velenje

Darujmo ... osrečimo
dobrodelni koncert za
Šolski sklad Gimnazije
Velenje; nastopili bodo
dijaki umetniškega
oddelka velenjske
gimnazije, mladi in
uveljavljeni glasbeniki
Glasbene šole Velenje ter
posebni gost

Razstave

Stara grofija pod Celjskim
stropom: razstava Kri bo tekla
za svobodo zlato, 500-letnica
slovenskega kmečkega upora;
do preklica

Stari grad Celje, stolp nad
Pelikanovo potjo: Svetlikanje
prekletih/ Flickering of the
damned, zvočna instalacija
Gašperja Piana, do nadaljnega

Osrednja knjižnica Celje:
razstava Stare razglednice Celja
avtoric Alenke Hren Medved in
Janje Jedlovčnik; do preklica

Galerija sodobne umetnosti
Celje: fotografska razstava
Evolucija avtorja Rajka Bizjaka; do
preklica

Zgodovinski arhiv Celje:
razstava Dekade: devetdeseta
1990–1999; do 31. 3.

Stalne razstave

Kvartirna hiša Celje: razstava likovnih del Rame Selimovića, do 31. 1.; filatelistična razstava Čebele avtorja Bojana Himmelreicha, do 29. 2.

Galerija Niko Ignjatič Celje: prodajna skupinska razstava likovnih del »Mala zimska razstava – Little winter exhibition« sedmih umetnikov; do 31. 1.

Galerija AQ Celje: razstava Bili smo KL(j)UB, do 29. 1.

Galerija Železarskega muzeja Teharje: razstava fotografij na temo voda v okviru XIV. Celjske fotografske razstave 2015, do 31. 1.

Celjska kulturnica: razstava fotografij Od zgoraj navzdol avtorice Sandre Ž. Fajfarič, do 29. 2.

Avla doma sv. Jožefa Celje: Življenja ne moremo zaobjeti, slikarska razstava Davida Holzingerja iz Avstrije, do preklica

Galerija Volk Celje: prodajna razstava likovnih del iz stalne zbirke: olja na platno različnih avtorjev, do 29. 2.

Galerija Velenje: razstava Pogledi na slovensko kiparstvo 1975–2015, do 30. 1.

Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Etnološka zbirka, Kulturno- in umetnostnozgodovinska razstava, Od gotike do

Otroški muzej Hermanov brlog: Brlog igrač

Fotografski atelje Josipa Pelikana: stalna postavitev

Dvorec Strmol: Kuharica (Pokrajinski muzej Celje); Hetiške tkanine in vezenine (Pokrajinski muzej M. Sobota); Mednarodna zbirka likovne umetnosti

Pokrajinski muzej Celje – Knežji dvorec Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski

Pokrajinski muzej Celje, Planina pri Sevnici: Etnološka zbirka Šmid

Zgornji trg Šentjur: Rifnik in njegovi zakladi, Pesem južne železnice

Ipavčeva hiša Šentjur: Ipavca – življenje in delo Gustava in Benjamina Ipavca

Pri železniški postaji Šentjur: Muzej Južne železnice

Planina pri Sevnici: Kozjansko žari

Ponikva, Uniše: Slomškova rojstna hiša

Cerkev sv. Leopolda Loka pri Zusmu: Glažute na območju Zusma

Muzej Laško: Laško – potovanje skozi čas; Geologija okolice Laškega; Pivovarstvo in zdraviliški turizem

Muzej novejšje zgodovine Celje: Živeti v Celju, Zozozdravstvena zbirka

Otroški muzej Hermanov brlog: Brlog igrač

Fotografski atelje Josipa Pelikana: stalna postavitev

Dvorec Strmol: Kuharica (Pokrajinski muzej Celje); Hetiške tkanine in vezenine (Pokrajinski muzej M. Sobota); Mednarodna zbirka likovne umetnosti

mnzc
muzej novejšje zgodovine | celje

ZGODBE O ČOKOLADI

V petek, 5. februarja 2016, ob 18. uri vas vabimo na pogovorni večer v družbi Janeza Lombergarja. Ob skodelici kakava bomo prisluhnili zgodbi o začetku čokolade na Slovenskem in zgodbam iz naših prvih tovarn čokolade.

Vljudno vabljeni!

Več info na www.muzej-nz-ce.si

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktorica: Anica Šrot Aužner

Naročnine: Vera Gmajner. Telefon: (03) 4225 171.
Sprejem naročnin po e-pošti: vera.gmajner@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nendaročenih rokopiesov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvede, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak

Imenstnica odg. ur.: Tatjana Cvirn

Oblikovanje: Minja Bajagič

Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja

Fotografija: Sherpa, GrupA

E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič

Imenstnica odg. ur.: Tina Strmčnik

E-mail: radio@nt-rc.si.

E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Robert Gorjanc, Barbara Gradič Oset, Janja Intihar,

Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška T. Ocvirk,

Špela Ožir, Simona Šolinc, Dean Šuster

Tajnica uredništva: Tea Podpečan

Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez,

Vojko Grčar, Eva Javoršek, Vesna Lejč Mlakar,

Kristina Suhel

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03) 54 41 032, (03) 54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Na Šentjursko s konjem in kolesom

V teh dneh se na ljubljanskem sejmu Natour Alpe-Adria pod okriljem Razvojne agencije Kozjansko predstavljajo tudi nekateri šentjurski ponudniki. Vsi skupaj največ stavijo na čezmejni projekt nadgradnje kolesarskih in konjeniških poti na območju Kozjanskega, Obsotelja in Hrvaškega Zagorja. Poimenovali so ga Ride&Bike.

Prototip sodobnega turista se izogiba množičnim turističnim središčem, zato pa toliko bolj zavzeto išče oddih v zeleni in aktivni butični ponudbi letovanja. Sodobni popotniki si želijo aktivne

počitnice v odkrivanju neznanega v neokrnjeni naravi, v doživljanju pristnega in prvinskega iz krajev, ki jih obiščejo. Šentjur, kot sicer ni prav tipična turistična občina, je v to ponudbo vključil svoje naravne lepote, dediščino in specializirane ponudnike domačih dobrot. Odzivi tujih turistov, ki so jim doslej že pripravili enodnevne programe na Resevni in na pobočjih Rifnika, so bili nadvse spodbudni.

Doživite lahko več

V turistično-informacijskem centru pravijo, da ima Šentjur nekaj

Na sejmu se obiskovalcem predstavljajo Stanko Valpatic s svojo ekološko kmetijo s konceptom miroljubnega kmetijstva, člani PD Dramlje s projektom Potke, kmetija Majcen s Prevorja, Rosanda Ploštajner iz Vezovja s sladkimi dobrotami in pekovskimi izdelki in člani Turistično-olepševalnega društva Ponikva s Slomškovo dediščino. Člani Društva Izviri Dobrina vabijo na nočni Valentinov pohod na Žusem in na Grajsko učno pot, Planinsko društvo Žusem pa promovira Stolp ljubezni na Žusmu.

izjemnih adutov, ki jih domačini velikokrat preprosto spregledajo. Nemalokrat jih šele tujci opomnijo, v kako lepih krajih živijo. Za ene in druge so pripravili celo vrsto promocijskega gradiva. Pri tem posebno mesto zavzema prav čezmejni projekt Ride&Bike, ki bo bistveno obogatil celotno obmejno regijo.

Vodilni partner projekta je Zagorska razvojna agencija s Hrvaške, projektni partnerji pa so še Razvojna agencija Kozjansko, Razvojna agencija Sotla, Turistična skupnost Krapinsko-zagorske županije, Turistična skupnost savsko-sotelske doline ter Javni zavod za kulturo, šport, turizem in mladinske dejavnosti Sevnica. Razvojna agencija

Kozjansko bo v tem okviru med drugim uredila počivališče za konje, digitalizirala kolesarske steze, izobrazila turistične vodnike in ponudnike ter skrbela za promocijo.

»Z oblikovanjem čezmejne mreže kolesarskih poti in vzpostavitvijo edinstvene konjeniške čezmejne poti se bo izboljšala prepoznavnost turistične destinacije, ki ob zdravstvenih in wellness storitvah

ponuja vrsto možnosti za aktivno preživljanje počitnic,« je ob tem povedala Breda Retuznik iz Razvojne agencije Kozjansko. In da bodo obiskovalce res »sezuli«, jim bodo pod okriljem kolesarskih zgodb na sejmu izdali tudi to, kar jim ima aktualnega povedati razbojnik Guzaj s Kozjanskega.

StO
Foto: RAK

FOTO TEDNA

Učna leta

Foto: GrupA

Kdor ne skače, ni Slovenec str. 36-37

Spomin na nevsakdanjo Celjanko str. 28

»Odprla so se mi vrata v drug svet« str. 30

Omamno dišeča opojnost vsakdana str. 33

Franc Jager (na sredini)
s sinovoma Alešem (levo)
in Boštjanom

Napuh ni zaman med največjimi grehi

Oče in sin, Franc in Boštjan Jager – Iz nič do milijonskega trgovskega podjetja

Franc Jager je leta 1989 naredil usoden korak. Kot pravi, ga je v delovnih razmerjih – naj bo v vlogi trgovca, poslovodje ali komercialista – najbolj motila počasnost pri uvajanju izboljšav. »Morilo me je, da sem imel idejo, a je nisem mogel uresničiti. In smo še kar na roke prelagali cement in sanjali o viličarjih. Daj, Bog, da grem na svoje in se sam preizkusim, sem si rekel in šel.«

Tako je Franc Jager postavil svojo prvo zasebno trgovino. Njegovo trgovsko podjetje ima danes na 35 različnih lokacijah zaposlenih 500 ljudi. Od 100 milijonov letnega prometa imajo med tremi in štirimi odstotki dobička. Prav tolikšen je trenutno odstotek njihovega tržnega deleža v Sloveniji. Močni so predvsem na Kozjanskem, Štajerskem in v Pomurju. Čez Trojane še niso segli, a tudi te možnosti so vse bolj odprte. V poslovanju podjetja so poleg očeta tudi sinovi Boštjan, Aleš in Miha. Za Novi tednik sta spregovorila Franc in Boštjan.

Če malo karikiram, boste glede na usodo naših trgovskih verig vsak trenutek ostali zadržani slovenski trgovec.

Franc: Svet se na takšen ali drugačen način vrti dalje. Podjetništvo pa je vztrajanje. Ko smo mi začeli, nas je bilo na Kozjanskem kar nekaj: Švajger, Štraus, Reinir, Marjan market ... Ustanovili smo nekakšno interesno združenje, da bi skupaj nabavljali in podobno. A ni šlo. Za kaj takšnega morajo biti ljudje zreli. Zadnjič sem se z nekim razgledanim gospodom pogovarjal, kako v Sloveniji ni morale. In me je postavil na realna tla – saj kapitalizem ni moral-

na družbena oblika, ampak ekonomski model. Večina v Sloveniji tega še vedno ne razume.

Ampak tudi kot podjetnik ste še vedno človek in še vedno ste vpeti v neko družbeno-socialno okolje.

Franc: Zagotovo. In tu pride na površje človeški odnos. Če ga ni, v trgovini tudi ni strank. Seveda si prizadevamo, da bi bil ta odnos med zaposlenimi in do kupcev na čim višji ravni.

»Denar mora krožiti.

Evidence pravijo, da se depoziti na bankah večajo. Denarja je veliko, a ga ni kje plemeniti. Najti moramo način, da bodo ljudje šli v naravo, se družili, da bodo šli v gostilne in da bodo trošili s tem, ko bodo uživali v življenju. Ne pa da vsak v krču strahu čepi doma in žuli svoj čaj.«

Pravijo, da ste izrazito konzervativen vlagatelj – po principu starih kmečkih gospodarjev, nikoli čez meje svojih možnosti. So bile za propadle podjetniške zgodbe krive prevelike oči?

Franc: Mislim, da je že v Svetem pismu zapisano, da je napuh največji greh. Ko enkrat prideš do večjega kapitala, je nevarno, da te zanese. Mislim, da se je to zgodilo večini, ki je prehitro zrasla in se ni dovolj ukvarjala s temelji. Mi še zagovarjamo resnico, da hiša stoji ali pade pri temeljih.

Vas ni premamil poceni denar, ki so ga svoji čas bankirji skorajda ponujali?

Boštjan: Moram reči, da prav metali ga za nami nikoli niso. Hvala Bogu.

Franc: In tudi politično nismo bili nikoli aktivni, da bi bili komu zanimivi. Pač izhajamo z nerazvitega Kozjanskega. Če začneš tu, te gledajo precej drugače, kot če si veliki igralec iz mesta.

Torej je bila vaša največja prednost, da niste imeli političnih botrov?

Boštjan: Zagotovo. In to, da smo izhajali iz kmetijstva. Tam je kristalno jasno, da brez dela ni nič. Enako kot v trgovini.

Posledično nimate težav s prezadolženostjo in se ponašate z dobrimi bonitetnimi ocenami. To, da kdo v poslovnem svetu izpolnjuje svoje zaveze, je še vedno bolj izjema kot pravilo.

Boštjan: To je velik problem, o katerem se premalo govori; o poslovnem bontonu in etiki v poslovanju. Preveliko je slovenskih podjetnikov, ki se jim zdi opravičljivo, da ne plačajo naslednjemu v verigi, ker tudi njim posla niso plačali. Sami izhajamo iz drugega zornega kota. Do svojega dobavitelja moramo biti pošteni, ker če mi naredimo napako v presoji, to ne more biti njegov problem.

Zadnjič mi je eden od podjetnikov dejal, da se v Sloveniji posel začne na repu – z upravljanjem terjatev.

Boštjan: Žal je res tako. Mi s se s tem srečujemo v segmentu prodaje gradbenega materiala in tehničnih izdelkov. Enostavno ne poslušamo na odprto, ker si ne moremo privoščiti, da bi komu

ostali dolžni. Račune poravnavamo na dogovorjen datum in to je temelj poštenega poslovanja.

Potem ste verjetno zelo zaželen poslovni partner.

Boštjan: Lahko bi tako rekli.

Imate zato močnejši pogajalski položaj? Ste zahteven pogajalec?

Boštjan: Najmočnejši pogajalec je končni kupec. Ta zelo redko samo pride in kupi. Danes so kupci zelo poučeni, poznajo trg, imajo pregled nad konkurenco in tako se moramo posledično obnašati tudi mi.

O stiskanju dobaviteljev se običajno veliko govori pri trgovskih blagovnih znamkah živil. Posledično je vprašljiva kakovost. Kakšno je vaše stališče pri tem?

Boštjan: Kakovost trgovskih znamk je danes na precej visoki ravni na celem trgu. Nekakovostne proizvode trg hitro izloči. So pa seveda nihanja med posameznimi trgovci glede na standarde in ceno, ki jo je trgovec pripravljen plačati. Pri vsakem izdelku obstaja neka meja rentabilnosti in če proizvajalca potisnete pod njo, morate vzeti v zakup, da bo kakovost temu primerna. Morda se to na prvi pogled ne bo opazilo, po deklaraciji in učinkih na zdravje pa. Potrošniku se verjetno zdi privlačno, če lahko dobi poldrugi liter obarvane sladke pijače za 19 centov. A bi bilo verjetno bolj pametno, da bi prihranil še to in odprl pipo z vodo.

Franc: Zavedati se je treba, da marketing blagovne znamke veliko stane. In to ceno plača potrošnik. Poglejmo samo vodo v plastenki; na eni trgovska, na drugi strani neka prestižna blagovna znamka. V ceni je ogromna razlika, točijo pa jo iz iste vrtine. Vendar moraš imeti kot

Boštjan Jager

trgovca za lastno znamko dovolj velik odkup. Kakovost ne odstopa.

In vaša trgovska znamka, ste imeli zanjo strategijo ali se je enostavno naredila?

Boštjan: Da smo imeli leta 1989 kakšno posebno strategijo, kje bomo leta 2016, bi bilo prepotentno govoriti. Smo pa potrošniku vedno zagotavljali, da je dobil največ za svoj denar. Za to blagovno znamko smo kot družina zastavili vse. Če naredimo napako, se nam to maščuje na celi črti, zato smo v tej smeri še toliko bolj pozorni.

Kako pomembno je, da so trgovske verige pri nas v slovenskih rokah?

Franc: Zelo. A ne samo trgovine, tudi vse ostalo. Če pogledamo zgodovino, bi se lahko kaj naučili iz tega, kaj se zgodi, če nimaš nič svojega. Ne bo dobro, če bodo nazadnje tuji lastniki trgovskih, proizvodnih in nazadnje še kmetijskih zmogljivosti. Na področju trgovine je politika naredila usodno napako, ko je dovolila, da se je Mercator tako zelo razširil. Prevzel je celo vrsto dobro stoječih podjetij, ki bi danes lahko skrbela za bolj zdravo konkurenco in boljšo lokalno samooskrbo. Trg smo preveč odprli tako za tuje trgovce kot tuje blago. Posledično so številne naše uveljavljene znamke žalostno propadle. Samo vodenje je problem.

Tudi tistega, kar še imamo v svojih rokah, očitno ne znamo upravljati.

Franc: Ni res, da državno podjetje ne bi moglo dobro delati. Problem je v tem, da ni nadzora. Tega pa ni, ker se je gospodarstvo spajdašilo s politikom. To bi morali ločiti.

Boštjan: Zagotoviti bi morali neodvisnost, tako kot jo ima vsaj na deklarativni ravni sodstvo v odnosu do politike. Če se uprave in nadzorni sveti menjavajo kot po tekočem traku, je jasno, da je zadaj še cela vrsta drugih interesov. Pri slovenskih trgovcih ni dovolj, da se samo razglašajo za slovenske. Če vsak teden na prvi strani oglašujejo hrvaškega piščanca in hrvaško olje, naši proizvajalci od tega nimajo nič. Žal naši potrošniki še niso pripravljeni pogledati dlje od končne številke ob izdelku.

Franc: Avstrijci so že zdavnaj uvedli nacionalno blagovno znamko. Avstrijec nikakor ne bo kupil tujega izdelka za isto ceno. Slovenija je za takšen pristop rabila 25 let. Vmes se nam je vse tuje zdelo boljše. Lahko bi se že zdavnaj tudi kaj naučili iz tujih zgledov, namesto da se iz svojih napak. Upam le, da ne bo cena za te napake prehuda, da ne bomo pred končno lekcijo že vsega zapravili.

Ampak trendi se obračajo. Iz velikih trgovskih centrov gremo spet raje v majhne trgovine v sosesčini.

Boštjan: Kakor kje. Veliki centri se še kar hvalijo z obiskom. Očitno ta trend v Slovenijo še ni prišel čisto zares. Slovenski potrošnik

»Če bi bilo manj dajatev na zaposlenega, bi imeli večje plače, več bi trošili in posledično bi z državo vred vsi imeli več. Še po vseh teh letih ne razumem, zakaj imamo na plače še drugi bruto, o katerem se nikoli ne govori.«

očitno še vedno rad združi nakupovanje s preživljanjem prostega časa. Kar je žalostno glede na čudovito naravo in vse druge možnosti, ki jih imamo. Da velik del mestne populacije nedejše še vedno preživlja v trgovskih centrih, se mi zdi preprosto čudno.

Kaj je za vas kot trgovca največji izziv? To, da tuji diskontniki precej lažje obvladujejo stroške?

Boštjan: Odvisno, kako človek gleda. Mi dokazujemo, da tudi kot manjši ponudnik lahko konkuriramo večjim evropskim verigam, kljub temu da moramo stroške na mnogih področjih bistveno zmanjšati in prilagoditi. Po istem zgledu bi se lahko ravnala tudi Slovenija. Kot majhna država v družbi večjih bi lahko izkoristila določene prednosti in napredovala bolj, kot si predstavljamo.

Pri vas ni nalepk ali drugih otroških sistemov. Kako ohranjate potrošnikovo zvestobo?

Boštjan: To vprašanje si postavljamo vsak dan znova. To je uganka za vse. Skušamo se odzvati na potrebe kupcev in jim pomagati reševati njihove težave na najboljši možen način.

Kako pomembni se vam zdijo oglaševanje, sponzoriranje, doniranje ...?

Boštjan: Naš marketinški delež je bistveno nižji od konkurentov, tudi zaradi nižje razlike v ceni, in posledično smo manj vidni. Pri tem se trudimo biti družbeno odgovorni do svojega okolja, zato sponzoriramo in z donacijami podpiramo razna društva in organizacije, za katere imajo občine in država vedno manj po-

»Naš problem je, da ne damo pravih ljudi na pravo mesto. Kot družba se moramo naučiti narediti ta korak. Pravim ljudem je treba na pravih položajih dopustiti, da uresničijo svoje talente.«

sluha in denarja. Na ta način smo v lokalno okolje zelo vključeni.

Kako pogosto dobivate tovrstne prošnje?

Boštjan: Večkrat dnevno. V poplavi vsega skušamo najti pravo mero in pravi namen.

Franc: Ob tem se večkrat vprašam, kdaj bo prišel čas, ko bo potrošnik dovolj osveščen, da bo vzel v obzir tudi kaj takšnega in ne bodo edino merilo pri nakupu akcije v tedenskih letakih.

Ampak kot sem bral, se tudi na tem področju stvari spreminjajo na bolje.

V podjetju ste vsi trije bratje, ampak kot sem slišala, niste ravno klasični direktorji s kravatami in z dragimi avtomobili.

Boštjan: (smeh) Kot vidite, je pestro in dela vedno dovolj. Oče je direktor, mama namestnica, vsi imamo razdeljene funkcije in stvari nemoteno tečejo. Sicer pa nismo sami. Kar 500 nas je v podjetju.

Kako ste kot oče svoje vrednote uspeli tako dobro predati naprej?

Franc: (smeh) Trening. Trd trening.

Boštjan: Tu se moram vmešati. Spet je treba reči, da izhajamo iz kmetijstva, in to je popotnica, ki jo bomo naslednjim rodovom težko dali. V kmetijstvu se naučiš, da z današnjo setvijo jutri še ne boš žel. Naučiš se, da vsak dan šteje, in to te spremlja pri delu.

Kako motivirate svoje zaposlene?

Franc: Govorimo, da je treba delati z ljubeznijo.

Boštjan: In ne uporabljamo izrazov, kot so človeški viri in delovna sila. Mislim, da nam je v teh letih uspelo ustvariti izvrsten kolektiv. Brez njega nam ne bi uspelo ustvariti takšnih rezultatov, brez teh ljudi bi bilo podjetje samo lupina.

Franc: Je pa včasih težko razumeti, koliko časa ljudje potrebujejo, da se vživijo v tako miselnost in da ozavestijo, da je biti trgovec lepo.

Boštjan: Žal je delo trgovca danes premalo cenjeno, trgovci sami pa si premalo prizadevajo, da bi bili res strokovni in samozavestni v svoji vlogi. Če govorimo o tehničnih oddelkih, kupec tam vedno bolj pričakuje tudi svetovalca, če ne že kar mojstra. Ampak slovensko šolstvo žal ne oblikuje dobrega kadra, večina je prepuščena nadaljnemu izobraževanju in osebni zavzetosti.

Franc: Vse te poklice bi morali izobraževati na peti stopnji izobražbe. Boljšim učencem je izpod časti iti v triletno šolo, tisti slabši pa tako delajo potem še program plus dve leti.

V javnosti se redko izpostavljate. Imate za to poseben razlog?

Franc: V tem ne vidim pretirane koristi in še dvorezen meč je. Če se pohvališ, si takoj označen za oderuha, če potarnaš, te obsodijo na propad. V bistvu je čudež, da v takšnih pogojih sploh še lahko kdo dela.

Franc Jager: »Verjamem v lepo prihodnost Slovenije.

Ima dober geografski položaj, krasno naravno razgibanost, stabilnost. Tu živijo delavni in sposobni ljudje. Edini problem je, da se ne znamo dovolj ceniti. Zakaj ima tuj kapital v naših podjetjih boljše rezultate, če so na vodilnih mestih prav tako naši ljudje? So pa za razliko od drugih morali zrasti v razmišljanju, se izobraziti in si razširiti obzorje.«

Spremljate dnevno politiko? Se jezite zaradi nje?

Boštjan: Ne prav veliko. Ne utegnem.

Franc: Jezim se ne. Enkrat sem si zapomnil misel, da večina tistih, ki ne delajo prav, tega sploh ne ve. In za razsvetljenje teh lahko samo moliš.

Vas ljudje drugače gledajo, odkar ste na lestvici najbogatejših?

Franc: Mislim, da ne. Kar smo ustvarili, je zrastle s trdim delom in še vedno trdo delamo. Vsi verjetno ne, večina pa to razume in ne spomnim se kakšnih slabih odzivov. Verjamem, da je treba naprej širiti pozitivno in se ne ozirati na vse ostalo.

Kdaj ste zase rekli, da ste uspeli?

Franc: Ko sem šel na svoje. Tisti dan je bil največji dosežek. Začetek je najbolj pomemben. Vse ostalo je zgolj nadaljevanje.

Vas je bilo kdaj strah, je bilo kdaj zares težko?

Franc: Ne, strah me ni bilo. Toliko sem hodil po tujini, da sem si rekel, če oni znajo, zakaj ne bi še jaz. Seveda še

zdaleč ni bilo vedno lahko. Ko sem začel, sem imel načrte, ambicije, denarja pa ne. Banke so hotele visoke obresti, investicije se niso izšle, prišel je čas za plače ... Finančni krč je največja bolečina za tiste, ki želijo delati na neki realni osnovni. To je bilo hudo. In potem pride trenutek, ko se moraš umiriti, se ustaviti in verjeti, da bo vsak naslednji dan boljši od prejšnjega.

Živite drugače kot pred 25 leti?

Boštjan: Še bolj delamo (smeh).

Franc: V podjetništvu je problem v tem, da si z vsako investicijo kupiš samo še več dela. Namesto da bi si kupil užitke. Več premoženja in več zaposlenih pomeni samo še več dela in več skrbi. Po drugi strani je to način življenja, v katerem uživaš. Drugi se pogovarjajo o tem, kako se nič ne da, ti pa o tem, kako bi lahko kaj ustvaril.

Kaj je za vas užitek? Slišala sem, da se odpravljate na dolgo potovanje.

Franc: Sprostitev. Da, res, v Brazilijo grem. Zdaj sem bil že večkrat in tam je način življenja

povsem drugačen. Ljudje so bolj umirjeni, ni takšnega tempa.

Boštjan: Letos ga ne vleče toliko, ker ni zime (smeh).

Franc: Da, sonce je tisto. Ne maram megle. Letos je sicer sonca veliko tudi pri nas. Ampak rad grem, mislim, da si zaslužim. Sploh pa sistem normalno deluje, tudi če me nekaj tednov ni. To je dober znak, pomeni, da so stvari dobro urejene.

Niste tiste vrste direktor, ki stvari težko spušča iz rok?

Franc: Globalni pregled že moraš imeti, v podrobnosti pa se ne smeš spuščati.

Boštjan: Marsikatero večje podjetje je naredilo to napako, da so vodilni opustili ta krovni nadzor. Dobro se mi zdi, da ga ima.

Franc: Moje področje so investicije in kadri.

Razmišljate o upokojitvi? Je to sploh predviden načrt?

Franc: Vprašanje. Dokler se čutim sposobnega in imam dovolj energije, sploh ne razmišljam, da tega ne bi počel. Po drugi strani mora biti podjetje zrelo, da lahko predaš vodstvo brez pretresov. Nič nimam še določenega.

Boštjan: Je pa to zagotovo tudi način življenja. Pri očetu vsekakor, a tudi pri mami. Mama je bila na primer že v pokoju, ko je začela spet delati. To je generacija, ki ni navajena sedeti križem rok. Podjetje pa je kot otrok, ki ga tudi ne moreš kar pustiti brez nadzora. To je tudi adrenalin, brez katerega si ne znaš predstavljati življenja. Od tega smo v neki meri odvisni, če si priznamo ali ne.

Ste v mlajših letih razmišljali o kakšni drugačni življenjski poti, bi delali kaj drugega?

Boštjan: Seveda so bile vedno odprte druge možnosti. Študiral sem pravo, kar v tistem času ni imelo veliko zveze s tem, kar smo počeli doma. Brat je šel v kmetijsko stroko, ker smo takrat še aktivno kmetovali. Samo mlajši brat je izbral ekonomijo, ki je neposredno vezana na družinski posel. Ampak nekako smo se vsi našli tu, težko je ločiti, kaj je družina in kaj podjetje. Vse je nekako prepleteno.

Ko se ozrete nazaj, je kaj, kar bi danes naredili drugače?

Franc: Mislim, da nič posebnega. Vse je v redu. Včasih poslušam Radio Ognjišče in zadnjič sem ujel papeževo pismo. Bo kar držalo, ko je rekel, da je pomembno imeti sanje in še bolj pomembno, da nikomur ne dovoliš, da bi te prepričal, da jih ne moreš doseči.

Kaj loči uspešne ljudi od neuspešnih?

Franc: Težko je pri toliko milijardah ljudi posploševati. Eni so zadovoljni s tem, drugi s čim drugim. Če se greš podjetništvo, je bistvo v vztrajnosti. Brez vztrajnosti v tem poslu nimaš česa početi. To je tako kot s petjem. Ne moreš peti, če nimaš talenta. Čeprav mislijo, da lahko v trgovini vsak dela, je tudi za trgovino dobro imeti malo talenta.

SAŠKA T. OCVRK, foto: SHERPA

Spomin na nevsakdanjo Celjanko

Pokrajinski muzej snuje razstavo o slikarki Thei Schreiber Gammelin, sopotnici Alme Karlin – O Celjanki Gammelinovi je v Nemčiji izšla obsežna knjiga

Letos bosta za kulturo na Celjskem in širše dve pomembni obletnici. Konec marca bo minilo 110 let od rojstva Thee Schreiber Gammelin (1906–1988) in oktobra 85 let od njenega prvega prihoda v Celje, to je k bodoči sopotnici Almi Karlin. Na obletnici bo spomnila razstava Pokrajinskega muzeja Celje, ki bo končno opozorila na izjemno zanimivo Gammelinovo. Na Slikarko – partizanko – mistikinjo, kot je naslov obsežne knjige o njej, ki je izšla v Nemčiji pred šestimi leti.

»Thea je podobno kot Alma spregledana ženska in dokaj tragična osebnost,« pravi o Gammelinovi raziskovalka njenega življenja in dela Barbara Trnovec, kustosinja iz pokrajinskega muzeja, ki razstavo pripravlja. Večina Celjanov jo je poznala kot »žensko, ki je živila s svetovno popotnico

Almo Karlin«. Gammelinova je bila močna osebnost, ki je kot slikarka ustvarila zanimiva dela, med katerimi so velika platna.

Iz svoje mladosti se spominjam Gammelinove s celjskih ulic kot ženske, ki je po mestu hodila z nahrbtnikom, kar je bilo za tiste čase zelo čudno. Vsi ljudje seveda niso vedeli, da mora vse, kar je v mestu nakupila, znositi visoko na hrib nad Pečovnikom. Z nahrbtnikom je bilo to prenašanje za žensko, ki ni bila več mlada, najlažje. Ob sebi je po mestu vodila svojega najboljšega prijatelja, psa. Že na njenem obrazu je bilo mogoče razbrati, da je ženska nekaj posebnega. Potem se je po Celju govorilo, da pri svojih petdesetih letih študira teologijo, kar je bilo za tiste čase za žensko nekaj izjemnega. In to celo v srednjih letih!

Treba je spomniti, da po-vojnja generacija o danes

tako priljubljeni Almi Karlin ni vedela skoraj nič, saj je bil njen hud »greh«, da je pisala v nemščini. In v povojnih letih je precej ljudi nemški jezik skorajda izenačilo z nasiljem nacističnega okupatorja na Štajerskem. Čeprav sta bili Karlinova in Gammelinova zapriseženi protinacistki, ki ju je nacistična oblast preganjala. Sodelovali sta s slovenskim partizanskim gibanjem.

Usodni radio

Gammelinova je preživela mladost na severu Nemčije, v bližini pristaniškega mesta Rostock. Hči evangeličanskega pastora je študirala slikarstvo in glasbo v Rostocku, Stockholmu in Berlinu ter potovala po Evropi. To za tiste čase seveda ni bilo nekaj vsakdanjega.

Thea je nato nekega dne med likanjem poslušala berlinski radio in prisluhnila predstavitvi potopisa Alme M. Karlin. Navdušena Gammelinova ji je pisala, Karlinova ji je na koncu odgovorila s povabilom v daljno Celje. Osmega oktobra 1931 je Gammelinova prestopila mejo kraljevine Jugoslavije na Jesenicah. Rodilo se je veliko prijateljstvo, ki je trajalo do smrti.

Veliko mlajša Thea je bila v tem odnosu podrejena osebnost, saj je bila Alma do nje zelo stroga. Kot je ugotovila raziskovalka njenega življenja in dela Barbara Trnovec iz pokrajinskega muzeja, je Thea svoje življenje z Almo opisala kot »duhovno skupnost«. Alma je po drugi strani Theo imenovala »sestrska duša«. Za Trnovecovo, ki je najprej raziskovala življenje in delo Karlinove, je bilo dragocen vir neobjavljeno delo Gammelinove z naslovom Dvoje življenj, en cilj. Zdaj, ko pripravlja Tr-

Sestrski duši, ki sta postali sopotnici. Na levi strani svetovna popotnica Alma Karlin, na njeni desni slikarka Thea Schreiber Gammelin. (Iz rokopisne zbirke NUK)

Slikarka Thea Schreiber Gammelin v mladih letih. Nevsakdanje Celjanke se še marsikdo spominja. (Iz rokopisne zbirke NUK)

Razstavo o izjemni Celjanki Thei Schreiber Gammelin pripravlja Barbara Trnovec, kustosinja pokrajinskega muzeja.

Na razstavi o Gammelinovi bo med drugim na ogled njenih pet velikih platen. Restavrira jih restavratorica pokrajinskega muzeja, akademska slikarka Jasna Radšelj.

novčeva razstavo o ustvarjanju Gammelinove, je to zanjo enako dragocen vir. Slišati je mogoče, da naj bi to delo Gammelinove izšlo v knjižni obliki.

In kako je izgledal vsakdan velikih prijateljic? Skupno gospodinjstvo je imela na skrbi Gammelinova, Karlinova se je posvečala pisanju. Gammelinova je prav tako skrbela za promocijo knjig svetovne popotnice in si je med drugim dopisovala s švedsko pisateljico Selmo Lagerlöf, Nobelovo nagrajenko. Celjski vsakdan Thee in Alme je bil v znamenju obiskovanja jutranjih maš in popoldanskih sprehodov, je izvedela Trnovecova. Piskala je različne ljudi, ki so prijateljici poznali.

Teozofki kot lezbijki?

Pozneje sta se preselili na hrib nad Pečovnikom, kjer se je končalo tudi njuno skupno življenje. Obe sopotnici sta bili teozofinji, vendar se je Gammelinova – hči evangeličanskega pastora – pozneje vključila med katoličane. Priključila se je celo tretjemu redu sv. Frančiška Asiškega. Še več, študirala je na ljubljanski teološki fakulteti, kjer je bil njen – takrat mlad – profesor današnji kardinal dr. France Rode. V njenem študentskem indeksu je mogoče videti, da se je prikopala skoraj do diplome. Poučevala je celo verouk, menda v Šentvidu pri Grobelnem. Sopotnici sta pokopani v skupnem grobu na pokopališču na Svetini.

Že v času skupnega življenja Karlinove in Gammelinove naj bi se pojavile govorice o njuni nevsakdanji življenjski skupnosti. Ugibali naj bi, ali gre za istopolno, lezbično

skupnost dveh žensk. »Nekateri Celjani bistva tega prijateljstva niti niso razumeli,« komentira odnos dveh tesno povezanih prijateljic raziskovalka Trnovecova. Šlo je za duhovno sestrstvo, kot sta odnos označevali že prijateljici. »Moramo se zavedati, da sta bili obe teozofinji. To je močno oblikovalo njun pogled na svet in na medčloveške odnose,« poudarja Barbara Trnovec.

»Mene sicer ne zanima, kdo s kom živi in kdo koga ljubi,« pravi Trnovecova, ki želi resnico. Tako kot ni res, da je bila Karlinova nacistka, kar se je tudi govorilo, po njenih ugotovitvah tudi ni res, da je bila Karlinova lezbijka. O domnevnem lezbičnem odnosu z Gammelinovo se je začelo ponovno precej govoriti po monodrami Alma, ki jo je napisala Uršula Cetinski in igrala Polona Vetrlih. Trnovecova omenja zapis Karlinove same, da je imela tudi ljubimce. Karlinova je bila celo zaročena s svojim kitajskim učencem iz Londona, ki naj bi jo odpeljal na Kitajsko. Njena največja ljubezen naj bi bil Japonec gospod I. na Tajvanu.

Knjiga o Celjanki v Nemčiji

Razstava celjskega pokrajinskega muzeja o Thei Schreiber Gammelin bo odprta oktobra. Restavratorica muzeja, akademska slikarka Jasna Radšelj že restavrira pet velikih olj na platnu, ki so del slikarskega ustvarjanja Gammelinove. Prav tako bodo razstavljene originalne predloge njenih ilustracij knjige Alme Karlin z naslovom Isolanthis. Manjkalo ne bo niti portret svetovne popotnice, ki je delo njene sopotnice. Poleg slikarskega

ustvarjanja Gammelinove bo Trnovecova orisala življenjsko pot te nevsakdanje Celjanke in tudi odnos obeh prijateljic. Raziskovalka Barbara Trnovec tako prosi vse, ki hranijo kakršnekoli predmete ali podatke, povezane z Gammelinovo, da se povežejo z muzejem.

Treba je povedati, da so spomin na Theo Schreiber Gammelin obudili celo v njeni rodni Nemčiji, kjer je preživela le mladost. Ko sem pred nekaj meseci na knjižni polici knjižnice zagledal delo Slikarka – partizanka – mistikinja, in to celo v nemščini, sem bil nemalo presenečen. Na naslovnici knjige z več kot tristo stranmi je bil portret ženske, ki sem jo večkrat srečal na celjskih ulicah.

V knjigi o Gammelinovi je podrobno opisano njeno življenje in delo. Avtor med drugim omenja, da so slikarsko delo komaj 18-letne Thee, uporabili kot oltarno sliko pokopališke kapele v kraju Brunshaupten v Nemčiji. Avtor Matthias Burkhardt opisuje tudi, kako je Gammelinova v srednjih letih v novi domovini ostala lačna novega znanja. »V svojem letniku je bila med samimi mladimi moškimi edina ženska. Kljub temu se ni tam »omici«, ki je želela znova študirati, nihče posmeheval,« opisuje Burkhardt v knjigi njen študij na teološki fakulteti v Ljubljani. Tako »stari« študenti so bili v tistem času nekaj izjemnega. Nič čudnega, saj je bila v različnih pogledih izjemna tudi Thea Gammelin Schreiber. Žal to ugotovljamo šele dolga leta po njeni smrti.

BRANE JERANKO
Foto: BJ

S pristrčnimi pozdravi iz Sv. Jurija ob Južni železnici!

Martin Čater – zbiratelj starih razglednic Šentjurja in okolice

Bilo je pred več kot dvajsetimi leti, ko je v neki starinarnici Martin slišal še danes nepozabne besede. »Veš, zbirateljstvo je kot neke vrste droga. Ko te zagradi prava strast, te ne izpusti nikoli več.« Kot pravi sicer znan šentjurski ljubiteljski slikar, ga ta strast nikoli ni prevzela čez mejo obvladljivega, a se vsak dan bolj zaveda, kako preroško resnične so bile tiste besede. Danes njegova zbirka obsega na tisoče razglednic, pravi adrenalinski naboj pa se sprosti ob lovu na eno in edino ...

»V svet razglednic me je vpeljala že moja stara mama Pavla Čater,« se spominja Martin. Tudi zaradi nje so drobne kartonaste kartice s podobami na eni strani in pristrčnimi pozdravi na drugi postale veliko več kot zgolj orumenel star papir. »Ko se enkrat poglobiš v ta svet, si moraš nujno izbrati svoja prednostna področja. Sam na primer zbiram krajevne razglednice Šentjurja in okolice, umetniške razglednice, motive starih ladij in portrete otrok.« Danes je v Martinovi zbirki približno 80 tisoč razglednic. V njegovem šentjurskem opusu je 155 razglednic in osem dopisnic, poleg njih ima tudi štiri pisma, od katerih najstarejše nosi datum iz leta 1863. »Obstaja še dvanajst ali celo petnajst razglednic s šentjursko motiviko, s katerimi bi rad nekoč zbirko dopolnil. Vse ob svojem času. Eno najbolj zaželenih šentjurskih razglednic sem v zbirko na primer dobil leta 2014. Čakal sem jo dolgih dvajset let!«

Poštno romanje na Nemško in nazaj

Pred leti je Martin zbiral še vrsto drugih reči, a se je zaradi logističnih razlogov nazadnje bolj ali manj omejil na tiskano gradivo. In razglednice imajo tu prav posebno mesto. »Lov za točno določeno razglednico je poln adrenalina. Nikoli ne veš, kdaj in kje boš našel nanjo. Nekomu drugemu ne pomeni nič, tebi pa veliko. V svoji zbir-

Ena bolj zabavnih razglednic je z Resevne romala na Hrvaško. Neki zagrebški pohodniki so svoji prijatelji Ančki pisali, da naj hvali boga, da je ostala doma. Pot na Resevno je namreč tako zahtevna in naporna, da jo je od 12-članske odprave zmoglo le sedem ljudi in je imela res srečo, da se je izognila tem nepredstavljamim mukam.

Zbirateljska meka je vsakoletni sejem Kolekta v Ljubljani. Tja pridejo zbiratelji in ponudniki iz številnih držav vsega sveta in tam lahko človek najde marsikaj. Če si za brskanje seveda vzame dovolj časa. Posebno doživetje je brskanje za slovenskim razglednicami na boljših sejmi v tujini.

ki imam nekaj zelo redkih, na primer tisto, ki podoba Šentjurja prikazuje v sodu. Žal je nekdo odtrgal znamko, vendar je vseeno dragocena. Nekaj imam zelo podobnih, včasih sem celo mislil, da so povsem enake, in sem zato katero tudi izpustil. A ko se poglobiš, ugotoviš, da je prav vsaka drugačna – edinstveno jo naredijo drugačen napis, zrcalna fotografija, žig, naslovnik, zgodba v ozadju in še bi lahko našteval.« Iskanje zaželenih razglednic je kot detektivsko delo, ki zahteva nenehno brskanje po boljših sejmi, ponudbah avkcijskih hiš in spletnih portalih. »Pri tem si zbiratelji pomagamo. Ne moreš imeti pregleda nad vso ponudbo, tako pa smo z Markom Karlinom in s Tomažem Kolarjem ves čas na zvezi in takoj, ko kdo opazi kaj, kar bi zanimalo drugega, obveščevalni sistem deluje,« svoj dnevni ritual opiše Martin. Razglednice iz naših krajev so v zadnjem stoletju najpogosteje roma-

le na Nemško in Avstrijsko in prav na teh trgih jih je še danes najpogosteje mogoče najti.

Razglednica kot statusni simbol

Žal šentjurska razgledniška bera ne premore tehnike litografije, ki je podobe obarvala. Zgodnje razglednice, ki so kljub vsemu obarvane, so običajno retuširane. Ena najstarejših šentjurskih razglednic prikazuje železniško postajo konec predprejšnjega stoletja, okrog leta 1890 ali 1895. S to razglednico je Martin na veliko veselje njenega upravitelja Mihaela Bučarja obogatil tudi zbirko muzeja Južne železnice v Šentjurju. Da se je na razglednici znašel prav ta motiv, glede na pomen železnice v kraju seveda ni naključje. Na splošno pa je bila izdaja razglednic pred več kot sto leti stvar finančne moči in osebne razgledanosti. »Privoščili so si jih lahko le najbogatejši posamezniki, ki so v tem videli statusni simbol in finančni interes ter so jih tudi tržili. V Šentjurju je v tem pogledu izjemno vlogo opravil trgovec in gostilničar Rudolf Dobovišek. Njegova posest z mogočno trško hišo je stala na mestu, kjer danes stoji upravna stavba nekdanjega Alposa. Prav po Doboviškovi zaslugi so se ohranile mnoge podobe Šentjurja, ki jih že dolgo ni več.«

Trenutek časa ujet na papir

Poleg fotografije, ki je običajno že sama po sebi nadvse

Kot pravi Martin Čater, je bilo zbirateljstvo nekoč zelo razširjen konjiček. Danes pa se je mladina skoraj preselila v virtualni svet. »Ampak tam ne razvijamo prav veliko socialnih veščin, ki jih spodbuja zbirateljstvo. V prihodnosti bi čar tega konjička rad predstavil tudi otrokom v šolah in vrtcih.«

zgovorna, je vsaka razglednica tudi tiha priča neke osebne zgodbe naslovnika in pošiljatelja. Mozaik nekega utrinka zgradi pošiljatelj, njegovo sporočilo, žig, znamka in prejemnik na drugi strani. In te zgodbe so tako različne, kot smo različni ljudje. Od vzorno lepopsnih besed do komaj berljivih sporočil je

vsaka razglednica po svoje polna veselja, žalosti, ponosa in še cele palete drugih čustev. »Pogosto so iz Šentjurja na primer pisali dijaki, ki so obiskovali kmetijsko šolo. Motivi na sprednji strani so bili večinoma krajevne vedute. Zanimiva je razglednica, ki prikazuje smučanje na Križu. Tam se otroci še danes

»Ko zaslediš iskano razglednico, si jo seveda nadvse želiš. A z leti sem se naučil, da ni treba z glavo skozi zid. Če ne tokrat, bo pot do mene našla drugič. Cene so odvisne od mnogih dejavnikov. Tudi od tega, kako slabo prikriješ svoje navdušenje nad najdbo in kako dober pogajalec si – začne se pri nekaj evrih in lahko preseže stotaka ali dva.«

sankajo. Na splošno so razglednice, ki prikazujejo ljudi, takratno nošo in običaje, še bolj zaželeni. Bolj dragocene so tiste poslane, imam pa tudi nekaj primerkov fotografij, ki so ostale le v idejni zasnovi. Mnoge je posnel znan celjski fotograf Josip Pelikan. Znane družine, med drugimi tudi Ipacvi, so fotografije različnih družabnih srečanj kasneje uporabile kar za unikatno razglednico.

Dragocena zbirka kmalu v knjigi

Vrednost njegove zbirke je za Martina seveda neprecenljiva. Takšna je tudi za Šentjur. »Čisto lahko si predstavljam, da bi zbirko nekoč podaril svojemu kraju, vendar res ne bi rad, da bi končala pozabljena v kakšni zaprašeni omari. To je nekaj, kar bi moralo biti ljudem dostopno.« Nekdanje podobe Šentjurja so se namreč fotografsko ohranile v veliki meri zgolj na razglednicah. Čas obeh vojn in tudi povojne evforije ohranjanju takšnih najdb ni bil ravno naklonjen. Veliko dragocena gradiva je končalo v ognju ali mlinih za star papir. »Včasih od koga slišiš, da si kramar. Mogoče res. Ampak to je nekaj, kar me navdaja z zadovoljstvom in hkrati ohranja neprecenljiv del naše skupne zgodovine.«

Kot kaže, bodo kmalu najlepše in najbolj dragocene razglednice Šentjurja zbrane v tiskani monografiji. Prve priprave za izdajo knjige so se že začele, medtem ko je ideja stara že več let. Kot pravi Martin Čater, bodo med njegovimi razglednicami in tistimi iz zbirke Martina Kovarčiča iz Stopč, Cveta Erjavca iz Šentjurja ter šentjurske in celjske knjižnice izbrali najbolj posebne. Monografija naj bi bila spomenik nekdanjim podobam celotne občine Šentjur, ne zgolj samega mesta. In morda se bo na straneh težko pričakovane knjige našel prostor tudi za najbolj sočne in zanimive zgodbe, ki se običajno začno z »lepimi pozdravi ...«

SAŠKA T. OCVRK
Foto: GrupA

»Vsem, ki mi rečejo, da je šov Slovenija ima talent iz mene naredil zvezdo, rečem samo to, da je to lahko šele začetek, potem je treba veliko delati.«

»Odprla so se mi vrata v drug svet«

Aleksander Štrucl, znan tudi pod imenom Magic Alexander, po snemanju na BBC vedno bliže Las Vegasu

Z Aleksandrom Štruclom, mladim 20-letnim Celjanom, smo se pogovarjali dan po obisku Londona, kjer se je po noriji snemanja na BBC sproščal in opravil še nekaj poslovnih zadev. Je čeden, simpatičen, ciljno naravnani mladostnik, ki zelo spominja na Leonarda DiCapria v mladih letih. Fant je s pomočjo trikov s kartami odkril popolnoma nov svet čarovnije, ki ni prevzel samo njega, ampak je s svojimi veščinami navdušil številne znane Slovence in v zadnjem tednu tudi več milijonov Britancev. »Ko sem spoznal čarovniške trike, so se mi odprla vrata v drug svet. To mi je spremenilo življenje.«

Aleksander Štrucl je pri desetih letih odkril svet čarovnije. Sošolec mu je pokazal majhen trik z izginjanjem zobotrebca. »Bil sem popolnoma iz sebe, nisem mogel verjeti. Ko sem prišel domov, sem celo noč brskal, kako mu je uspel ta trik. Ko me je naslednji dan naučil trika, me je čisto prevzelo. Začel sem se zanimati za čarovništvo in se naučil vedno več trikov,« pove Aleksander in nadaljuje, da njegovo prvo srečanje s pravim čarodejem ni obrodilo pozitivnih sadov. »Ko je imel moj brat rojstni dan, to je bilo veliko let pred sošolčevim trikom, je pri nas nastopil čarodej za otroke, ki je kazal čarovnije s kartami, z zajci, rutami. A me ni navdušil, vendar ne zato, ker ni bil dober, ampak ker me enostavno njegovi triki niso prevzeli.«

Magija odžene sramežljivost

S pomočjo magije je v sebi odkril še druge vrline. »Ko sem bil še v osnovni šoli, sem si zelo želel nastopati na odrih, a sem bil preveč sramežljiv. A s kazanjem trikov sem se odprl. Vsak lahko zna trik, a da ga zna predstaviti, mora imeti talent.« Njegovi nekdanji sošolci opažajo velike spremembe v njegovem obnašanju in kar ne verjamejo, da je ista oseba.

Aleksander je med različnimi možnostmi čaranja – komična magija, odrska magija, »close up«, karte, branje misli, premikanje predmetov, iluzije – izbral karte. »Želel sem biti drugačen in sem se spustil v eno najmočnejših čarovnij, to so manipulacije. Imenujejo jo tudi kraljica magije, saj zahteva zelo veliko treninga. Po šest ur na dan se učiš samo en trik, ker je tako težek. Ko osvojiš določeno veščino, ti je nihče ne vzame. Veliko čarodejev se tega izogiba, saj je za to treba ogromno vaje, še danes vadim po štiri ure na dan, da ohranjam veščine.«

Lahko bi bil tudi iluzionist. Ti so med ljudmi veliko bolj zanimivi, a Aleksander namigne, da je čarodejstvo najdražji konjiček na svetu, sploh zvrst iluzije. »Treba je kupiti različne pripomočke za ustvarjanje iluzij. Nikoli ne bom zapravljal denarja za trike, ki jih ne bi uporabljal. Poleg tega v Sloveniji ne vem, če so ljudje pripravljeni na takšen način čaranja.« Slavni iluzionist Dynamo presega mejo čarovnije in s triki kljubuje vsem zakonom logike. Njegove predstave si je ogledalo več kot milijarda ljudi, a mlad čarodej poudarja, da je zelo preprost človek. »Nič ni vzvišen, na čarovniškem sejmu sva skupaj pila čaj, a se sploh ne pozna-

va. Mogoče v našem svetu ni takšne tekmovalnosti kot kje drugje.«

Čarovniški triki za osvajanje žensk

David Copperfield ostaja »špica« v svetu iluzij, je človek, ki je presejal meje mogočega. Še vedno nastopa v Las Vegasu in še vedno ima okoli sebe lepe ženske. Obstajajo posebni triki za osvajanje žensk? »Zagotovo jih je imel David Cooperfield, jaz jih niti nimam. Res pa je, da se določeni moški naučijo trikov, da z njimi navdušijo nasprotni spol. V osnovni in srednji šoli so vsa dekleta nora na športnike in če nisi ravno takšen tip moškega, potem poiščeš kaj drugega, na kar ženske padejo.«

Triki za znane Slovence

Po letih vadbe, tudi po dvanajst ur na dan, in nastopih na raznih prireditvah in zabavah sta se z očetom, ki je njegov menedžer in velik podpornik, odločila, da uporabita spletni video-

kanal YouTube za promocijo. Domislila sta se, da bosta uporabila znane Slovence za njegovo promocijo. Več kot šestdesetim znanim Slovcem sta predstavila trike in posnela oddajo. Aleksander se je tako predstavil predsedniku Slovenije Borutu Pahorju, Zoranu Jankoviću, Janu Plestenjaku, tudi hrvaški pevki Severini. Za vsakega je izbral poseben trik. Vsi so bili navdušeni, tudi celjski župan Bojan Šrot.

»Z očetom sva se zelo potrudila, da sva prišla do njih. Glede na to, da nikogar ne poznavam, sva vse samo lepo prosila, če bi sodelovali pri triku. Borutu Pahorju sva poslala prošnjo in na odgovor čakala dva meseca. Sprejel naju je v predsedniški palači, bil sem zelo nervozen, saj je kazati trik najvišji politični osebi v državi nekaj posebnega.«

Lahko se zgodi, da ni odziva. »Če določen trik pri ljudeh ne učinkuje, potem pokažem drug trik. Najbolj so mi smešni tisti ljudje, ki hočejo zakriti navdušenje, da jim je moj trik všeč. Saj jim v očeh vidim.« Obstajajo znane osebnosti, ki jih je težje prepričati. Vsak je imel svoj način odziva. »Želel sem predvsem Sloveniji pokazati, da so znane osebnosti drugačne, kot se predstavljajo. Recimo skupina Siddharta. Člani skupine so vedno resni rokerji. A jaz sem jih po opravljenem triku pripravil do smeha.«

Slovenija ima čarovniški talent

Po objavi videov na YouTube je postal zanimiv tudi za enega najbolj gledanih šovov Slovenija ima talent. »Na šovu sem bila leta 2009, a žirantov nisem navdušil. Leta kasneje so

me sami poklicali, da bi sodeloval,« razloži udeležbo v oddaji, kjer se predstavijo različni talenti. »Slovenija ima talent mi je dala zagon, saj sem nastopal pred celo Slovenijo, ampak ta šov mi ni spremenil življenja. Če po talentih ne bi delal s polno močjo, potem ne bi bil tu, kjer sem zdaj. Vsem, ki mi rečejo, da je šov iz mene naredil zvezdo, rečem samo to, da je to lahko šele začetek, potem je treba veliko delati. Ker naslednjo sezono te bodo pozabili,« ostaja na tleh mlad čarodej.

Aleksander je v vmesnem času preizkusil tudi svoje igralske sposobnosti. Kljub hudi konkurenci je dobil vlogo za mladinski film Mi gremo po svoje 2. »V Celju je bila avdicija, na katero se je prijavilo ogromno otrok. Ko sem se moral na vpisnem listu opisati, sem napisal, da sem čarodej. Na prvem razgovoru sem imel minuto časa, da sem režiserja navdušil. Pokazal sem mu trik s kartami, ki ga je prevzel. Po dveh mesecih sem dobil klic, da sem sprejet v drugi krog. V prvem nas je bilo 6.500 otrok, v drugem približno 200. Spet sem naredil trik in režiserja prepričal, ostalo nas je 70. V času snemanja sem preživel najboljše počitnice. Večino časa smo bili v Bovcu. Vesel sem bil, da sta se z nami družila najboljša komika Jurij Zrnec in Tadej Toš.«

Britanska televizija obrnila svet na glavo

Na spletnem videokanalju je objavil tudi posebno dodelan trik, ki ga je izstrelil med britansko občinstvo. Posnel je trik z robčkom, ki se spremeni v origami ptička, in tega so opazili v medijski hiši BBC. »Ko sem dobil elektronsko pošto medijske hiše BBC, da bi z mano radi posneli oddajo, sem mislil, da se šalijo in sem vso stvar malce pustil pri miru. Ko je čez štiri tedne prišla še ena pošta, sem vedel, da gre zares. Od julija lani smo se dogovarjali, nato smo podpisali pogodbo in konec leta smo posneli oddajo. V januarju so predvajali prvo oddajo in odzivi so bili res neverjetni,« še ves v oblakih nadaljuje Aleksander. Tudi sam je navdušen nad posnetki. »Kot majhen fant sem si želel priti na višjo raven, kot je čarodejstvo v Sloveniji. Veliko ljudi ne ceni tega, želel pa sem dokazati, da lahko tudi v Sloveniji uspeš in pokažeš nekaj več.«

Čeprav mlad Celjan v Ljubljani uspešno študira na fakulteti za medije, gre po nastopu v Londonu vse bolj v smer, ki si jo želi že od otroštva. Tujina je nov velik svet in z nastopom na BBC je dobil odlično referenco za lažji vstop vanj. »Pri 17 letih sem spoznal čarodeja, svojega idola Jeffa McBridea, ki ima šolo čarovnij v Las Vegasu. Pred kratkim mi je pisal, da bi me rad imel v šoli. Ker nimam dovolj denarja, se je ponudil, da bi me štipendiral, kar je res neverjetno. Brez besed sem. Sanje vsakega čarodeja so, da pride v Las Vegas, ker je to največji trg za čarodeje. Marca ali maja bom odpotoval tja in bomo videli, kaj se bo zgodilo,« ves nasmejan in optimističen najin pogovor zaključuje Magic Alexander.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA

Aleksander Štrucl še vedno vadi po štiri ure na dan, da ohranja veščine.

Kako pravilno nagovoriti? Čarovnik, čarodej ali čarobnik?

Aleksander odgovarja: »Mi smo čarodeji, to je slovenski prevod iz angleške besede. A smo tudi čarobniki, ker smo čarobni umetniki. Čarodejstvo je umetniško delo, podobno kot igrilstvo.«

Z RADIEM CELJE IN TURISTIČNO AGENCIJO RELAX TURIZEM V GRČIJO NA OTOK KRF

 Relax® turizem

5% POPUST
ZA PRIJAVE DO 20. 2. 2016

Odhod: 14. 9. 2016

7- x ALL INCLUSIVE LIGHT
+
3 IZLETI
+
**AVTOBUSNI PREVOZ IZ CELJA
IN ŽALCA NA LETALIŠČE IN NAZAJ**
+
ANIMACIJA

Z vami bosta
voditeljici Radia Celje
Simona Brglez in Nena Lužar

Kristalno čisto morje nam bo za vedno ostalo v spominu.

PAKETNA CENA 499 EUR VKLJUČUJE:

prevoz na letališče Brnik in nazaj (vstopni postaji Celje, Žalec), asistenco na letališčih, manjši obrok na letalu

- 7-krat ALL INCLUSIVE LIGHT
- predstavnika RELAX TURIZMA v hotelu
- ekipo RADIA CELJE
- celodnevni izlet po otoku Krf
- ogled mesta Krf
- izlet z ladjico in ogled mesta Sivota
- organizacijo in izvedbo
- turistično takso
- osnovno nezgodno zavarovanje

DOPLAČILA:

- Stroški posredovanja 15 EUR
- doplačilo za odpovedni riziko RELAX 5 %
- ob doplačilu 20 EUR možnost namestitve v sobi s pogledom na morje

Uživali bomo v bazenu za odrasle
z ločenim otroškim delom.

Relax Klubhotel Corfu Senses

RELAX KLUBHOTEL CORFU SENSES 3*

Hotel je klimatiziran. Je prijeten manjši objekt (delno prenovljen v zimi 2013/14), v katerem so sprejemnica, manjša recepcija, glavna samopostrežna restavracija, TV- in internetni kotiček, manjše trgovine. Od športne ponudbe so na voljo vodna aerobika, pikado, biljard, odbojka, videoigre.

LOKACIJA: Agios Ioannis, 17 km do mesta Krf, 16 km do letališča. V bližini avtobusna postaja (povezava z glavnim mestom otoka), mini market.

PLAŽA: hotel je povezan s peščeno-prodnato plažo dolžine 150 m, na kateri je tudi pomol. Možnost uporabe ležalnikov in senčnikov do zasedbe mest.

STORITEV: ALL INCLUSIVE LIGHT (samopostrežni zajtrk od 8.00 do 10.00, samopostrežno kosilo od 12.30 do 14.00, samopostrežna večerja od 19.00 do 21.30, lokalne alkoholne in brezalkoholne pijače ob obrokih, uporaba brezžičnega interneta na območju skupnih prostorov, uporaba senčnikov in ležalnikov ob bazenu in na plaži, uporaba kopalnih brisač ob plačilu depozita).

Izlet v Sivoto

Odhod z ladjico iz pristanišča Krf v manjše turistično mesto Sivota, ki je v poletnem času priljubljeno postajališče za jadrnice, ki plujejo po Jonskem morju. Ogledali si bomo znamenito Modro laguno, v kateri so posneli istoimenski film. Tam bo tudi čas za kopanje in uživanje v prijetnem okolju. Nato bo sledil ogled mesteca Sivota, ki ima prijetne restavracije, bare, kavarne, trgovine, promenado in marino. Prosti čas za kosilo, ogled ali kopanje. Ob vrnitvi še ogled jame.

Izlet v mesto Krf

Ogledali si bomo znameniti trg Esplanade, ki je eden največjih javnih trgov v Evropi. Med drugim si bomo v mestu ogledali z arkadami okrašeno zgradbo Liston, imenovano po francoskem arhitektu De Lessepsu, ki je oče graditelja Sueškega prekopa. Danes je trg razdeljen na dva dela: na enem je igrišče za kriket, na drugem mestni park z vodometom. Sledi ogled nove trdnjave z obzidjem, ki so jo leta 1571 Benečani začeli modernizirati za obrambo otoka (trdnjava je bila končana leta 1576, celotno obzidje pa je bilo dokončano leta 1588). Ogledali si bomo tudi cerkev sv. Spiridona, ki je posvečena zaščitniku otroka Krfa in je zato tudi najbolj znana cerkev na otoku. Zvonik cerkve je hkrati najvišja točka mesta. Sledi ogled stare palače ob robu trga Esplanade, ki je ostanek iz britanskega obdobja. Med leti 1864 in 1913 je bila v njej poletna rezidenca grške kraljeve družine, danes pa so v njej muzej, arheološka služba in otoški arhivi. V mestu so tudi muzej azijskih umetnosti, arheološki muzej in bizantinski muzej.

Izlet po otoku Krf

Po zajtrku se bomo zbrali v recepciji hotela in se z avtobusom odpravili na celodnevni izlet po tem grškem biseru v Jonskem morju. Obiskali bomo Paleokastritso, čudovit zaliv s peščeno plažo. Na pečini nad zalivom je starodavni pravoslavni samostan. Nato se bomo odpravili proti polotoku Kanoni, od koder se odpira čudovita panorama na Mišji otok, ki je manjša verzija slovenskega blejskega otočka. Videli bomo tudi letališko stezo, ki je speljana le nekaj metrov nad morsk gladino. Pot bomo nadaljevali do mesta Gastouri, kjer si bomo ogledali palačo Achilion avstro-ogrske princese Sissi. Za konec pa bo na vrsti še najlepše. Obiskali bomo Sidari, ki nas bo očaral s prelepimi klifi, ki sta jih oblikovala morje in sonce. Morje je kristalno čisto in turkizne barve in ob prijetnem vremenu bomo zaplavali skozi kanal zaljubljenec in tako »zaznamovali« svoje ljubzensko življenje.

Čudovite utrinke smo si lani pričarali v Egiptu, za večno se nam bo v spomin vtisnil tudi grški otok Krf.

Čim prej se prijavite! Za vse informacije in rezervacije obiščite oziroma pokličite:

RELAX CELJE, Stanetova ulica 6, 03 428 83 20 / RELAX CELJE – CITYCENTER, 03 428 83 40 / RELAX ŽALEC, Ul. heroja Staneta 1, 03 712 13 30

Tudi za volanom je pomembno zdravje

Za vožnjo najbolj nevarne srčne in nevrološke bolezni

Celjski policisti še niso popolnoma končali preiskave okoliščin nesreče, ki se je pretekli teden zgodila pri Šmartnem v Rožni dolini. V trčenju osebnega in tovornega vozila je umrl 64-letni voznik avtomobila. Ker na kraju ni bilo nobenih zavornih sledi, je bila odrejena sanitarna obdukcija pokojnega, s katero bodo pojasnili okoliščine nesreče. Najverjetneje je do nje prišlo zaradi zdravstvenih težav voznika, kar bodo potrdili ali ovrgli rezultati obdukcije.

Do prometnih nesreč, katerih razlog je bolezensko stanje, prihaja največkrat zaradi obolenj srca in ožilja. Razlog za to je tudi, da se starost prebivalstva viša in s tem tudi pogostost tovrstnih obolenj. Obolenja,

pri katerih bi voznik moral zelo temeljito premisliti, ali bo sedel za volan, so tudi nevrološke bolezni, demenca, očesne bolezni in sladkorna bolezen.

Čeprav je mnenje javnosti pogosto takšno, da so za volanom nevarni predvsem starejši vozniki, je treba vedeti, da je staranje počasen proces in da se prve tovrstne spremembe, kjer moč ali hitrost in spretnost poenjajo, začnejo že pri 40. letu, čeprav najbolj vidne spremembe ljudje v sebi in na sebi opazijo med 50. in 60. letom. Ni organa, ki se ga starostne spremembe ne bi dotaknile. Srce in pljuča nimajo več toliko moči kot v mladosti, kosti in mišice delujejo drugače, imunski sistem je bolj okrnjen. Torej starost niso le leta, so tudi

bolezni, ki načnejo človeški organizem. In vplivajo posledično tudi na sposobnost vožnje.

Srčni infarkt za volanom

Tako imenovana koronarna bolezen je najpogostejši vzrok za nenadno srčno smrt, ki je hkrati vzrok za prometno nesrečo, ki se lahko konča tudi s smrtjo sopotnika ali drugega udeleženca v prometu. Statistika kaže, da je - kadar pride do nesreče zaradi smrti voznika - približno 20 odstotkov takšnih trčenj, kjer v nesreči umre še kdo drug. Nenadna srčna smrt v času vožnje je sicer redek dogodek, vendar je zanimiv podatek, da je v Evropi v primerjavi z Ameriko takšnih dogodkov izrazito več. Povprečna starost voznikov, ki med vožnjo umrejo zaradi srčnomišičnega infarkta in zaradi tega povzročijo trčenje, so pozna petdeseta leta. V povprečju četrtina oseb, ki zaradi obolenja umrejo za volanom, pred tem nava-ja simptome bolezni. Večjo verjetnost za srčno kap med vožnjo imajo moški. Čeprav je nenadna smrt za volanom kot vzrok za prometno nesrečo redka, strokovnjaki poudarjajo, da je vožnja

avtomobila stresna, kar pri bolnikih s stabilno koronarno boleznijo lahko povzroči povečanje ishemije (nezadostna prekrvavljenost srca).

Nevarne tudi nevrološke bolezni

Pri starejših voznikih je problem demenca. Kot je bilo pred časom pojasnjeno na simpoziju o starejših voznikih, ki je bil pred časom v Centru varne vožnje na Vranskem, študije kažejo, da takšni vozniki pogosto prenehajo voziti šele takrat, ko se jim zgodi nesreča. Ker se demenca začne postopno, ni povsem jasno, kdaj naj bi sposobnost za vožnjo ugasnila. Pri tem je znano, da je tveganje za nesrečo kar od 2- do 18-krat večje kot pri ostalih voznikih. Nevarna početja voznikov z demenco so upočasnjena vožnja, več napak na križiščih, manj zavedanja o drugih voznikih, slabša pasovna kontrola, pogostejše in nepričakovano zaviranje.

Glede na to, da je vedno več starejše populacije ljudi, se s tem zvišuje tudi število bolnikov z nevrološkimi boleznimi. Glede na njihov vpliv na vozniške sposobnosti nevrologi poenostavljeno

Rubriko Za zdravje ureja Simona Šolinič. Predloge oziroma ideje ji lahko posredujete na simona.solinic@radiocelje.com

razloženo voznike razdelijo v dve skupini. V prvi so tisti z akutnim začetkom in s počasnim ter pogosto le delnim okrevanjem. To so na primer bolniki, ki jih je prizadela možganska kap. Za te bolnike je bistveno vprašanje, če sploh bodo in kdaj bodo spet sposobni za upravljanje z motornim vozilom. V drugi skupini so bolezni z izrazito kroničnim in napredujočim potekom. Pri teh bolnikih se zdravstveno stanje slej ko prej toliko poslabša, da za upravljanje z vozilom niso več sposobni. Če se odločijo za vožnjo, v prometu predstavljajo veliko tveganje zase in za druge.

Zapleti pri diabetesu zmanjšajo sposobnost za vožnjo

K nevrološkim motnjam spada tudi epilepsija. V Sloveniji naj bi približno 40 odstotkov epileptikov imelo vozniški izpit. A je treba zapisati, da epilepsija predstavlja le majhno tveganje v prometu, saj naj bi se na njen račun zgodilo le približno 0,25 odstotka prometnih nezgod. Od tega je kar pri 15 odstotkih šlo za prvi epileptični napad. »Prav vse prometne nezgode, ki so jih povzročili ljudje z epilepsijo, ne gredo na račun epileptičnih napadov. Podatki kažejo,

da je teh le približno 11 odstotkov. Po drugi strani tudi vsak napad, ki se pripeti za volanom, ne povzroči prometne nezgode, temveč se to zgodi v polovici primerov,« kažejo podatki Psihiatrične klinike Ljubljana.

Tudi sladkorna bolezen v prometu ni tako nedolžna. Kronični zapleti tega obolenja lahko pri vozniku bistveno zmanjšajo sposobnost za vožnjo avtomobila. Če se sladkorna bolezen pridruži še arterijska hipertenzija, morajo biti takšni vozniki v prometu še toliko bolj previdni. Za varno vožnjo so nujni tudi redni pregledi pri oftalmologu, ki lahko ugotovi začetne znake očesnih bolezni, jih začne pravočasno zdraviti in s tem podaljša zmožnost za vožnjo. Kadar je vid v tolikšni meri okvarjen, da vožnja ni več varna, je prav, da oftalmolog bolniku to pojasni in o tem obvesti osebnega zdravnika, ki nato nadalje ukrepa.

Priporočila zdravnikov so, da je pomembna individualna odločitev, kdaj bolnik lahko vozi in kdaj ne. Odvisno je od stabilnosti bolezni, od časa po preboleli morebitni predhodni bolezni ali po kakšnem posegu. So pa to stvari, na katere morajo biti pozorni tudi osebni zdravniki in bolnike na možnost nesreče tudi opozoriti.

SŠol

ZDRAVILIŠČE LAŠKO
THERMANA
Laško

**OSTEOPATSKA-KIROPRAKTIČNA
AMBULANTA
V ZDRAVILIŠČU V LAŠKEM**

DR. VERSHININ ANDREY
DR. OSTEOPATIJE, ORTOPED, REVMATOLOG

TEL.: 03 734 51 28, GSM: 031 566 262
WWW.CENTERZDRAVJA.NET; E-POŠTA: VERSHININ.ANDREJ@GMAIL.COM

(S)hujšajmo
z Novim tednikom in Radiem Celje

Zdravstveni dom Celje

NIJZ Nacionalni inštitut za javno zdravje

TOP FIT
center za zdravje in rekreacijo

novi tednik
radio celje

Skupina skoraj nič ne greši

Čokolade, mastno hrano, nezdrava živila je že dala na stran

Zdi se nam, da imamo letos v akciji (S)hujšajmo z Novim tednikom in Radiem Celje izjemno skupino, kajti vsi člani so zelo povezani, se medsebojno bodrijo in vzpodbujajo. Na torkovi delavnici, kjer so se učili, kako pravilno »sestaviti krožnik« - pravzaprav tisto, kar je obrok na krožniku, so vsi pozorno poslušali, si zapisovali podatke, predvsem pa so pri sebi videli, kaj počnejo pri prehranjevanju narobe.

Da so dosedanje delavnice obrodile sadove, kaže podatek, da je skupina do zdaj shujšala že 60 kilogramov. Če smo bolj natančni, je »minusa« še več, a so okoliščine naredile svoje, saj so tri udeleženke manjkale zaradi zdravstvenih težav. Prvo naj bi položila gripa, druga naj bi imela poškodovano roko, tretja mišico. Mi jim pošiljamo

pozitivno energijo in upamo, da bodo že naslednji teden spet z nami.

Sicer pa so bili prisotni v torek prav simpatično razposajeni. Do zdaj sta največ shujšala Tanja Blatnik in Ivan Verdek - za več kot 5 kilogramov. Vsi se pridno potijo v fitnessu, večina se je že odpovedala pregrešnim razvadam. Nekateri so zmanjšali količino mesa v obrokih, skledo keksov ob televiziji so zamenjali s skledo sadja, več pojedjo zelenjave, hodijo več v hribe, odpovedali so se sladkarijam. Ker nam ni dalo miru, kam dajo sladkarije, če jih ne jedo več, smo jim namignili, naj se spomnijo tistega, ki se jih ne bo branil, saj bi rad težo pridobil in ne izgubil, in se rahlo nasmehnil. Kdo ve, morda pa naslednji torko dobimo kaj sladkega.

SŠol, foto: Grupa

Vsaka zapisana beseda s predavanj bo zlata vredna, ko delavnice ne bo več.

Krožnik pri obroku bi moral biti sestavljen iz 40 odstotkov zelenjave, 20 odstotkov mesa in 40 odstotkov priloge. Poleg tega bi moral človek ob tem zaužiti še solato. Tako je videti zdrav obrok.

Ivan Verdek

Verdek je do zdaj shujšal že za 5,9 kilograma. »No, če bi shujšal še kakšen dekgam več, bi bil še bolj vesel,« se nasmeji. Večkratno hujšanje do sedaj, ko se je trudil sam, ni obrodilo sadove, saj se je vedno zredil nazaj. »Verjetno sem ga »pobiksala« z napačnim načinom prehranjevanja, včasih sem dopolndne jedel zelo malo, nato pa sem se zvečer najedel preveč,« doda. Kot še omeni, je zdaj z jedilnika črtal nezdrava živila, tudi kruha ne je, alkohola še poskusi ne, omejil je tudi testenine. In temu se mu ni bilo

težko odpovedati. Prizna pa, da je kdaj posegel po kakšni čokoladi, ki mu zdaj kdaj pa kdaj le manjka ...

Zdrav človek bi moral na dan zaužiti od 400 do 600 gramov zelenjave, ki ima veliko vlaknin in zelo nasiti človeka, in od 300 do 400 gramov sadja.

Omamno dišeča opojnost vsakdana

Brez kave pri marsikom ne gre

Po jutru se dan pozna, pravi stari rek. Za ljubitelje kave pa velja, da se dan brez jutranje kave sploh ne začne. Naj bo espresso, kratek ali dolg, macchiato, naj bo instant, bela ali črna, kapučino ali mokačino. Vse to so različni okusi vsakodnevnih razvade. Trda rjava zrna, ki so po praženju tako omamno dišeča, so kot poživilo prvič zaznali že v devetem stoletju v Etiopiji. Zmleta v droben prah in pripravljena z vročo vodo ljubiteljem tega napitka vse do današnjih dni pomenijo čisto svojevrsten užitek.

Nekateri ljubitelji espressa - osnovne v specialni naprave pripravljene močne kave - ta omamno dišeč napitek srknejo naenkrat in potem le zadovoljno zapredujejo, drugi

spet ne morejo brez dodatka mleka. Veliko jih še vedno prisega na pravo turško kavo, vedno bolj razširjena je danes uporaba različnih instant kavnih napitkov.

Mnogi vsak dan začnejo s skodelico kave. Eni uživajo v samoti, drugim je pitje kave družabni dogodek in priložnost za klepet. Mnoge omamni vonj po kavi poživi, ponekod kavi dodajajo različne dodatke - od arom do alkohola.

Kava je seveda uporabna tudi v kulinariki, sploh pri

pripravi sladice. Od ledene kave do sladoleda, različnih krem in nadevov za peciva, dodajamo jo piškotom in v biskvite ter druge vrste testa. Že čisto preprost čokoladni puding z dodatkom nekaj žlic kave ali kavne arome dobi bolj poln okus.

Vsega so krive poskočne koze

Ena od legend namreč pravi, da je prve učinke kave v devetem stoletju zaznal etiopski pastir, ki je opazoval, kako so nje-

Kava

je napitek iz prevreth praženih in zmletih zrn rastline kavovca. Obstaja približno 60 različnih vrst kavovcev, ki dajejo različne vrste plodov, zato se močno razlikujejo tudi okusi kav. A okus kave ni odvisen le od vrste rastline, temveč tudi od podnebnih razmer in podlage, na kateri rastline rastejo. Na okus kave vplivajo tudi obdelava zrn, skladiščenje in celo postopek prevoza ter seveda način priprave.

gove kozice, ki so grizljale rdeče sadeže na drevesih ob pašniku, postale nena doma veliko bolj poskočne in igrive. Tudi sam je začel žvečiti sadeže kavovca. Kmalu se je to razvedelo in tudi drugi so začeli trgati in žvečiti rdeče sadeže, saj so jih poživiljali. Čez čas so Arabci ugotovili, da se da

iz rdečih sadežev narediti pijačo, ki ima podobne učinke, in tako so sadeži kavovca kmalu postali pomembno tržno blago.

V Evropo so kavo tako kot marsikatero drugo kulturno rastlino prinesli italijanski trgovci. Kava, ki je podaljševala budnost, je hitro postala priljubljena, leta 1645 pa so v Italiji odprli prvo kavarno. Danes so kavarne že na vsakem vogalu in ponujajo ogromno različnih vrst kavnih napitkov.

Najbolj cenjena uspeva na Jamajki, najdražja v Indoneziji

Kava Jamaica Blue Mountain je ena dražjih in najbolj cenjenih. Uspeva na Jamajki, in sicer na istoimenski planoti. Je blagega zaokroženega okusa in na trgu dosega izjemno visoke cene. Njene posebnosti so zelo dobre senzorične lastnosti in tudi to, da jo prevažajo v lesenih sodčkih.

Najdražja kava je zaradi svoje redkosti in posebnega okusa kava Kopi Luwak iz Indonezije. Nastane tako, da cibetovka (manjši lisici podobna žival) poje in prebavi kavne češnje. Cena surove kave se giblje pri približno 250 evrih za kilogram. Glavni kupci te redke in zelo drage kave so Japonci.

LEA KOMERIČKI
Foto: SHERPA

Večina trgovcev s kavo ne uporablja semen le ene vrste kavovca, ampak mešajo semena različnih kavovcev v točno določenih razmerjih.

Približno 70% svetovne populacije pije kavo vrste arabica, ki je bolj blaga in aromatična,

Približno 30% pa kavo vrste robusta, ki je bolj grenka, manj aromatična, a vsebuje 50 odstotkov več kofeina.

Kava je pomemben del življenja marsikaterega Zemljana, tudi Slovenk in Slovencev. Po podatkih Euromonitorja za leto 2013 največ kave spijejo na Finskem, kjer v povprečju porabijo 9,6 kilograma zrn kave na prebivalca. Sledijo jim Norvežani in Nizozemci, na četrtem mestu s 6,1 kilograma na prebivalca smo uvrščeni Slovenci.

Naredi doma

Še nekaj preprostih receptov za odlične kavne užitke v objemu doma. »Preprosto, hitro in učinkovito,« pravijo fantje, ki kavo pripravljajo v eni od priljubljenih celjskih kavarn. Kot osnovo vedno uporabimo klasično turško kavo.

Za razvajanje v mrzlih nočeh

Za tovrstno kavno razvajanje potrebujemo vse, kar potrebujemo za pripravo dobre turške kave. Pomembno je, da v vodo, še preden ta zavre, dodamo cimet (čajna žlička je dovolj) in namesto navadnega kot sladilo uporabimo vanilijev sladkor. Ob postrežbi lahko po vrhu dodamo smetano in čokoladni preliv ter seveda malo cimeta.

Kava karamela

V posodici za kavo najprej počasi segrevamo sladkor (ni pomembno, kateri). Med segrevanjem sladkor neprestano mešamo, dokler ne karamelizira. Nato to gosto karamelno tekočino prelijemo z vodo (s toliko, kolikor skodelic kave želimo pripraviti). To premešamo in počakamo, da voda zavre. Dodamo kavo, premešamo in ugasnemo gorilnik. Počakamo pet minut. Nalijemo in postrežemo.

Po napornem dnevu

Skuhamo klasično turško kavo, takšno kot nam je najbolj všeč. V skodelico že natočene kave nato dodamo irski kremni liker Carolans. Ta se dozira glede na napornost dneva.

Opojna tekočina, ki je za nameček še zdravilna

Seveda ne smemo zanemariti zdravilnih učinkov kave. Mnogi sicer vztrajajo, da je njeno uživanje škodljivo, a so vedno glasnejši tisti strokovnjaki, ki so to tezo ovrgli. Ti dokazujejo, da ima kava blagodejni učinek na telo, seveda, če jo uživamo v zmernih količinah. Glede dnevno priporočene količine so različna mnenja, načeloma se strokovnjaki strinjajo, da sta ena do dve kavi na dan povsem dovolj.

UČINKOVINE

Kava vsebuje kofein, a tudi veliko flavonoidov, ki delujejo antioksidativno. Prav tako vsebuje tudi vitamine in kalij. V eni skodelici kave je kar 11 odstotkov dnevno priporočene vrednosti vitamina B2, šest odstotkov vitamina B5, našli pa boste tudi magnezij in niacin.

BOLEZNI

Dokazano je, da kava zmanjšuje tveganje za nastanek določenih vrst raka, srčnih obolenj, alzheimerjeve in parkinsonove bolezni ter celo diabetesa tipa 2. Več študij je namreč pokazalo, da imajo ljudje, ki redno pijejo kavo, do 65 odstotkov manj možnosti, da dobijo alzheimerjevo bolezen, ki je glavni vzrok demence. Uživanje kofeina za 3 od 11 odstotkov pospešuje presnovo in pomaga pri izgorevanju maščob v telesu.

KOLIČINA

Seveda je tako kot marsikje drugje tudi pri uživanju kave pomembno, da ne pretiravamo. Če menite, da ste odvisni od kave in bi radi zmanjšali njeno uživanje, potem morate vedeti, da je treba količino popite kave zmanjševati postopno, da so odtegnitveni simptomi (glavobol in depresija) čim blažji, šok za telo pa čim manjši.

Kodeks sožitja

Kako so kodeks sprejeli dijaki in učitelji?

Menim, da je Kodeks sožitja dobro zasnovana ideja. Živimo v času krize vrednot. Zato je pomembno, da se vedno znova spominjamo, katere vrednote naredijo naše odnose mirnejše, uspešnejše, srečnejše. V šoli smo z uvedbo Kodeksa sožitja dobili dobro iztočnico, ki je lahko stalnica na primer pri organizaciji dogodkov. Upam, da se je kaj spremenilo v srcih in glavah dijakinij in dijakov, prav tako učiteljic in učiteljev. (Marko Radosavljevič, profesor)

Ko sem prišla v šolo, je Kodeks sožitja že bil, zato o spremembah v šoli ne morem govoriti. A je res, da takrat, ko se začneš šolati v šoli, vstopiš v pozitivno in prijetno okolje, v katerega rad prihajaš, in verjetno ima svojo vlogo pri tem tudi KS. Moje mnenje je, da je zelo dobro, da ga imamo, da obstajajo neka pravila življenja, na katera dostikrat v takšni in drugačni situaciji pozabimo. (Zala, dijakinja)

Pravila se mi zdijo v redu, čeprav se jih vsi ne držijo, še posebej ni dovolj medsebojnega spoštovanja in spoštovanja do šolske lastnine. Če nekdo res potrebuje in išče pomoč, pa mislim, da si med seboj pomagamo in dobimo pomoč tudi profesorjev. (Tim, dijak)

Mislim, da je KS sicer zelo dobra in pozitivna ideja za našo šolo, a po mojem mnenju se dijaki ne obnašajo drugače zaradi tega. Večina dijakov se drži osnovnih načel bontona, spoštovanja ..., kar nas učijo že starši. Je pa mogoče dobro, da nas KS včasih spomni na določene stvari, na katere drugače kdaj pozabimo. (Blaž, dijak)

Včasih se zdi, da se nekatere vrednote počasi izgublajo, zato je upoštevanje KS vsekakor dobrodošlo. Odkar ga imamo, opažam spremembe na bolje. Mnogo dijakov in dijakinij upošteva kodeks. Ne vedno in povsod, kot tudi ne vse zapisano, ampak razumejo osnovno sporočilo in namen KS. (Iztok Virant, profesor)

MALVINA ĐERMANOVIĆ, ŽANA HOČEVAR

Dijaki drugih šol so naredili svoj Kodeks sožitja in zapisali vrednote, ki se jim zdijo najpomembnejše.

Dijaki ustvarjajo na temo kodeksa.

Dobri odnosi so temelj

Vrednote, ki so zapisane v kodeksu sožitja in živijo na hodnikih naše šole

Kodeks sožitja Srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije je rezultat večletnega načrtnega prizadevanja šole, da bi razvila visoko stopnjo sodelovalne kulture in dobrega počutja dijakov, učiteljev in staršev. Dobri medosebni odnosi so temelj za kakovostno delo. Kakovost pa je odlika naše šole.

Psiholog Maslow je zapisal: »Največja bolezen sodobnega sveta je pomanjkanje vrednot.« Njegova misel je še kako živa prav v današnjem času, ko imamo pogosto občutek, da smo izgubili čut za temeljne človeške vrednote. Pripravo Kodeksa sožitja

smo zasnovali kot letoletni šolski projekt, pri katerem smo sodelovali dijaki, učitelji in starši.

Kodeks nam že nekaj let pomaga pri navezovanju in ohranjanju stikov ter nas usmerja k odgovornosti, medsebojnemu spoštovanju, miroljubnemu sožitju in predanosti dobremu. Spodbuja nas tudi h kakovostno opravljenemu delu in iskanju izzivov, ki nas plemenitijo.

Govoriti o vrednotah je brez pomena, če jih nimamo, zato si načrtno prizadevamo implementirati kodeks v vsakdanje življenje. Pri svojem delu ustvarjalno sledimo vodilu: »Čuti. Misli. Deluj.« Tako smo v okviru

projekta že posneli film o vrednotah mladih, pripravili animacijo kodeksa in izvedli tematske razredne ure.

V šolo vsako leto pride nova generacija in mi jo s Kodeksom sožitja seznanimo na že tradicionalni septembrski prireditvi na celjskem Starem gradu. Po posebnem protokolu dijaki sprejmejo kodeks, slišijo zgodbe o uspehu, spoznajo zanimive posameznike, predvsem pa starejše najuspešnejše dijake, ki se podpišejo v Zlato knjigo.

MATEJA ZORKO PAVŠAR,
SIMONA ČREP,
LIDIJA LESKOVŠEK
Foto: arhiv šole

Prireditev na Starem gradu, kjer se v Zlato knjigo vpišejo najuspešnejši dijaki.

Stran Mladi za mlade so pripravili dijaki Srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije.

Srednja šola za strojništvo,
mehatroniko in medije

Kodeks kot dobro prakso širimo tudi v druge države

Lani decembra je bilo v naši šoli zaključno srečanje mednarodnega projekta Etični kodeks, v katerem sta poleg naše šole sodelovali Srednja mašinska šola Novi Sad in Srednja šola za dizajn, grafiko i održivu gradnjo Split.

Zavedamo se, da s svojim delom, obnašanjem in ravnanjem sooblikujemo tako svet kot življenje drugih, kar je bilo tudi izhodišče projekta. Verjamemo, da predstavlja Kodeks sožitja primer dobre prakse, zato smo s projektom želeli širiti to idejo.

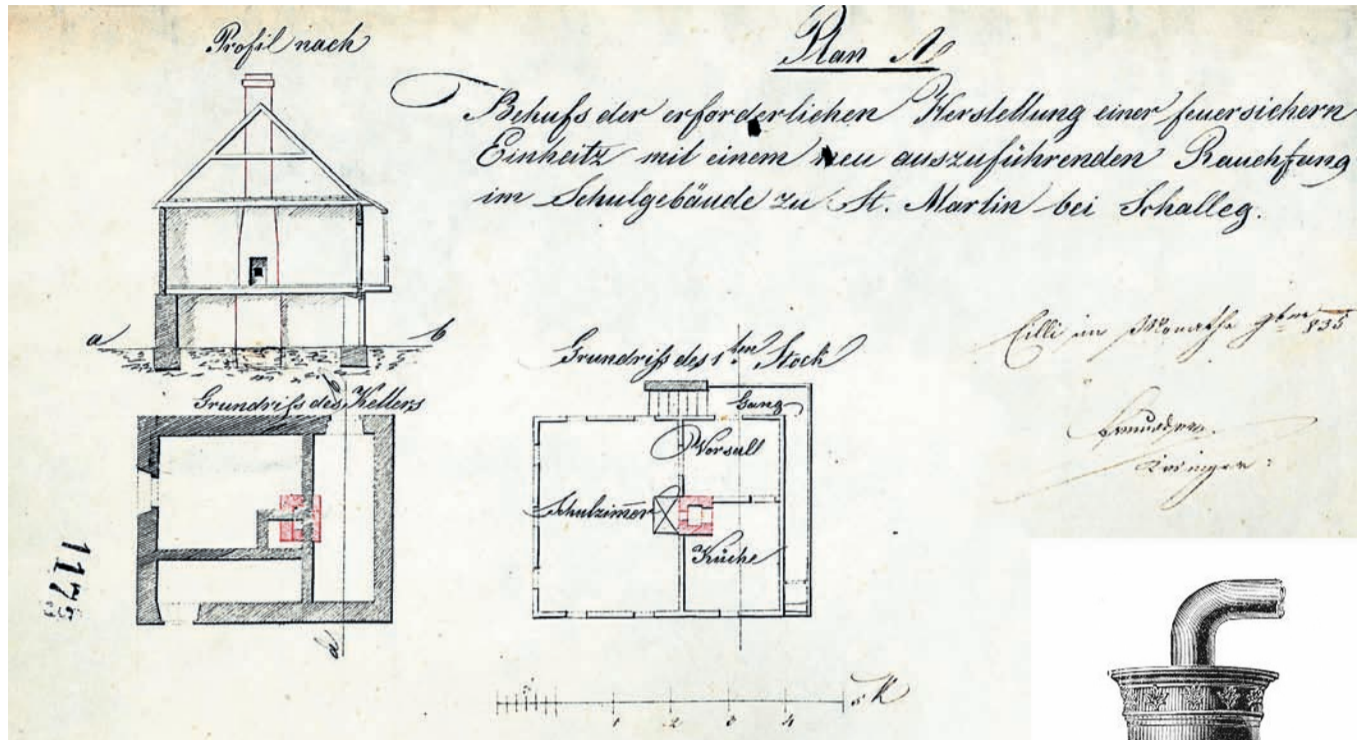
Odzivi dijakov in učiteljev drugih šol so bili izredno pozitivni. Vsaka partnerska šola je v okviru projekta oblikovala vrednote v svoji šoli in sestavila svoj Kodeks sožitja. Na zaključnem srečanju so na izviren način predstavili plakate, filme in izdelke s sporočilom izbranih vrednot.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje

**Mestna občina celjska
proda**
večjo množino v mest. gozdu posekanih
BUKOVIH DRV
iz proste roke v množinah od enega
do pet sežnjev posameznim reflek-
tantom in dostavi prodana drva v
hišo naročnika po ceni **Dirn 355** —
za seženi.
Prijava sprejema mestno gozdarstvo
(mestno načelstvo dvoriščni trakt soba
št. 19. II. nadstropje) vsako sredo in
soboto dopoldne od 10. do 12. ure.
Drva se bodo dovažala po vrstnem
redu prijave.
Mestno načelstvo Celje,
dne 26. V. 1931.
Mestni načelnik: Dr. Goričan.

Vir: Nova doba, 1931

Načrt ureditve dimnika šolskega poslopja – Sv. Martin pri Šaleku. Vir: SI_ZAC/0008, Okrožni urad Celje

Zima: od strahu k veselju (5. del)

Preskrba s kurjavo

Nekoč je bilo za ljudi po mestih povsem običajno, da so se v najhujši zimi premaknili bliže k peči, ki je s tem prevzela vlogo središča družabnosti, svet zunaj pa so še vedno opazovali skozi ivje in ledene rože na zunanjih oknih svojih bivališč.

Problem surovin za kurjavo v Celju še zdaleč ni bil tako pereč kot v drugih večjih evropskih mestih, saj so bila drva na dosegu žag in sekire že korak iz mestnega središča. Širša

celjska okolica je bila hkrati tudi eno najbolj koncentriranih območij izkoriščanja premoga. Problem je nastal, ko je izraba gozdov postajala vedno bolj regulirana, ljudje brez gozdnih posesti pa niso imeli več druge izbire, kot da so kurivo kupovali na trgu. Mestna občina se je sicer še dolgo potem morala soočiti s krajo drv iz mestnih gozdov, bodisi na območju Lisc bodisi Pečovnika. Leta 1924 se je občina v Novi dobi pritožila

zaradi velike škode: »Kradejo se drva, lomijo se veje in celo mlada drevesa se sekajo, vse to brez dovoljenja, tedaj na tatinski način. Tržnim izterjevalcem in nadzornikom je naročeno, da morajo zahtevati od vsakega, ki donša drva na trg, izkaznico, da je dotična oseba sekala in si pripravila drva na svojem lastnem zemljišču.«

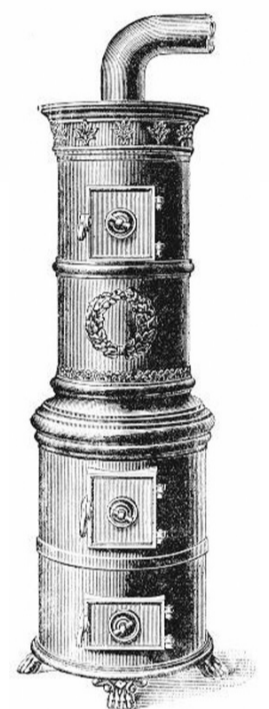
Omenjena izkaznica ni smela biti starejša kot en dan. Mestna občina je sicer svoj

proračun polnila tudi s prodajo bukovih drv, kupcem, kot so si sledili po naročilu, pa je drva tudi dostavljala na dom. Občina je bila dodatno storitev dostave drv na dom pripravljena opravljati najbrž zato, ker so to možnost ponujali tudi številni podjetni trgovci iz mesta in okolice. Po približnih ocenah odhodkov je leta 1939 strošek za kurivo predstavljal približno 8 odstotkov izdatkov gospodinjanskega proračuna.

A ljudje so drva vseeno še vedno kradli, še posebej potem, ko so se cene kuriva pogosto tudi nenadzorovano dvignile. Sresko načelstvo je zato določalo maksimiranje cen drv, državna uprava pa se je v konkretnih akcijah pogosto zavzela za to, da bi bila drva dostopna po zmernih cenah tudi najbolj revnemu prebivalstvu.

Dr. Borut Batagelj,
Zgodovinski arhiv Celje

Nadaljevanje prihodnjic ...

Peč z regulacijo za kurjavo z žaganjem v ponudbi v katalogu Rakuscheve železnine, 1926. Vir: SI_ZAC/0804, Zbirka poslovnih knjig, cenikov in prodaje

Mark Ovenden: Transit Maps of the World

»Linije metrojev so za mesta kot žile ali živci našega telesa,« je o vlogi hitrih mestnih železnic zapisal španski oblikovalec Rafa Sanudo, ki je tudi oblikoval karto metroja za Madrid. Ta karta in še tristo zemljevidov metrojev več kot 170 mest po svetu so našli mesto v edinstveni knjigi Marka Ovendena z naslovom *Transit maps of the world* (Zemljevidi metrojev sveta).

Lanska že tretja izdaje knjige, po izvirniku leta 2003, v založbi Penguin je bila čudovito novoletno darilo moje hčere. Ve, da me ob obiskih velikih mest v tujini ne zanimajo le »klasične« turistične znamenitosti, ampak da se navdušujem tudi nad preizkušanjem in proučevanjem prevoza v velikih mestih, ki štejejo tudi več milijonov prebivalcev.

Ob našem družinskem obisku Istanbula pred leti nisem bil očaran le nad mogočnostjo Modre mošeje, Aye Sofie, palače Dolmabahçe, dvanadstropnega mostu Galata ... Prevzela me je predvsem izjemna urejenost različnih oblik mestnega prometa v velemestu, ki šteje 14 milijonov prebivalcev

in se razprostira na dveh celinah. Navdušen sem bil, kako se je mogoče zlahka »gibati« po tem ogromnem mestu s kombinacijo tramvaja, podzemne železnice in trajekta, in sicer vse z eno vozovnico (Istanbul Card), na katero nalagaš dobroimetje, kot nekakšna istanbulska Urbana torej.

Tudi v vseh ostalih velikih mestih po svetu, ki sem jih uspel obiskati, je bila uporaba

metroja ena od mojih glavnih turističnih znamenitosti. Vse zemljevide linij še danes skrbno hranim, iz nekaterih mest tudi vozovnice.

Nisem si predstavljal, da lahko obstaja knjiga, ki bi na enem mestu zbrala zemljevide linij metroja večine večjih mest po svetu in ki bi s pomočjo prvih zemljevidov (vintage različic) nazorno predstavila tudi zgodovino gradnje in raz-

O avtorju:

Mark Ovenden se je rodil in odraščal v Londonu in se že kot otrok zanimal za medije, glasbo in vlake. O njegovi strasti priča tudi to, da je iz lego kock sestavil svoj miniaturni televizijski studio, v družinski hiši pa radijsko

zvoja hitrih transportnih poti v metropolah sveta.

Kot je v knjigi zapisal Alain Flausch, generalni sekretar mednarodne zveze za jav-

ni transport (UITP), razvit sistem hitrih podzemnih in nadzemnih železnic v več kot štiristo mestih po svetu vsakodnevno prepelje več kot 360 milijonov ljudi. Kot napoveduje, se bo to število v prihodnjih desetletjih še občutno povečalo in za številne bo velik izziv, kako se na transportnem področju soočiti z izzivi naraščajoče urbane populacije.

Knjiga predstavlja metroje po svetu na simboličen način, po sistemu con, od najbolj do najmanj razvejanih. V prvi coni so tako predstavljeni najbolj znameniti metroji na svetu – metropol in večjih mest, kot so Moskva, Washington D. C., London, Pariz, Mexico City, Madrid, Šanghaj, Tokio ... V drugi coni so predstavljeni zemljevidi metrojev Los Angelesa, Buenos Airesa, Münchna, Milana, Toronta, Dunaja, Sankt Peterburga ... Tretja cona metrojev je najbolj številna, v njej so Ankara, Adelaide, Belo Ho-

rizonte, Kopenhagen, Dallas, Frankfurt, Harkov, Liverpool in podobno velika mesta, v četrty coni pa so vsi metroji sveta, navedeni v knjigi in zbrani še s faktografskimi podatki po abecednem redu kot nekakšen indeks.

Avtor knjige Mark Ovenden, ki je pregledal urejenost prevoza v več kot tisoč mestih po svetu, v knjigo pa uvrstil približno tristo zemljevidov, ugotavlja, da se je od prve izdaje knjige zelo povečalo število novih linij metrojev po svetu. Hkrati ugotavlja tudi, da se je zelo povečalo tudi število zemljevidov metrojev in da njihova izdelava postaja velik izziv tudi za oblikovalce, zlasti ob vedno bolj razširjenih »on-line« zemljevidih. Zapletene transportne mreže je namreč uporabnikom treba predstaviti grafično čimbolj enostavno in tudi zanimivo, kar ni prav lahka naloga.

ROBERT GORJANC

Anini navijači so nase opozorili tudi na svetovnem prvenstvu v Val d'Iseru leta 2009. Nase je takrat opozorila tudi Ana, ki je na veleslalomski tekmi osvojila 14. mesto. Že ves čas pa zelo dobro sodelujejo navijači Ane Drev in Tine Maze. Tako so slednji pred dnevi Ano pozdravili tudi na sprejemu v Šmartnem.

Trenirati je treba v vsakem vremenu. Tudi tekmuje se kdaj ob močnem sneženju, vetru in mrazu. Če se lahko dekleta poženejo s štarta, potem ni ovir, da jih navijači ne bi glasno pozdravili v cilju. Spomin na olimpijske igre v Torinu leta 2006.

Ana je imela glasno podporo tudi na olimpijadi v Kanadi leta 2010. Skupina navijačev iz Šmartnega ob Paki je takrat nase opozorila predvsem z domiselnimi klobuki in seveda s slovensko pesmijo, ki jo je spremljala povsod.

Kdor ne skače, ni Sloven'c

Spodbujanje športnikov in spoštovanje športnih uspehov – Izliv lastnih čustev in sproščanje adrenalina

Tudi tako bi lahko na kratko opisali navijanje in stanje duha, ki ga ob uspehih priljubljenih športnikov občuti posameznik. Ob vseh uspehih slovenskih športnic in športnikov je danes že vsak Slovenec tudi navijač. Eni se držijo zase, navijajo tiho in stiskajo pesti v kotu, spet drugi se združujejo v množice in z glasnim vpitjem in prepevanjem športnikom prenašajo pozitivne misli in energijo. Tako kot športniki imajo tudi navijači vsak svojo zgodbo.

Nekaj navijaških izkušenj in zgodb s potovanj so nam zaupali neutrudljivi navijači alpske smučarke Ane Drev, ki veljajo za ene najzvestejših podpornikov »svoje varovanke«. Kljub sušnim letom, ko zelenih rezultatov ni in ni bilo, so smučarki iz Šmartnega ob Paki stali ob strani. Jo spodbujali in bodrili. In ji v določenem trenutku tudi finančno pomagali. Pred dnevi so bili za to nagradjeni. »Splačalo se je vztrajati,« je prepričan neformalni vodja navijaške skupine **Marjan Knez**.

Nekoliko drugačno zgodbo pišejo navijači naših orlov z Vranskega, iz Štor in Podčetrčka. Čeprav formalno niso organizirani v navijaško skupino, so se ob kavici sposobni hitro dogovoriti in urediti vse, kar je treba, za glasno in ne neopazno navijanje, pove **Blaž Lesjak**, eden od članov navijaške skupine, ki je nase opozorila z opaznim transparentom na zaključku letošnje novoletne skakalne turneje. »Vedeli smo, da lahko pričakujemo dobre rezultate naših skakalcev. Beseda je dala besedo. Tedenske obveznosti smo malce zamaknili in v Bischofshofnu podpirali slovenske orle.«

Kdor čaka, dočaka. To še posebej velja za smučarko Ano Drev, ki je po štirinajstih letih nastopanja med elito belega cirkusa vendarle prisluščala do odra za zmagovalke. Veleslalomsko srebro iz Flachaua ima nedvomno zlat sijaj. Prav tako vztrajni in prepričani v uspeh so bili vsa ta leta tudi Anini navijači. Malo je v Sloveniji navijaških skupin, ki bi brez kritiziranja in »pametovanja« športniku stale ob strani tudi takrat, ko ne gre. Šmarčani so Ani stali ob strani. In izplačalo se je.

Podpora in druženje

V Šmartnem ob Paki je nekaj športnih zanesenjakov že pred leti, ko je najstnica Ana nastopala še v mladinski konkurenci, prepoznalo njen talent. Nekajkrat so mlado smučarko spremljali na tekmah in tako se je porodila ideja o ustanovitvi navijaškega kluba. Ker društva s tujko v imenu niso mogli registrirati, so si uradno nadeli ime Klub športnih navdušencev Šmartno ob Paki. »Podpiramo tudi ostale slovenske športnike,« pove **Milan Kopusar**, ki si poleg smučarskih tekem z veseljem ogleda tudi kakšno nogometno srečanje. Tako je med drugim s prijatelji iz kluba spremljal nogometno izbrano vrsto na dveh svetovnih prvenstvih.

Ob tem Kopusar in Knez poudarjata, da pri njih ne gre zgolj za navijanje, čeprav je podpora, pred-

vsem Ani Drev, vedno v ospredju. »Gre tudi za druženje, spoznavanje sveta, drugih navijačev in njihovih navad,« razlaga Knez. Tako ima vsaka njihova pot svoj začetek in svoj konec. Začetek in konec sta vezana na domač kraj. Vmes so raznovrstne zgodbe, ki jih ustvarjajo takšne in drugačne prigode in nezgode.

Z vlakom na Švedsko

Marjan Knez, ki je že ves čas član Anine navijaške skupine in jo je spremljal tudi na največjih tekmovanjih, kot so svetovna prvenstva in olimpijske igre, zgodbe stresa iz rokava. Tako se je manjša skupina pred desetimi leti kar z vlakom z domače železniške postaje odpravila na pot v švedsko zimsko športno središče Åre, kjer je Ana vozila na tekmah za svetovni pokal. »Potovali smo dva dni v eno smer, si ogledali

tekmo in se vrnil domov. Za ogled tekme smo bili od doma pet dni,« se spominja Knez, »a na poti smo doživeli toliko kot marsikdo ne v celem življenju.« Znani so po tem, da so dobro organizirani, poleg tega imajo srečo, da imajo v skupini vedno nekoga, ki nekje nekoga pozna. In na ta način postanejo potovanja še zanimivejša.

Težave z zastavami in s transparenti

Čeprav so se za zdaj vedno vsi srečni in zdravi vrnili s tekmovanj, imajo ponavadi veliko težav s tem, da na tekmo ali domov varno pripeljejo vse rekvizite, transparente in zastave. Te ponavadi pozabijo, kjer je le mogoče. A ker so veseljaki, ki hitro navežejo stik bodisi s kontrolorji na vlaku, z zaposlenimi v hotelu ali varnostniki na tekmovališču, so z nekaj ovinki in dodatnimi kilometri svoje stvari vedno dobili nazaj. »Na tekmovanjih ne povzročamo težav, a poskrbimo, da nas opazijo in si nas zapomnijo,« pravi Kopusar.

Med navijači v belem cirkusu ni tekmovalnosti

Na tribunah ali v ciljnem izteku se vselej trudijo najti dober položaj, a se s kolegi iz navijaških skupin ostalih smučark ne prerivajo. Prostora je dovolj za vse. In ne le to. Glasilke in dlani posojajo drug drugemu. Razumljivo je, da so najglasnejši, ko med koli vijuga njihova Ana, a športno pozdravijo tudi trud in uspeh osta-

lih. A sogovornika priznavata, da se navijanje v individualnih športih močno razlikuje od navijanja pri moštvenih. »Pri smučanju je višek adrenalina prisoten približno minuto, na nogometni tekmi tudi več kot 90 minut,« razmišlja Kopusar, ki je tudi nogometni navijač. »Osebnost se na tekmah sprostim, sem glasen navijač in na ta način sprostim ves adrenalin, ki se v meni nabira ob spremljanju tekme. Pa najsi gre za smučanja ali za nogomet,« dodaja sogovornik.

»Vsak nekaj prispeva«

Smučanje je drag šport in tudi obisk tekem ni ravno poceni. A kot pravijo v Šmartnem, ni prehudo, saj obiskujejo večinoma le bližnje tekme v Evropi. »Prevoz si uredimo, na prizoriščih ponavadi ne prespimo, vstopnice pa lahko kot navijaška skupina kupimo tudi ceneje. Včasih imamo vstop na tekmo tudi prost.« Seveda je nekoliko drugače, predvsem pa dražje, kadar gre za ogled tekem olimpijskih iger ali svetovnih prvenstev: »To je večletni projekt in hkrati letni dopust,« dodata sogovornika.

Skočili med zvezde

Blaž Lesjak, glasbenik iz Tabora, ljubitelj športa, predvsem smučarskih skokov, je s prij-

Matej Tušak, športni psiholog, o slovenskih navijačih in navijaški kulturi:
»Pravi navijači spoštujejo uspehe in se zavedajo vsega, kar športnik vloži v to, da do njih pride. Ko je v Kulmu napovedovalec napovedal Petra Prevca, so se dvignile vse zastave, ne le slovenske.

To so pravi navijači. Tudi Freund, ki je Prevčev največji tekmeč, se mu, ko mu čestita, vselej pokloni. To je dokaz, da športniki spoštujejo dosežke drug drugega. Naši navijači bi se lahko od teh velikih športnikov marsikaj naučili. Osnovo navijanja bi moralo predstavljati spoštovanje dosežkov in truda, ki ga nekdo vloži v nastope. Seveda se ne da vedno zmagati. Včasih pridejo tudi porazi in napake. In tega bi se morali naši navijači in gledalci zavedati. Naučiti. Mnogi tega ne razumejo. Takšnih, ki tega ne razumejo, si ne želimo, jih ne maramo. Tisti, ki se obnašajo na način, kot so se nekateri zdaj obnašali do Jurija Tepeša, tisti naj nikar ne hodijo v Planico, ki je zibelka plemenitega športa.«

Za malico in glasbo je vedno in povsod pravo mesto.

Na prizorišču si je treba izbrati dobro mesto.

Dobra volja in domača glasba sodita tudi na športna prizorišča, so prepričani navijači Petra Prevca in ostalih slovenskih skakalnih asov. Priznavajo tudi, da se na tekmah ponavadi ogrejejo tudi s pivom in z domačim žganjem. »Avstrijci so pri alkoholu zelo previdni, dovolijo tisto, kar poznajo. Tako so nam iz nahrbtnikov pobrali vse steklenice domačega žganja, pustili pa so tiste, katerih blagovne znamke so prepoznali. Na prizorišču so točili dve vrsti piva,« o dogodivščini z avstrijskimi varnostniki in alkoholom pove Blaž Lesjak. Se pa strinja s tem, da pretirano opiti posamezniki nimajo na športnih prizoriščih česa iskati.

telji na krilih uspehov Petra Prevca skočil med zvezde. Njihov transparent je bil v Bischofshofnu med najbolj vidnimi. »Še pred tekmo smo se malo pritoževali, da nimamo ravno ugodnega položaja. A na skakalnico se je videlo odlično in glede na odzive in številne telefonske klice položaj na navijaški tribuni niti ni bil tako slab,« v smehu pripoveduje Blaž. Čeprav je v živo videl že

kar nekaj tekem v smučarskih skokih, pravi, da je bilo najbolje takrat, ko se na odhod niso kaj dosti pripravljali. »Kadar smo se preveč organizirali

in »komplicirali«, se je ponavadi zgodilo, da na koncu sploh nismo šli na tekmo in smo jo gledali po televiziji.« Ravno zato so pristaši »takojšnje« akcije. Čeprav se na odhod in navijanje posebej ne pripravljajo, so precej dobro opremljeni. »Vsak poskrbi za nekaj. Ta transparent, ki ga je opazila polovica Slovenije, je bil ideja našega »kamerada« Mirana Jurkoška. Sam še pomislil ne bi na to, jaz bi se spomnil recimo na sendviče,« v smehu razlaga Lesjak.

Brez kap in zastav

Ker je bila odločitev o potovanju v Avstrijo sprejeta tako na hitro, je seveda zmanjkalo časa za nakup dodatne navijaške opreme. »Sredi viška sezone nikjer v Sloveniji, razen na spletu, nismo mogli kupiti prepoznanih zelenih kap in navijaških slovenskih zastav. Na srečo Avstrijci prepoznajo dober »biznis« in so pred vstopom na prizorišče prodajali prav to, kar smo potrebovali. Slovenske navijaške rekvizite,« pripoveduje Blaž, ki ne skriva razočaranja nas domačimi trgovci. »A glavno, da smo jih dobili.« Se je pa potem v domovino vrnil s kupom avstrijskih, ki so jih odvrgli razočarani avstrijski navijači. »Zanimivo je opazovati odzive navijačev v cilju. Avstrijci so bili razočarani nad tretjim mestom. Medtem ko

so Nemci vsi brez izjeme glasno navijali za Petra Prevca. In človek je imel občutek, da mu ta uspeh tudi privošči, čeprav je največji tekmelec njihovega tekmovalca,« razlaga Blaž o svojih opažanjih in navijaški kulturi. »Res je bilo lepo videti nemške navijače, ki jim je eno lice krasila nemška in drugo slovenska zastava.«

Brez harmonike ne gre

Tudi za Blažovo skupino navijačev je poleg odhoda na prizorišče in ogleda tekme v živo pomembno družjenje. »Da v krogu prijateljev kakšno zapoješ in ob koncu še nazdraviš slovenskemu uspehu,« pravi. Glede na to, da imajo ponavadi v odpravi kar nekaj glasbenikov, je njihova stalna spremljevalka tudi harmonika. »Ne boste verjeli, kako je v tujini, predvsem Avstriji in Nemčiji, naša narodna glasba znana in cenjena,« pove. Prav zaradi glasbe oziroma harmonike je v njihovi bližini vedno odlična zabava. »Pridružijo se nam tudi tujci,« pravi.

Po zadnji tekmi, ki so si jo ogledali v živo, so pristali v enem od tamkajšnjih hotelov, saj je bilo vse ostalo zaprto. »Avstrijci so letošnjo turnejo doživeli kot precejšen neuspeh,« poudarja in nadaljuje navijaško zgodbo v hotelu: »Ko so videli, da smo skupina navijačev, so nas opozorili, da gre za bolj prestižen hotel in da so takšne tudi njihove stranke. To smo seveda spoštovali. Na koncu smo do poznih ur skupaj peli in plesali. Tudi lastniki.«

Srečna naključja

Tovrstna športna potovanja in športni dogodki lahko velikokrat postrežejo s srečnimi naključji. Če pri tekmovanju naključij ni in na dober rezultat vplivata zgolj dobra pripravljenost in kanček športne sreče, pa naključja zgodbe pišejo v zakulisju dogajanja. Eno takšnih naključij je pripeljalo do tega, da je ta skupina navijačev lahko roko stisnila mami in očetu trenutno najboljšega skakalca na svetu. »Na prizorišču smo srečali župnika, ki smo ga poznali že od prej. Ta gospod se je odločil, da bo pred zadnjo tekmo letošnje turnee daroval mašo za naše skakalce. Za to sta izvedela starša Petra Prevca, ki sta se te maše udeležila. Župnika sta nato povabila na tekmo in ta je privolil. No, tam smo se pa srečali. Se malo pogovorili in se razšli,« pripoveduje sogovornik.

Slovenci smo »čuden narod«

Ko sva tako kramljala o športnih uspehih naših športnic in športnikov, ki jih res ni malo, je beseda nanesla tudi na navijaško kulturo. Te nam Slovincem dostikrat zmanjka, sva se strinjala. In to v več pogledih. Navijamo predvsem takrat, ko so uspehi. »Ko uspehov ni, zna vsak kritizirati. Slovenci smo en tak čuden narod,« razmišlja Lesjak.

LEA KOMERIČKI
Foto: arhiv Kluba športnih navdušencev Šmartno ob Paki in Blaža Lesjaka

Zadnji uspehi smučarjev skakalcev na čelu s Petrom Prevcem so najlepše vabilo vsem ljubiteljem skokov in športa nasploh, da pridejo med 17. in 20. marcem v Planico in si največje mojstre smučarskih skokov in poletov ogledajo v živo.

Še pred tem, že ta konec tedna, lahko adrenalin sproščate na Mariborskem Pohorju, kjer se bo ustavil ženski del smučarske karavane. Ana Drev je letos že dokazala, da se da zapolniti tudi vrzel, ki je zazijala po (začasni) prekinitvi Tine Maze.

Uredništvo objavlja pisma bralcev po svoji presoji v skladu z uredniško politiko, razen ko gre za odgovore in popravke v skladu z Zakonom o medijih. Dolžina naj ne presega 40 vrstic (pisava 14) oziroma približno 3 tisoč znakov. Daljše prispevke krajšamo v uredništvu oziroma jih avtomatično zavrnamo. Da bi se izognili nesporazumom, morajo biti pisma podpisana in opremljena s celotnim imenom, naslovom ter s telefonsko številko avtorja, na katero lahko preverimo njegovo identiteto. V časopisu pismo podpišemo z imenom in s priimkom avtorja ter krajem, od koder je doma. Pisma nam lahko pošljete na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, Celje ali na elektronski naslov nt@nt-rc.si ali ga oddate na spletni strani www.novitednik.com (Pisma bralcev).

UREDNIŠTVO

Prejeli smo

Občine po meri invalidov

Pravice invalidov opredeljujejo mnogi mednarodni dokumenti. Med najpomembnejšimi so Standardna pravila OZN za izenačenje možnosti invalidov in Konvencija OZN o pravicah invalidov, ki jo je ratificirala tudi naša država. Pravice invalidov so omenjene tudi v številnih naših zakonih, pravilnikih in poslovnih.

Ob mednarodnem dnevu invalidov, ki je 3. decembra, smo v Sloveniji pristopili k projektu Invalidom prijazna občina. Iz vsakdanjega življenja pa spoznavamo, da obstajajo za invalide mnoge ovire in prepreke, ki močno otežujejo enakopravno vključevanje v življenje.

Da bi v občinah hitreje in učinkoviteje odpravljali različne ovire in vsestransko še bolj skrbeli za enakopravno vključevanje invalidov v vse oblike družabnega življenja, je pred desetletjem Zveza delovnih invalidov Slovenije razpisala natečaj za pridobitev listine Občina po meri invalidov. In ta projekt je postal pravo gibanje v korist invalidov. Podeljevanje listine poteka ob mednarodnem dnevu invalidov. Doslej je to priznanje

prejelo že veliko občin. V letu 2015 so to listino prejele kar tri občine s celjskega območja: Laško, Vitanje in Vojnik.

V Občini Žalec smo že začeli aktivnosti za pridobitev tega priznanja v letu 2017. Ob priznanju občina prevzame številne naloge za izvajanje sprejetega akcijskega načrta.

V MDI Žalec pričakujemo soglasje župana in občinskega sveta za celotno akcijo. Vsa prizadevanja naj bodo v korist položaju in življenju invalidov. V zadnjih desetih letih je bilo storjeno veliko dobrega v korist invalidov. Odpravljene so bile tudi mnoge ovire. Marsikaj pa bo treba še urediti.

Janez Meglič, predsednik Medobčinskega društva invalidov Žalec

Bina Štampe Žmavc

Ko človek gleda novoletni program TV SLO in vidi, da največji slovenski glasbeni izvajalci odpojejo poezije pesnice Bine Štampe Žmavc (ki jih je uglasbil gospod Rok Golob), se nehote spomni trenutkov, ko ga je ta ženska poučevala slovenski jezik v eni od celjskih šol. In se spomin vrne 35 let nazaj, ko smo igrali igrico Leopolda Suhadolčana Anton Pomperdon. In žrtvovali njene proste popoldneve ter konce tedna, a tudi svoje. Da smo vadili igro, ki smo jo kasne-

ALBUM S CELJSKEGA

Delikatesa Roze Zamparutti v Celju leta 1926 (Foto: Franjo Kunšek)

Spomini

Moja mama Leopoldina Pfeifer (na fotografiji druga z leve) je leta 1926 nastopila prvo službo v gostilni pri Rozi Zamparutti. Fotografija je bila posneta bodisi v lokalu, kjer je bila kasneje gostilna Koper, ali v nekdanji delikatesi Eichholzer, kjer je bila kasneje Majolka – obe v Aleksandrovi ulici. Prva z leve v črnem je verjetno Roza Zamparutti.

Več o tem tudi v knjigi *Moja vojna proti Nemcem*.

Prispeval: Herbert Savodnik (Mozirje)

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje,

info: 03-426-17-36 (Srečko Maček).

Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Medijski pokrovitelj: Novi tednik

novi tednik

je igrali nešteto krat v šolah, tovarnah in celjskem Pionirskem domu. Premierno smo jo izvedli v OŠ Veljka Vlahovića (Lava) 30. decembra 1980 in z njo nastopili v Titovem Velenju na Naši besedi 1981. Morda smo se nekateri ravno tam in tedaj okužili z nemirnim in s strastjo odra, da smo

potem heretično hrepeneli po odrskih lučeh rokenrola. Ko pomisliš, kako znajo po svetu ceniti kakovost umetnice, ki živi tako blizu. Ko pomisliš na vse tiste tuje jezike, v katere so prevedena njena dela. Ko pomisliš, kako znajo tudi v prestolnici ceniti nekoga, ki je uspel v svetu.

In ko pomisliš, kako jo bodo 50 let po njeni smrti častili tam, kjer so jo ignorirali. V domačem mestu. In ti je toplo pri srcu, saj je to najbolj zanesljiv dokaz o kakovosti umetnice. Nekaj takega se je zgodilo Almi Karlin. Ljudje imajo potrebo nekoga postavljati na piedestal, ampak

najraje mrtvo osebo. Živo pa sključujejo kot vrana goloba – če le kaže znake nadpovprečnega talenta. In to ključanje je dobro, je kot zlata krona. Veliko je samooklicanih, le malo pa je priznanih. Hvala in še na mnoga leta!

Aleksander Cepuš, pisatelj in skladatelj

Aktiv ravnateljev osnovnih šol in glasbene šole
Mestne občine Celje

OSNOVNE ŠOLE V MESTNI OBČINI CELJE

vabimo

K VPISU V 1. RAZRED ZA ŠOLSKO LETO 2016/2017

Vpis bo potekal na vseh osnovnih šolah Mestne občine Celje v:

- sredo, 10. februarja 2016,
- četrtek, 11. februarja 2016,
- petek, 12. februarja 2016,
- ponedeljek, 15. februarja 2016 in
- torek, 16. februarja 2016.

V skladu s 45. členom Zakona o osnovni šoli (UL RS 81/06, 102/07, 107/10, 87/11, 40/12- ZUJF, 63/13) je vpis obvezen za otroke, rojene leta 2010.

Starši obvezno vpišete otroka v osnovno šolo skladno z vabilom, ki ste ga prejeli iz osnovne šole. K vpisu prinesite na vpogled identifikacijski dokument otroka (rojstni list, osebno izkaznico, potni list).

I. osnovna šola Celje, II. osnovna šola Celje, III. osnovna šola Celje, IV. osnovna šola Celje, Osnovna šola Frana Kranjca, Osnovna šola Frana Roša, Osnovna šola Hudinja, Osnovna šola Lava, Osnovna šola Ljubečna

Če imate težave in ne veste, kam bi se obrnili, lahko pokličete številko našega Modrega telefona 031/569-581, vsak dan med 10. in 17. uro. Svoja vprašanja za Modri telefon lahko med ponedeljkom in petkom zastavite tudi po telefonu 42-25-158.

astro center
vedeževanje in astrologija
090 77 77

Z vami v živo tudi na vaši najljubši televiziji
ARENA TV
RTS
SPONKATV
VESELJAK

Kupljeno d.o.o., 2,19 €/min.

Brez klica na 090!
POKLIČITE ZDAJ IN IZVEJTE SVOJO PRIHODNOST
Zakupite minute in se z vedeževalkami pogovarjajte ceneje.

070 44 44 22

Lansko leto začel oče, končala hči

Ne zgodi se prav pogosto, da na začetku leta svojo ustvarjalnost na ogled postavi oče, ob izteku leta pa še njegova hči. Da je vse skupaj še bolj zanimivo in neobičajno, sta oba ta korak naredita ob praznovanju svojih okroglih jubilejev. V prostorih Občinske knjižnice Prebold sta to naredila oče Rudi Friškovec, ki je januarja 2015 praznoval 75 let in zlato poroko, ter hči mag. Tatjana Štinek, ki je sredi decembra lani srečala abrahama in nekaj tednov prej tudi obeležila srebrno poroko.

Oče Rudi Friškovec je januarja lani postavil na ogled svojo prvo samostojno likovno razstavo z naslovom Moj pogled na barviti svet, hči Tatjana pa pred božičem fotografsko razstavo Mojih 50 foto utrinkov. Sicer pa je bil pester, zanimiv in prazničen decembrski večer poleg odprtju razstave posvečen tudi pogovoru o vlogi in pomenu fotografije v današnjem času.

Avtorica razstave Tatjana Štinek in knjižničarka Lea Felicijan (tretja in četrta od leve) med svojimi gosti: Natašo Berginc, mag. Marjano Kolenko, Miranom Gracerjem in Mojco Korošec.

S prijatelji proslavila jubilej

Prireditev je vodila knjižničarka Lea Felicijan, ki se je pogovarjala z avtorico razstavljenih fotografij in z njenimi uspešnimi ustvarjalnimi prijatelji iz različnih projektov,

s katerimi sodeluje že vrsto let. To so mag. Marijana Kolenko, ravnateljica in kulturna ustvarjalnica na mnogih področjih, Nataša Berginc, lastnica blagovne znamke And by Andraž, Miran Gracer, predsednik OOO Celje, podjetnik, založnik slovenskih knjig in

popotnik, ter Mojca Korošec, vodja likovne sekcije KUD Polzela. Sogovorniki so občinstvo popeljali skozi svoja razmišljanja o fotografiji in prepletanju različnih področij njene uporabe. Predvsem pa so prav vsi gostje večera izpostavili odlično sodelovanje z avtorico raz-

stave na različnih področjih. Pogovor so popestrili glasbeniki z melodijami, povezanimi s tematiko razstavljenih del: glasbeni sestav celjske folklorne skupine z violinistko Jasmino Čulk Škoda, avtoričino prijateljico že od otroštva, in pevski duo likovnic iz KUD

Šmartno ob Paki – Stanka Kopusar in Zdenka Kolenc.

Čestitkam se je pridružil tudi župan Občine Prebold Vinko Debelak in uradno odprl razstavo. Za presenečenje ob koncu uradnega dela je poskrbela Cvetka Vačun, ki je svoji likovni prijateljici iz KUD Polzela, pripeljala torto. Ob koncu je knjižničarka Lea Felicijan čestitala avtorici in obdarila vse goste večera.

Tatjana se je za fotografiranje navdušila že v otroštvu, saj je rasla ob fotografiji svojega očeta Rudija. Prihod digitalne fotografije je avtorici odprl nove razsežnosti ustvarjanja. Lani se je avtorica pridružila KUD Polzela, likovni sekciji, sodelovala na 25. Koloniji prijateljstva na Gori Oljki in naslikala motiv cerkve na Gori Oljki. To likovno delo je Občina Polzela izbrala za protokolarno darilo. Tako oče kot hči že načrtujeta skupno razstavo, ki naj bi bila 4. marca na gradu Komenda na Polzeli.

DARKO NARAGLAV

Glasba v vrtcu Šmarje

V okviru veselega decembra smo v vrtec povabili starša glasbenika Igorja Orača, ki je tudi član glasbene skupine Mi2. Predstavil nam je svoj poklic.

Seznani smo se s tolkali. Otroci so z zanimanjem opazovali in poslušali, kakšne zvoke lahko izvabimo iz bobnov,

kako igramo v ritmu in različno hitro. Komaj so čakali, da se sami preizkusijo v igranju. Zanimivo je bilo opazovati, kako so uživali ob bobnanju. Zelo jih je pritegnila glasnost igranja. Vendar igranje na bobne ni le udarjanje, temveč mnogo več. Potrebna je usklajenost celotnega telesa, zlasti rok in nog.

Z glasbeno vzgojo prispevamo k vsestranskemu oblikovanju osebnosti. Zato s petjem, poslušanjem glasbe in z igranjem na glasbila vplivamo na otrokov razvoj glasbenih

spособnosti kot tudi na otrokov umski, moralni in telesni razvoj. Dednost, okolje in otrokova aktivnost so zelo pomembni elementi, zato moramo spodbujati, razvijati in nuditi otrokom možnost za glasbeno ustvarjanje.

Prepričana sem, da otroci ne bodo pozabili na igranje ter na čarobne občutke ob tem, saj ni veliko priložnosti, da bi lahko spoznali znanega poklicnega glasbenika.

MARTA KOTNIK,
vzgojiteljica in vodja OE Sonček

Biograd na Moru praznoval občinski praznik

Biograd na Moru je hrvaško obmorsko mesto, ki s Slovenskimi Konjicami že več kot 30 let piše uspešne zgodbe s področij turizma, mladinske dejavnosti in gospodarstva ter z različnimi aktivnostmi povezuje prebivalce obeh mest.

V januarju mesto praznuje svoj občinski praznik in praznik svete Anastazije, svoje zaščitnice. Na veliko slovesnost ob tej priložnosti so organizatorji povabili tudi predstavnike številnih prijateljskih mest, med drugim tudi konjiško delegacijo na čelu s podžupanom Petrom Korenom. Slovesnost s podelitvijo občinskih priznanj in nagrad so popestrili številni nastopajoči in zanimivi govorniki. Za glavno športno povezovalno aktivnost obiska so gostitelji izbrali regato prijateljskih mest, saj je jadranje skupinski šport, pri katerem razlike med ljudmi ne štejejo, le še bolj povezujejo. Konjiška ekipa je ponosno zasedla 2. mesto in se domov vrnila s častnim pokalom.

TK

Konjiška delegacija s skipperjem Mičem (od leve: Matej Šretl, direktor zavoda za šport, Tjaša Kangler, vodja Tica, Peter Koren, podžupan, skipper Mičo, domačin iz Biograda, Ervin Jančič, predsednik turističnega društva)

Zimska šola v naravi

Od ponedeljka, 11., do petka, 15. januarja, smo bili šestošolci Osnovne šole Vojnik in Osnovne šole Antona Bezenška Frankolovo v zimski šoli v naravi na Rogli. Njena namena sta bila, da se tisti, ki so prvič stali na smučeh, naučijo smučati, drugi pa svoje znanje nadgradimo. V ponedeljek zjutraj smo torej z avtobusa le še pomahali staršem in se odpeljali novemu smučarskemu znanju naproti.

Prvi dan na smučišču sta nam na žalost odnesla veter in sneg, smo pa lahko igrali družabne igre, brali in se družili. Da naši želodčki niso bili lačni, so nam kuharji in kuharice v hotelu Planja vsak dan postregli z okusno hrano.

V torek je bilo vse pripravljeno za spust po belih strminah. Zelo smo uživali. S smučišča smo prišli tako utrujeni, da ni nihče nasprotoval polurnemu počitku, ki je sledil. Popoldne smo smučali, od 17. ure pa je bila ura

in pol rezervirana za različne dejavnosti: od ogleda filma, pohoda do adrenalinskega sankanja.

Vsaki naslednji dan smo se pridno učili novih smučarskih spretnosti, v sredo zvečer pa smo odšli še v disko. Tam smo se lahko naplesali. Sošolec je imel rojstni dan, zato smo mu vsi zapeli Vse najboljše. V petek nas je čakala predstavitev za starše, kjer je vsak pokazal svoj napredek. Spustiti se po tisti strmini namreč ni bilo kar tako. Učitelji so bili dovolj potrpežljivi, nas spodbujali, učenci pa nismo obupali. Zato pa lahko vsak izmed nas, ki smo bili v šoli v naravi, reče: »Jaz znam smučati!«

Sledila je še podelitev priznanj, nato smo hiteli domov o vsem pripovedovat staršem. To je bil nepozaben teden, ki bo še dolgo ostal v našem spominu.

PIA VREČKO, 6. a
OŠ Vojnik
Foto: arhiv šole

Tek na smučeh

V petek, 8. januarja, smo se učenci 4.c-razreda POŠ Tabor z razredničarko Simono Jan s kombijem odpeljali na Vransko. Tam nas je pričakala gospa Zlatka Bukovec. Razdelili smo si smučarske čevlje, tekaške smuči in palice. Šli smo na veliko nogometno igrišče. Tam smo se najprej za vajo lovili, nato smo začeli spoznavati tehniko teka. Na koncu smo tekli v krogih. Ščasoma postane tek naporen.

Tek mi je bil zelo všeč, ker sem stala prvič na smučeh. Šlo mi je zelo dobro. Včasih pa sem tudi padla.

(Iza Zorenč)

Tek na smučeh mi je zelo všeč. Gospa Zlatka Bukovec nas je zelo dobro naučila.

(Žan Stiplovšek)

Težave sem imel z ravnotežjem, kajti kar naprej sem padal. Vodili sta nas gospe Zlatka Bukovec in Simona Jan. Bilo je super. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo tekli v krogih. To bi še ponovil.

(Andraž Žvipelj)

Najprej smo se lovili na smučeh. Nato je sledila tehnika pravega teka. Na koncu smo tekli v velikem krogu, kjer smo se morali povzpeti na zgornji del igrišča in nato še spustiti po krajši strmini. Zelo mi je bilo všeč.

(Vanessa Stanko)

Bilo je super. Šlo mi je kar dobro. Na koncu sem bil malo utrujen, zato sem začel padati. Pretekel sem štiri kroge nogometnega igrišča. Ko smo končali, smo očistili smuči in šli v šolo, kjer smo popili čaj in se vrnili v šolo.

(Andrej Vian Vertovšek)

Ni mi šlo preveč dobro. Velikokrat sem padla. Najbolj je bilo, ko nismo imeli palic. Ko je bilo konec, smo bili zelo utrujeni.

(Franja Kos)

Tekli smo na Vranskem. Večkrat sem padel. Najprej se nisem mogel povzpeti na hribček, ampak na koncu sem zmogel.

(David Grabner)

Dan mi je bil zelo všeč, ker sem prvič tekla.

(Ana Zupančič)

Ko smo tekli na smučeh, mi je bilo zelo všeč. To bi

še velikokrat ponovil. V tem dnevu sem se res marsikaj naučil, zato se bi rad zahvalil gospe Zlatki Bukovec.

(Tjan Jesenko)

Ponovna zaobljuba

V cerkvi sv. Martina v Laškem sta 16. januarja po 50 letih skupnega življenja ponovno sklenila zakonsko zvezo Jože in Vera Zorko iz Rifengozda pri Laškem. Njuni zaobljubi sta potrdili priči Geli Žibret in Frančiška Zalokar.

Za dobro voljo pa sta po uradnem delu poskrbela vaška muzikanta Martin Ojsteršek in Zlatko Teršek. Slavja so se udeležili sorodniki, sosedje, znanci in prijatelji, ki so se z njima veselili pozno v noč.

JZ

Matematika v genih

Klara Drogenik uspešna na tekmovanjih iz matematike in logike

V šoli imamo veliko dobrih matematikov, a le redki so tako uspešni in zagnani, kot je dijakinja tretjega letnika Klara Drogenik. Udeležuje se raznih matematičnih tekmovanj, igra šah, trenira odbojko ... V dveh letih in pol, odkar je postala naša dijakinja, je dosegla več izjemnih rezultatov (med drugim se je udeležila tudi evropske deklisiške matematične olimpijade), pred kratkim pa je osvojila zlato priznanje na državnem tekmovanju iz logike ter prejela prvo nagrado in zlato priznanje na tekmovanju iz razvedrilne matematike.

Kdaj si se začela navduševati nad matematiko? Te je kdo posebej navdušil za njo?

Vedno sem rada reševala uganke, zanimala so me miselne igre, kot je na primer sudoku. Že v začetnih razredih osnovne šole mi je

matematika šla kar dobro od rok, zato so me starši v tej smeri zelo spodbujali. Z matematiko sem se začela bolj ukvarjati v šestem razredu, ko so se začela državna tekmovanja in smo imeli vsak teden dodatni pouk, pred tekmovanji pa še intenzivne priprave pri gospe Draksler. V prvem letniku sem začela obiskovati matematični krožek pri profesorju Kocbeku, ki nas spodbuja in usmerja pri reševanju zahtevnejših nalog.

Imaš matematiko rada, ker si dobra v njej, ali si dobra v njej, ker jo imaš rada?

Mislím, da je to dvoje povezano. Če si v nečem uspešen, imaš to seveda raje, in če imaš nekaj rad, se s tem ponavadi rad več ukvarjaš in si na pravi poti do uspeha. Vendar mislim, da bi mi bila matematika, tudi če ne bi tekmovala, še vedno zanimiva.

Katero od mnogih matematičnih tekmovanj, ki se

jih udeležuješ v šoli, ti je najljubše?

Težko je reči, katero mi je najljubše. Vsako je čisto drugačno, saj zajema drugačno področje matematike. Tekmujem predvsem v matematiki, razvedrilni matematiki in logiki.

Obiskuješ tudi kakšne matematične krožke?

Da, pred tekmovanji iz logike in razvedrilne matematike vsako leto obiskujem ta dva krožka. Matematični krožek v šoli obiskujem dve uri tedensko, pred tekmovanji še bolj pogosto. Za olimpijade potekajo priprave v Ljubljani. Letos hodim na priprave za lingvistično in matematično olimpijado.

Se ti zdi usklajevanje šolskih obveznosti, odbojkarških treningov in prostega časa naporno?

Da, usklajevanje je zelo težko, še posebej, če se nakopiči preveč stvari hkrati. Prostega časa imam na koncu zelo malo. Treninge odbojke imam štirikrat tedensko in skoraj vsako soboto še tekmo. Povprečno enkrat na dva tedna imam v okviru priprav na matematično olimpijado štiriurno predavanje v Ljubljani. Tam dobimo tudi domačo nalogo, za katero običajno porabim dva dni. Dovolj velik delež pravilno rešenih domačih nalog je pogoj za uvrstitev na olimpijado. Zaradi vseh teh dejavnosti pogosto manjkam pri pouku, kar mi ni všeč, saj sem bolj vizualni tip in si veliko zapomnim že, ko poslušam razlago. Kljub vsemu želim ohraniti čim boljši učni uspeh, zato sem vesela, da lahko imam v šoli dogovorno ocenjevanje.

Lani si bila tudi na evropski deklisiški matematični olimpijadi. Kakšna izkušnja je bila to zate? Si želiš sodelovati tudi letos?

Bila sem na evropski deklisiški matematični olimpijadi v Minsku v Belorusiji. To je

bila zelo zanimiva izkušnja. Iz Slovenije so v Minsk potovale tudi kajuhovki Timeja Strašek in Klara Nosan ter Martina Lokar iz Vipave. Naša spremljevalka je bila študentka matematike Mihaela Pušnik, ki je bila dijakinja naše šole. Poleg tekmovalnega dela smo imele veliko časa za spoznavanje mesta in s tem Belorusije ter za druženje z vrstnicami iz drugih držav.

Letos bo olimpijada v Romuniji. Upam, da bom na izbirnih testih dosegla dovolj točk za uvrstitev v štiričlansko slovensko ekipo.

Se želiš z matematiko ukvarjati tudi poklicno?

Študirati nameravam matematiko ali računalništvo oziroma kaj podobnega. Poklici, ki jih lahko opravljaš s temi izobrazbami, pa so tako različni, da je težko reči, ali je delo, ki ga opravljaš, neposredno povezano z matematiko, nekateri delodajalci iščejo samo ustrezen način razmišljanja in sposobnost logičnega mišljenja.

BRINA JENČEK,
Kajuh Press
I. gimnazija v Celju
Foto: osebni arhiv

Gostje Eurošole v Strasbourgu

Člani Debatnega kluba Gimnazije Celje – Center in tutorji so minuli konec tedna preživeli v Strasbourgu, eni izmed prestolnic Evropske unije, kjer so skupaj z ostalimi srednješolci iz cele Evrope spoznavali politični in družbeni ustroj EU. Ekскурzijo so si prislužili z odličnim rezultatom na natečaju Eurošola, ki ga je jeseni organizirala Informacijska pisarna Evropskega parlamenta. Gre za projekt, v okviru katerega imajo dijaki iz vseh članic EU priložnost, da se preizkusijo v vlogi poslancev Evropskega parlamenta.

Ponovno se je izkazalo, da slovenski dijaki znajo in zmorejo biti aktivni, konstruktivni in prepričljivi, saj sta od šestih skupin dve vodila dijaka z GCC. Tudi ostali so se aktivno vključili v razpravo, v kateri so med drugim iskali rešitve na področju migracij, okolja in prihodnosti Evropske unije. V tem času so lahko še enkrat ugotovili, kako je marsikdaj težko uskladiti mnenja in poiskati skupne rešitve za številne izzive, sploh v 500-milijonski evropski skupnosti.

Projekt Eurošola je pomemben tudi zato, ker dijakom, ki imajo zaradi

svojega socialnega statusa manj možnosti za spoznavanje Evrope, omogoča, da se s pomočjo Informacijske pisarne EU podajo v eno izmed prestolnic Evropske unije. Mlajši dijaki, ki tokrat še niso imeli priložnosti za sodelovanje, se zato že veselijo tekmovanja, ki jih čaka v mesecu maju, saj si želijo tudi sami dokazati svoje znanje in sposobnosti v igri, ki bo morda za koga postala tudi življenjsko poslanstvo.

Na GCC tudi sicer veliko pozornosti posvečajo državljanski vzgoji z željo, da bi dijakom posredovali čim več znanj in tudi praktičnih iz-

kušenj. Te pridobivajo na ekscurzijah po Sloveniji in tujini, v številnih debatah in pri projektih, kot je tudi Evropa v šoli. Šola dijake spodbuja na poti k aktivnim državljanom, ki bodo s svojim delom in kritično mislijo lahko oblikovali svetlo prihodnost naše domovine in sveta.

MG
Foto: arhiv GCC

90,6 95,1 95,9 100,3
radio celje
Vedno z menoj!

»Samo od nas je odvisno, kako se bomo odločili«

Tako nam je položila na dušo Nena Dautanac, ki je 15. januarja za stanovalce Pegazovega doma pripravila koristno predavanje na temo pozitivne naravnosti in spoštovanja drugačnosti.

V svoji predstavitvi je predvsem poudarila, kako pomembno je, da se zavedamo različnih nazorov, navad, karakterjev, in da to tudi spoštujemo. Četudi imamo druge ljudi radi, se občasno ne strinjamo z njimi. Ne moremo izbirati konfliktov, v katerih se bomo znašli, vedno lahko izberemo svoj odziv. In nič ni narobe s tem, če sosed dela določene stvari popolnoma drugače kot mi, to nas ne sme motiti.

»Samo od nas je odvisno, kako bomo preživeli dan, kakšno razpoloženje si bomo ustvarili v svoji duši, ali bomo jezni na ves svet in na vse, ki nam niso pogodu, ali pa bomo hvaležni za vse, kar imamo, kar nam je omogočeno. S hvaležnostjo in pozitivnim pristopom bo naše razpoloženje in počutje boljše, zato se čim večkrat odločimo za slednje,« je poudarila Nena.

KRISTINA KAMPUŠ,
direktorica Pegazovega doma Rogaška Slatina

Dnevnik mlade vrtnarke

Lupine

Jajčnih lupin pri nas ne mečemo v koš za biološke odpadke, ker jih je za tja enostavno škoda. Potem ko sem prvič nekje prebrala, da jih lahko koristno uporabim na vrtu, so zame dragocen pripomoček pri vrtnarjenju. Tudi vi se lahko odločite in jajčne lupine porabite. Velika noč s »pirhi« tako že trka na vrata.

Ko jajca ubijem, lupine odlagam v prazen steklen kozarec za vlaganje. Ko se jih nabere do vrha, jih s potiskom navzdol zdrobim in spet nalagam. Ko je kozarec do vrha poln zdrobljenih lupin, začnem polniti drugega. In tretjega ... Obvezno jih dodajam v sadilno jamo, kamor sadim paradižnik, papriko in feferone. Kalcij se počasi sprošča in v določenem času se tisti mini koščki lupine tudi povsem razgradijo. Uporabljam jih, da jih potresem okrog nekaterih mladih sadik tistih vrtnin, ki imajo rade kalcij. Nič ne vdelujem v zemljo, samo po vrhu potrosim. Domišljam si, da si verjetno tudi kakšen rdeč sluzavec malo premisli, preden se zapodi novemu zelenemu plenu naproti. Ker lupinice neprijetno »pikajo«. No, če sem povsem iskrena, se mi zdi, da je ta trik deloval zgolj prvo sezono, potem so postali ti rdeči plazajoči sovražniki vrta tako utrjeni, da jih niti zdrobljena lupina več ne odžene.

Če vam je za drobljenje in shranjevanje lupin škoda časa in energije, pa jih je fino namesto v koš odlagati na kompost. Kadarkoli med letom. Tam pridejo tudi zelo prav. V kompostnem kupu se razgradijo in ga obogatijo s kalcijem.

Uporabna je tudi kartonasta embalaža za jajca. In to prav zdaj, v dneh, ko začnemo vzgajati mlade sejance. Namesto da kupujemo drage posode in šotne lončke, napolnimo embalažo z zemljo, posejmo semena, naprej pa ravnamo kot običajno. Ko so sejanci dovolj veliki za presajanje, škatlo previdno raztrgamo ali razrežemo in rastlinico s kartonom vred posadimo v večji lonček ali kasneje kar na vrt.

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

Sveža zelenjava tudi pozimi

Kalčki in mikro zelenjava – vitaminske bombice

Ljubiteljem zdrave prehrane kalčki in mikro zelenjava najbrž že dolgo niso nič tujega in mogoče se je marsikdo že preizkusil v lastni pridelavi teh drobnih rastlinic. Kljub temu ju radi zamenjujemo.

»Glavna razlika med kalčki in mikro zelenjavo je v stopnji razvoja posamezne rastline. Pri kalčkih gre za seme, ki je ravno vzkalilo in ima zgolj zametke ključnih listov, medtem ko je mikro zelenjava rastlina na stopnji rasti, kjer že razvije prve ključne liste. Velika razlika je tudi v postopku gojenja. Kalčki načeloma rastejo v vodi, saj za svoj razvoj ne potrebujejo opore, mikro zelenjava pa raste na zemlji ali katerem drugem mediju.« Razliko opiše Jakob Simon, ki pri Vrtnarstvu Naglič na Ljubljani vodi proizvodnjo le-teh. Razlika med kalčki in mikro zelenjavo je tudi v načinu zaužitja. Kalčke pojemo cele, na primer v solati. Mikro zelenjavo pa odrežemo nad semenom oziroma nad medijem, v katerem raste, in uporabimo le zgornji del rastline.

Odlična oskrba z vitamini

Glede hranilnih vrednosti je mikro zelenjava bolj podobna odrasli zelenjavi kot kalčki. »To pomeni, da vsebuje večjo koncentracijo hranilnih snovi kot odrasla, čeprav so kalčki prav tako odlično dopolnilo prehrani. Tako kalčki kot mikro zelenjava vsebujejo ogromno vitaminov, mineralov, beljakovin in fitonutri-

entov, vendar so v prehrani pomembnejši kot prehranbeno dopolnilo, za izboljšanje in popestritev naše prehrane.« Pravi Simon, ki opozarja, da zaradi pomanjkanja vsebnosti vlaknin ne morejo popolnoma nadomestiti zelenjave.

Od spomladi bodo mikro zelenjavo ponujali tudi v Vrtnariji Naglič na Ljubljani.

Velika prednost mikro zelenjave je po besedah Simona tudi v tem, da s podaljšanjem cikla od kalčka do mikro zelenjave zmanjšamo možnost kontaminacije z bakterijo salmonelle ali e-coli. Za dodatno varnost pri tem je priporočljivo semena prej razkužiti.

Preprosta vzgoja kalčkov

»Marsikdo ima doma že kalilnik, kar delo s kalčki precej olajša. Če kalilnika nimamo, lahko kalimo tudi v kozarcih za vlaganje. Za lažje delo s kozarci lahko navrtamo luknje v pokrov za lažje odcejanje. Postopek začnemo tako, da najprej semena namočimo v vodo od 6 do 12 ur, najbolje, da jih pustimo v vodi čez noč. Zatem vodo odlijemo, semena speremo in enakomerno razporedimo po kalilniku oziroma pustimo v kozarcu in ga položimo vodoravno. Semena spiramo dva- do trikrat dnevno, da jih osvežimo, ohranjamo vlažnost in pre-

prečimo nastanek plesni. V kalilniku vedno zalivamo od zgoraj in pri vsakem zalivanju odstranimo vodo, ki ostane od prejšnjega zalivanja. Dokler semena ne vzklijejo, jih je priporočljivo imeti v temnem okolju na sobni temperaturi, ko seme vzkali pa ga prestavimo na svetlo. Kalčke lahko uživamo približno v 4 do 12 dneh, odvisno od vrste. Ko dorastejo, jih lahko shranimo v hladilniku za teden ali dva in jih pred uživanjem po želji speremo,« postopek kaljenja opisuje Simon.

Vlažna zemlja za mikro zelenjavo

Mikro zelenjavo sejemo na zemljo ali na kakšen drug medij. »Za domačo uporabo priporočamo delo z organsko zemljo. Predhodno namakanje semen je blagodejno, saj pospeši kaljenje, razen pri kreši ali solati, katerih semena izločijo sluz. Za gojenje enostavno napolnimo posodo za dva prsta visoko z zemljo in nanjo enakomerno razporedimo semena. Sejemo precej na gosto in pazimo le, da se nam na enem mestu ne nabere preveč semen. Ko je ta del končan, semena narahlo pritisnemo v zemljo z roko ali s kosom kartona in vse prekrijemo še s tanko plastjo zemlje. Zalijemo, da je zemlja vlažna, vendar ne mokra,« opozarja Simon. Za to je najbolj primeren pršilnik. »Dokler semena ne vzklijejo, jih lahko pokrijemo s

Kakšna semena so najprimernejša?

Najbolje je, da vedno uporabljamo organska semena ali namenska semena za kaljenje oziroma za vzgojo mikro zelenjave. S tem je kalitev bolj enakomerna, možnost pojava neželenih bakterij pa manjša.

Primerna semena za kalčke: alfalfa, brokoli, sončnična semena, grah, pšenica, rž, kvinoja, čia ...

Primerna semena za mikro zelenjavo: kreša, brokoli, zelje, solata, redkev, ajda, špinača, čia, gorčica ...

Setveni koledar

Čas za presajanje je od 1. do 5. 2. ob 5 uri.

28. ČE	korenina
29. PE	korenina
30. SO	cvet do 13. ure, od 14. ure korenina
31. NE	korenina
1. PO	cvet - presajanje
2. TO	cvet do 12. ure, od 13. ure list
3. SR	list

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz Setvenega priročnika Marije Thun za leto 2016, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki Založba AJDA, Vrzdenc, tel. 01/7540743.

pokrovom ali plastično folijo, da pomagamo zadrževati vlagu,« svetuje Simon in dodaja, da je postopek najbolje izvajati na okenski polici na južni strani hiše ali stanovanja ali v bolj toplih dneh kar zunaj. »Pršimo enkrat do dvakrat dnevno oziroma po potrebi, da zemlja ostaja vlažna. Ko semena vzklijejo, odstranimo pokrov in še naprej pršimo,

dokler zelenjava ne zraste.« Velika prednost mikro zelenjave je, da jo vedno pred uporabo porežemo svežo in s tem zagotovimo največjo vsebnost koristnih snovi. Če želimo podaljšati rok trajanja zelenjave, jo postavimo v hladilnik, kjer hladnejša temperatura zavira rast.

MRL
Foto: MATEJ ROMIH

Spomladi smo ljudje do ptic bolj brezobzirni

V Kozjanskem parku so popisovali populacijo vodnih ptic

Sredi januarja v okviru mednarodnega monitoringa že več let po vsej Evropi popisujejo vodne ptice. Na ta način strokovnjaki v daljšem časovnem obdobju dobijo kakovostne podatke o številu in vrstah ptičje populacije, posledično pa lahko sodijo tudi o (ne)ugodnih naravnih pogojih in stanjih njihovih habitatov. Od leta 2012 se tej zimski ornitološki aktivnosti pridružujejo tudi v Kozjanskem parku. Osredotočili so se predvsem na porečji Sotle in Gračnice.

Čeprav so zimski meseci tudi za zaposlene v Kozjanskem parku bolj povezani s »papirologijo«, so v preteklih tednih z nekaterimi prostovoljci veliko časa preživeli na terenu, ob vodotokih, zaradi žičnih ograj delno tudi na hrvaški strani reke. Letos so popis prvič izvedli tudi v sodelovanju z zaposlenimi v javnem zavodu za upravljanje zaščitnih delov narave Krapinsko-zagorske županije. »Na Kozjanskem sicer nimamo velikih rek in jezer, posledično pa tudi ne zelo veliko vrst vodnih ptic, a je podatek, katere vrste vodnih ptic na tem območju prezimujejo, vseeno koristen,« je povedal Dušan Klenovšek iz Kozjanskega parka. »Ob tem popišemo tudi »sled« vidre in bobra ter nedovoljene posege v struge. Odstranjevanje obvodne lesne zarasti namreč povzroča povečano erozijo brežine, nemalokrat pa se srečamo tudi s prav tako problematičnim odlaganjem odpadnih snovi.«

Najbolj pogosti vrsti vodnih ptic pri nas sta raca mlakarica in kormoran.

V mrzlem jutru brez snega je ob precej vodnati Sotli mogoče opaziti kormorana, mlakarico, veliko belo čapljo, sivo čapljo, kozico, moškato bleščavko, sivo pastirico in povodnega kosa. Objedeno dreve nakaže mesta, kjer se zadržujejo njihove družine. Na drevju ob strugi in na poljih pa je mogoče opaziti še velike in močvirske sinice, plavčke, plezalčke, brgleze, zelene žolne, sive vrane, krokarje, kanje, skobce, ščinkavce, pinože, velike srakoperje in srake.

Kormoran

Vedno so prisotne tudi sive čaplje in običajno kakšna velika bela čaplja. Tudi vodomec je dokaj pogost vodni gost, če le ni gladina zaledenela. Letos so našli tri kozice, kar se zgodi le v letih, ko ni snega. »Na Gračnici in Bistrici je na odsekih s hitrejšim pretokom možno videti povodnega kosa, a tudi sivo pastirico. Skoraj vsako leto je tu še kakšno presenečenje v podobi kakšnega laboda, beločele gosi, rance mandarinke in podobno,« malo znane podobe narave opisuje Klenovšek.

Leteča dragocenost ali leteča ujma?

Ko govorimo o zaščitnih pticah, nanje seveda ne gledajo vsi z občudujočimi očmi ornitologov in

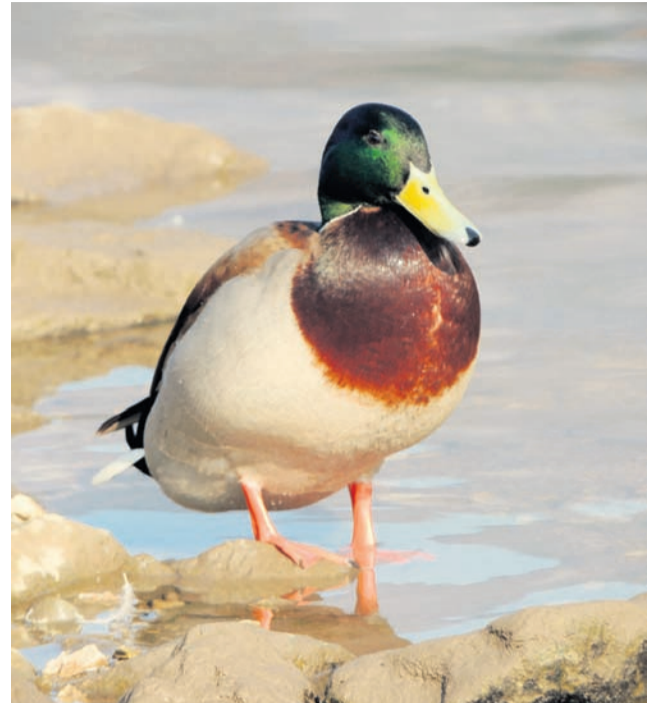
drugih ljubiteljev ptic. Na plečih kormoranov se je pred leti vsako sezono bila bitka za zaščito rib, ki naj bi jih požrešni vodni ptiči po besedah ribičev praktično zdesetkali. »Kormoran je sicer zavarovan, ampak ribiški lobi je vsako leto od ministrstva zahteval določen odstrel. Ribičem se je odstrel tako ali tako zdel premajhen, a tudi izvedljiv je težko, saj kormorana ni ravno najlažje zadeti,« pravi Klenovšek. »Na srečo smo »ptičarji« in ribiči našli skupni jezik in poenotili metodo štetja. Mislim tudi, da je bila škoda nekoliko precenjena, saj kormorani v naslednjih letih ne bi imeli česa loviti.« Kormorani danes zaradi bolj realnih ocen na podlagi nekaj resnih študij s tega področja niso več tako na tnalu kot pred leti.

Spomladanski pretresi za ptiče usodni

Čeprav se nam nepoznavalsko zdi, da je za ptiče najtežji zimski čas, so te živali najbolj občutljive v spomladanskem času gnezdenja. Tu v njihov življenj-

Če v vodna obrežja in struge rek in potokov posegite brez soglasja ustreznih ustanov, vas lahko pristojni inšpektor kaznuje z globo. Pri manjših potokih je ta obrežni pas omejenega razpolaganja z lastnino širok nekaj metrov, pri večjih rekah pa tudi nekaj deset metrov.

ski prostor pogosto vdre človek s svojim gospodarskim interesom. Grmovje je treba posekati, meje zredčiti, kupe dračja požgati. Pri tem pozabljamo, da ima v naravi prav vsaka stvar svojo vlogo in nalogo. »Težji kot so časi, pogosteje se nekateri zatekajo k floskuli, da je varovanje narave ovira za gospodarski razvoj in napredek. A je kar nekaj občin dokazalo, da je lahko varovanje narave kvečjemu priložnost. Takšen primer so na primer Poljčane,« razloži Klenovšek. »Na tej razvojni stopnji družbe mnogi mislijo, da je lastnina absolutna pravica, ki je v prvi vrsti namenjena le finančni koristi, četudi kratkotrajni. Reka na primer je zaradi poplavne nevarnosti zgolj »težava«, zato jo je treba očistiti, zregulirati, obsipati in na njej mimogrede zgraditi še elektrarno. Pri tem spregledamo vse prednosti, ki smo jih zaradi nje vsak dan deležni. V vročih in sušnih poletnih dnevih z izhlapelo vodo blaži klimo, obvodni travniki in njive imajo večji obvod zaradi pronicanja vode iz struge in podobno,« našteva Klenovšek. A kot še ugotavlja, te ekološke usluge narave žal niso del ekonomskega BDP, ki je v tem svetu edino merilo blagostanja. »Mislim, da bi z več komunikacije na vseh straneh marsikatero težavo razrešili v obojestransko korist.«

Raca mlakarica

Veliki srakoper

Kozica

Povodni kos

StO
Foto: DUŠAN
KLENOVŠEK

DELOVNI ČAS
pon. - pet. 7. - 19. ure
sob. 7. - 12. ure
ned. in prazniki 7. - 8. ure
dežurstvo 24 ur

veterinarskabolnicašentjur

V ambulanti se vsakodnevno izvajajo:

- zdravstveni in laboratorijski pregledi živali
- preventivna cepljenja psov in mačk
- rtg slikanja skeleta in kolkov
- kirurški posegi na mehkih in trdih tkivih živali
- diagnostika notranjih organov in ostale storitve.

DELO NA TERENU!

NOVO!
VETERINARSKA BOLNICA ŠENTJUR NUDI 24 URNO NUJNO VETERINARSKO POMOČ TUDI V ENOTI LJUBLJANA (Glonarjeva 2, Ljubljana)!

www.vb-sentjur.si

Cesta Leona Dobrotinška 12
3230 Šentjur, Slovenija

GSM: 041 618 772
Tel.: 03 749 32 10
Fax.: 03 749 32 11
E-mail: veterinarstvo.sentjur@siol.net

Iz kakavovca poberejo zrna, ki fermentirajo, zatem jih posušijo.

Čokoladnico Zotter letno obišče več kot četrt milijona obiskovalcev. Je druga najljubša izletniška točka na avstrijskem Štajerskem. Zotterjeva čokolada sodi med 25 najboljših na svetu.

Na sladek potep v čokoladno kraljestvo

Zotter: edinstvena čokoladnica na avstrijskem Štajerskem

Ko se vozimo po gričevnatem svetu v okolici Riegersburga, do katerega se pripeljemo v približno uri in pol vožnje iz Celja, si niti v sanjah ne predstavljamo, da se za tistim zadnjim ovinkom vrh klanca skrivajo prava čokoladna nebesa na zemlji. Svoje čokoladne sanje je tam izsanjal Josef Zotter in v nekdanjem hlevu svojih staršev postavil edinstveno proizvodnjo »od kakavovega zrna do tablice čokolade« (bean-to-bar).

Čokoladna manufaktura Zotter je zdaj na zunaj simpatično razigrana stavbena postavitev, v kateri iz kakavovih zrn nastaja odlična čokolada. No, ne sama. Pri tem procesu sodeluje približno 160 zaposlenih, med njimi kakih 15 Slovencev. Kakavova zrna uvažajo od kmetov iz nekaterih držav Latinske Amerike, iz Dominikanske republike, Gane, Konga in Indije. Ena od osnovnih smernic izdelovanja

Zotterjeve čokolade je biološka pridelava vseh sestavin, iz katerih nastajajo njihovi izdelki - tudi kakavovih zrn. Povsem so se odpovedali konzervansom, umetnim aromam in sorodnim sestavinam kemične industrije. Negujejo pristne osebnostne in poslovne

se je za ogled prijavila v soboto za prvi jutranji termin. Že ko smo izstopili iz avtomobila, se je cel grič kopal v vonju čokolade. Po prijavi na recepciji (svetujejo predhodno rezervacijo, ker ob dolo-

Ustanovitelj čokoladnice je karizmatični Josef Zotter, rojen leta 1961 v Feldbachu. Je izučeni kuhar in natakar ter slaščičarski mojster. Poročen je z Ulrike in imata tri otroke, ena hči in sin že aktivno sodelujeta pri vodenju podjetja.

Na posestvu si lahko ogledate živalski vrt ali obiščete pokopališče idej.

Tam so postavljene spominske plošče vsem tistim čokoladnim, ki so jih nehali izdelovati. Tu in tam izvedejo tudi ekshumacijo. To pomeni, da kakšno čokolado za nekaj časa spet prikličejo v življenje in jo začnejo izdelovati.

odnose s kmeti, radi jih tudi povabijo v svojo tovarno, da kmetje vidijo, kaj in kako nastaja iz njihovega pridelka.

Na slastnem obhodu

Vrata svojih čokoladnih nebes odpirajo tudi drugim obiskovalcem. Naša družina

čenem terminu sprejmejo do 50 obiskovalcev) smo si s še nekaj obiskovalci ogledali kratek domiselno pripravljen film o filozofiji, s katero se je Josef Zotter podal na to zmagovito pot izdelovanja čokoladnih tablic, in o deželah, iz katerih prihajajo kakavova zrna. Po ogledu vsak obiskovalec dobi

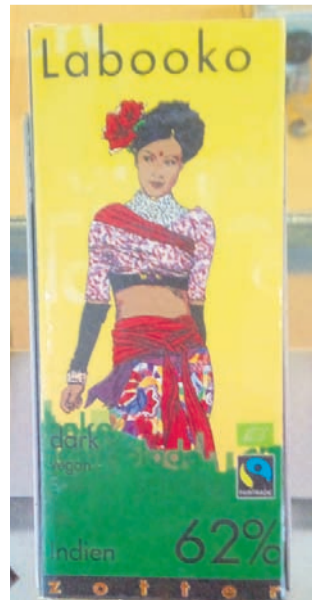
keramično žličko, s katero se poda na nepozabno pot po tovarni. Nepozabno zato, ker lahko pokusi prav vse, od surovin, iz katerih nastaja čokolada, do končnih izdelkov. In zakaj žlička? Ker je kar veliko izdelkov v tekoči obliki.

Poskusili smo tudi pražena kakavova zrna. Pri čokoladni fontani iz kakavove mase smo upoštevali nasvet Saša Šegula, pri Zotterju zaposlenega Slovence, ki nas je sprejel na recepciji, in smo se raje na tej točki pokušini izognili. Upravičeno. Kajti to je tista osnovna masa, ki je brez vseh dodatkov in zelo grenka. Avdio vodič, ki je na voljo tudi v slovenščini, nas je popeljal po širnem svetu temne in mlečne čokolade, bele in sojine, takšne brez laktoze in takšne, ki jo stopimo v mleku in spijemo. Pot, ki vodi okrog manufakture, je tudi izobraževalna. Proizvodnjo opazujemo skozi stekleno steno, vmes pa pokušamo odlične izdelke. Tudi takšne s cvetovi vrtnice in sadnimi ali tudi z zelo »posebnimi« okusi, kot je čokolada z ocvirki. Kar 365 vrst čokolade ponujajo,

Josef Zotter za vsako pridelano tablico čokolade posadi eno drevo v deževnem pragozdu. Gre za projekt »čokolada za okolje«: v tem času je bilo v ta namen posajenih več kot 200 tisoč dreves v Laosu.

Ob koncu obiska lahko čokolado, ki ste jo prej pokušali po žlički ali po koščkih, tudi kupite.

Zotterjevo čokolado prepoznamo po edinstvenih poslikavah umetnika Andreasa h. Gratzjeja.

pravijo, da za vsak dan v letu drugo. Če prehojiš vso to »gledališče«, ki se odvija pred teboj, v normalnem tempu hoje in tu in tam pokušiš kakšno od pregeh, traja ogled približno uro in pol.

Recept za uspeh

Po ogledu manufakture čokolade je jasno, da je ustanovitelj uspel zaradi edinstvene formule: kakovost sestavin, raznolikost ponudbe, povezava z umetnostjo, veliko humorja in predvsem zavest, da ne gre samo zanj in za njegov dobi-

ček. Tisti veliki »plus«, ki ga Zotter ima, marsikje drugje pa ga ni, je pri osnovnih človeških vrednotah. Zotterju je mar za planet. Za dežele tretjega sveta, za tamkajšnje ljudi, za svoje zaposlene. Zato se zavzema za biološko neoporečno pridelavo vseh sestavin, ki jih daje v svoje čokolade, kot tudi za prav takšno pridelavo sestavin, ki jih na svojem posestvu ponudi pod zob obiskovalcem ali za brezplačno malico svojim zaposlenim.

MARJETKA R. LESJAK
Foto: MRL in Zotter

Na eni od miz poskušata fant in dekle s pomočjo lesenih črk sestaviti besede, povezane s skoki. Seveda so jima v pomoč pripravljene besedne predloge.

Vse se vrti okoli Petra Prevca

Smučarski skoki prevzeli vzgojiteljico in pomočnico ter njuno skupino otrok

V velenjskem vrtcu, enoti Vrtiljak, otroci vzgojiteljice Damjane Lichtenegger in pomočnice Karmen Kaseznik navdušeno spremljajo odlične uspehe slovenskega smučarskega skakalca Petra Prevca. Njegove uspehe s pomočjo različnih ustvarjalnih pripomočkov bodoči športniki močno podoživljajo.

V skupini od štiri do pet let starih otrok je vse podrejeno smučarskim skokom in še posebej Petru Prevcu. Ob oknu so naredili skakalni kotiček. Na začetku blazine je

odrivna deska, ob robu blazine pa s pomočjo kock merijo dolžino »poleta«. »Če je rdeča zastava, je veter premočan in skakalec ne sme skočiti, če je zelena, pa sme,« pove fant na zaletišču in poskuša skočiti telemark. Prvič mu ne uspe, a drugič je skok vreden dvajset točk.

V drugem delu prostora izdelujejo iz gline stvari, ki kakorkoli spominjajo na skoke. Nekateri delajo smučke, drugi poskušajo upodobiti kar smučarskega asa. Vmes nastane tudi kakšen polž. Kdo je hitrejši, Peter ali polž? »Seveda Peter,« se zasmejijo mlade oči.

V malce zagrajenem, ločenem delu oddelka so s pomočjo različnih glasbil navijaško razpoloženi. Zlogujejo Pe-ter Pre-vc, zma-go-va-lec, Slo-ve-ni-ja in se pripravljajo na polete v Planici.

»Otroci in njihovi starši so zelo navdušeni nad poleti in slišala sem, da jih bo veliko obiskalo Planico. Sploh pri skokih so starši zelo vpeti v delovni proces in na koncu večtedenskega pouka bomo naredili skupinski kviz, da

VELIKE modrosti malih buck

V avtu se na zadnjih sedežih peljeta bratec in sestra, ki se jima pridruži na počitnicah še prijateljček. Devetletni fantič je edinec in ni navajen zbadanj med sorojenci, zato po dolgotrajnem prepiru med bratcem in sestrico zavpije:

»Ali sta lahko že enkrat tiho in pri miru?«

Jezna sedemletnica odgovori: »Joj, komaj čakam, da greš domov in da te ne vidim več.«

Štiriletni fant, ki je vesel moške družbe, sestrici ponudi rešitev: »Saj si lahko pokriješ oči in ga ne boš videla!«

Ko vas bodo naslednji nasmejale vaše bučke, njihove velike misli delite z nami. Pišite nam na tednik@nt-rc.si s pripisom za Otroški vrtiljak.

bomo preverili, koliko so si zapomnili smučarskega znanja,« nadaljuje vzgojiteljica in doda, kako neverjetno veliko znanja otroci dobijo z igro.

»Peter Prevc je dobil zlatega orla in ko je stal na stopničkah, so mu zaigrali slovensko himno,« pove deklica. »Ena od mamic je naučila svojo deklico slovensko himno, ki nam jo je nato zapela,« doda vzgojiteljica.

Na steni imajo zapisano številko 244. Kaj to pomeni? »Toliko je skočil, ko je osvojil svetovno prvenstvo v poletih,« ponosno pove deček in nadaljuje, da bo enkrat kot Peter Prevc.

Ko smo zapuščali vrtec, smo si zaželeli čim več podobnih dobrih zgledov, kot je slovenski skakalni presežek iz Dolenje vasi pri Škofji Loki.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA

USTVARJALNICA

Na steni oddelka so razstavljene risarske umetnine, vse imajo skupno točko: smučarske skoke.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Iskanje poti

Francelj gre mrtvo pijan iz gostilne. Na poti ustavi mimo-idočega in ga vpraša: »Koliko bušk imam na glavi?« On odgovori: »Dve.«

»Dobro, torej imam do doma še tri ulične svetilke.«

Napačen pristop

Tajnica je želela osvojiti svojega šefa. »Vam pokažem, kje so mi operirali slepo črevo?«

Direktor: »Joj, samo tega ne, se bojim bolnišnice.«

Šale nam je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

Pokora

Luka prijoka domov iz cerkve, kjer je bil pri spovedi. Mama ga vpraša, kaj je narobe. Luka: »Župnik mi je dal za pokoro, naj zmolim tri očenaše, jaz znam pa samo enega!«

Nespečnost

Uslužbenca na upravni enoti se večkrat srečata na hodniku. Prvi vpraša drugega: »Ali ti tudi ne moreš spati?«

Šopek rož

Prijateljci se pogovarjata in prva reče: »Veš, da mi je mož kupil za rojstni dan šopek rož in spet bom morala držati dva tedna noge narazen.«

Druga se začudi: »Kaj nimaš vaze?«

Šalo nam je poslal Jože Jurc iz Slovenskih Konjic.

Neumen mož

Ker ni bilo dela za nočno izmeno, se mož nenadoma vrne domov. V kuhinji sreča sinčka, ki reče očetu: »Oči, mami pravi, da je nočoj v njeni sobi bavbav in naj ne hodim k njej!« Mož se nasmeje, stopi v spalnico in da bi pomiril sinčka, pogleda v omaro, kjer zagleda nagega sosedo ter mu reče: »Janez, navajen sem, da mi strašiš sina, toda zakaj za vruga moraš to početi nag?«

Spraševali smo vas, kdo sta stalna fotoreporterja našega uredništva oziroma s katerima imenoma se podpisujeta pod fotografijami.

Pravilen odgovor se glasi: Sherpa in GrupA.

Med pravilnimi odgovori smo izžrebali kupon naročnika Karla Gorjupa s Teharja, ki mu bomo poslali majico Novega tednika in Radia Celje. Čestitamo.

NAGRADNO VPRAŠANJE

Kateri dve knjigi Kuharskih bukev, ki ju je izdala naša medijska hiša, še lahko naročite?

Ime in priimek

Naslov

Kontaktna telefonska številka

Odgovor

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

Kupone z odgovorom pošljite najkasneje do torka, 2. februarja, na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Izžrebanemu nagrajencu bomo podarili knjigo NT&RC Kuharske bukve.

Znak pred starim vhodom v službo nujne medicinske pomoči

Foto: SHERPA

AFORIZMI

V otroštvu so mi rasli zobje, zdaj pa mi rastejo dolgovi. (Milan Alašević)

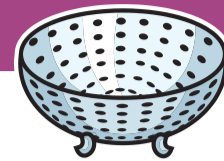

Riše: MILAN ALAŠEVIČ

189 SUDOKU

3	2	8				4	
4						3	9
			5				1
						3	6
			9		1		8
	5	9			2		
1	9	8					
		3		8		4	
				2	3	5	

Z REŠETA RAZSVETLJENIH NOVINARJEV

Balkanci na potepu

Bilo je nekoč, pred leti. V tistih najlepših študentskih letih. Ko se nismo ravno veliko brigali za to, kako bomo plačali najemnino in ali je delo preko študentskega servisa za nas privilegij ali ne. Več ur kot smo delali, več smo zaslužili. Prisluzen denar pa smo kasneje tudi dobro naložili. Ne v stene ali avtomobile, temveč v osebni razvoj - potovanja. Pa tudi za kakšen »žur« je šlo nekaj denarja. Toliko, kolikor smo med letom zaslužili, toliko smo lahko med poletjem porabili. Seveda zgolj tisti, ki smo bili kljub ob študijskem delu dovolj zagrizeni, da smo do počitnic opravili še z izpiti.

Vsako poletje je poglavje zase, a eno bo za vedno ostalo v spominu. Nekaj prigovarjanja kolegov, nekaj kozarčkov priljubljene s sadjem obarvane pijače in odločitev je padla. Pa pojdemo na delo in potep čez lužo. Tri delovne mesece smo preživeli vsak na svojem koncu in z novimi prijatelji z vsega sveta. Moram priznati, da meni ni bilo hudega, delo v kampu z ameriško mularijo ni bilo prezahtevno - čeprav je bilo odgovorno glede na njihove tožbene navade. Svoj čar so zagotovo imeli tudi bližina velikega jabolka in prosti konci tedna. No, predvsem izleti ob prostih koncih tedna.

Še danes se v živo spominjam štirih deklet z nahrbtniki na nočnem avtobusu iz New Yorka v Washington. Nase smo srede poletne noči navlekli vse, kar smo imeli pri sebi, pa so mi zobje od mraza še vedno šklepetali. Zaradi klimatske naprave, da ne bo pomote. Ameriški kolega z nekaj odvečnimi McDonald's kilogrami pred menoj pa je brezizrazno več ur sedel zgolj v kratkih rokavah.

Ker smo bili študenti navajeni potovati po principu »low badgeta«, smo seveda vselej iskali poceni prenočišča. Ker če je pa za kaj škoda dolarjev, je pa to za spanje. No, danes razmišljam povsem drugače. A kot se je izkazalo najceneje že takrat ni bila najboljša izbira. Predvsem kadar sredi noči zajadraš tja, kamor povprečen

Američan sredi belega dne ne bi stopil. A svet je lepši, ko po spletu srečnih naključij pristaneš v luksuznem hotelu ter v raztrganih kavbojkih in »prešvicani« majici »zažuraš« na veliki ameriški poroki. Od pekla do raja. V eni uri.

Ampak prava ameriška avantura se začne, ko se osem slovenskih študentov - šest študentov in dve študentki, če smo natančni - odpravi na enomesečno pohajkovanje po vzhodni in zahodni obali ZDA. Za kaj takšnega je seveda treba imeti avto. Zakaj pa ne. Še danes ne vem, zakaj so Američani tako leni, da se jim še prestavlja ti ne ljubi? Kdo za vruga si je umislil avtomatske menjalnike? Prva mini nesreča, ko smo skoraj družno podelili skozi sprednje vetrobransko steklo, se je zgodila že na parkirišču. Še speljali nismo, a smo že strgali prestrašene obraze s sprednje šipe. No, saj nadaljevanje je bilo uspešnejše.

A le do takrat, ko nas je na peščeni plaži nekje na Floridi ob sončnem vzhodu skoraj povozil bager. Na plaži smo prespali v dobri veri, da smo prišli na cilj. Krepko smo se zmotili in že smo sredi jutranje konice znova pristali na šestpasovnici. Da se naveza dveh avtomobilov ne bi izgubila, smo se v jutranji gneči vozili tako, da so sopotniki molili roke skozi okna. Uspešno smo prispeli do hostla, kjer smo sobo in preddverje hitro opremili s slovensko zastavo. In glej ga, zlomka. Ni bilo pol dneva okoli, ko nas je sredi Miamia ogovoril Američan slovenskih korenin. Bo že držalo: »Ni važno, kam, Sloven'c je tam.«

V tem času smo se prenočišča že naučili pametneje izbrati. Pametno smo izbrali tudi kotičke za malico. Še najcenejši je bil piknik na parkirišču pred supermarketom. No, seveda se tipičnemu ameriškem kosilu tudi nismo odpovedali, sploh takrat ne, ko so imeli v McDonald'su posebno akcijo »dolar meni«. Poleg tega imajo pri njih možnost, da si lahko lonček pijače, ki jo kupiš, po mili volji dopolniš na brezplačnih avtomatih. Domačini so iz lokala odhajali vsi z XXL-lonci. Nas osem Balkancev pa je sedelo v kotu, vsak je »žulil« svoj hamburger in podajali smo si najmanjši kozarec s kokakolo. Ki smo ga, kot je lahko predvideti, vsaj desetkrat dopolnili. Sistem je pač treba izkoristiti, če ti to omogoča.

Popotnica

REŠITEV SUDOKU 188

1	2	9	5	3	6	7	4	8
5	4	6	9	7	8	3	2	1
3	7	8	2	1	4	5	6	9
7	6	3	4	2	9	8	1	5
9	8	2	7	5	1	6	3	4
4	1	5	6	8	3	9	7	2
2	9	1	3	6	5	4	8	7
8	3	4	1	9	7	2	5	6
6	5	7	8	4	2	1	9	3

Skriti med množico

Že vrabci na vejah bobnajo, da je bilo minuli konec tedna v Žalcu prav »bumbastično«. Tolkalci z vseh vetrov so pričarali res neverjetno vzdušje. Vsak, ki v Žalcu kaj velja, je preprosto moral vsaj en večer priti v dvorano Doma II. slovenskega tabora. Najlepše je, ko te ponese množica in tako se je tudi župan **Janko Kos** pomešal med obiskovalce. A ni ostal skrit. LK, foto: Grupa

Da ni preprosto biti glasbenik na odru, kamor so vseskozi usmerjeni močni reflektorji, ki ti povsem zaslepijo pogled, je na nedavni »fešti« spoznal tudi žalski župan **Janko Kos**. Ob vročih latino ritmih, ki so preplavili dvorano je tudi sam zamigal z boki.

Častni pokrovitelj desetega BUMfesta je bil predsednik države **Borut Pahor**. Le kaj je predsednik Pahor obljubil **Dejanu Tamšetu**, glavnemu »motorju« festivala, da je ta tako prešerno nasmejan? Morda višjo finančno podporo države, če bo še kak evro več primaknil tudi župan, pa bomo pisano družčino tolkalcev v Žalcu vendarle videli spet prihodnje leto. (Foto: arhiv organizatorja)

Brez njih ne bi bilo celjskega športa niti knjige

Andrej Šušterič, Miran Gracer, Lado Gobec in Metod Trebičnik so kot svojevrstni štirje mušketirji celjskega športa sedli skupaj ob predstavitvi monografije ob 125-letnici športa v Celju. Takšen »viteški« naziv si tudi zaslužijo, saj so kot športniki in športni delavci pomembno prispevali k razvoju celjskega športa: prvi v rokometu, drugi pri nogometu, tretji v kegljanju in četrti v rekreaciji. S svojimi prispevki pa so seveda pomembno sooblikovali tudi obsežno knjigo o razvoju celjskega športa.

RG, foto: SHERPA

Športna navdušenca

Velenčan **Nac Visočnik** je zadnje čase vse bolj uspešen maneken, očitno pa ga njegovi nekdanji učitelji na gimnaziji še niso pozabili, saj je bil priden učenec in odličen atlet. Pri tem ga je gotovo spodbujala tudi njegova nekdanja razredničarka **Klavdija Jug**, nekoč članica jugoslovanske reprezentance v teku na 100 metrov z ovirami, danes aktivna v Športnem kinološkem društvu Celeia, kjer s psičko Ajko dosega lepe uspehe na tekmovanjih.

Foto: Grupa

Vedrina med bliščem

Skoraj vse glede prireditve Športnik leta v Celju bi lahko ponovili od lani: isti scenarij, športniki brez besede, spodrsli glasovalnega aparata ... Toda bilo je prijetno, v športu je treba razočaranja hitro pozabiti in se posvetiti novim izzivom.

MSH
Foto: SHERPA

Morda ste v prvem hipu pomislili, da sta se **Milena Trbulin** in **Husein Kahvedžić** podpisala v poročno knjigo. Ne, svoja podpisa sta tako kot vsi obiskovalci namenila v izvide športne monografije.

Predstavniki Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško so zasedli stole pri vходу v dvorano. V ospredju sta bila trener **Branko Tamše** in **Miha Zarabec**. »Ja, Zaro, kaj si že doma? Pa saj evropsko prvenstvo še ni končano ...« je morda celjski strateg dregnil organizatorja igre slovenske reprezentance.